

รายงานการประชุมสภาธิบดีัญญัติแห่งชาติ

พำนักที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๒๔

วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๔.๓๓ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๕ คน

ประธานสภาธิบดีัญญัติแห่งชาติ พำนักที่ประธานรัฐสภา : บัณฑิต
สมาชิกมาประชุมครบของประชุมแล้ว เมฆอม เมฆประทุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาธิบดีัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๔๔ วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๑ ซึ่งเจ้าหน้าที่ไต่ถามไว้เพื่อทราบสมาชิกทราบ
ทุกตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๗๒ แล้ว ท่านสมาชิกผู้ใดจะมีข้อข้องใจเพิ่มเติม
ประการใดหรือไม่รับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภาธิบดีัญญัติแห่งชาติ พำนักที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
สมาชิกในที่ประชุมมีข้อข้องใจเพิ่มเติมประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงาน
การประชุมสภาธิบดีัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔ วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างพิจารณา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

วันที่ ๔๕/๒๕๖๒ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ ศร ๐๒๐๘/๓๐๗๒

สำนักนายกรัฐมนตรื

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่รัฐสภา

จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติกึ่งกลางข้างต้น พร้อมความบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอแก้ไขปรับปรุงร่างเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ห้าหน้าที่รัฐสภา มีระชุน
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทระกิตย

(นายสมภพ ไทระกิตย)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อให้ศาลมีอำนาจ
สั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรก

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีข้อให้ศาลที่ส่งให้ส่งคำคู่ความหรือ เอกสารโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรก ทำให้เกิดความคงเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่าย ในการดำเนินคดีเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็น สมควรให้มีการส่งคำคู่ความหรือ เอกสารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง

๖

"มาตรา ๘๓ ทวิ คำพิพากษาหรือเอกสารที่เจ้าพนักงานศาล เป็นผู้ส่งไม่
ว่าการสั่งนั้นจะ เป็นหน้าที่ของศาลจัดการส่ง เองหรือความมีหน้าที่จัดการนำส่งกษัตริย์
ศาลอาจสั่งให้ส่ง โทษทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยให้คู่ความฝ่ายที่มีหน้าที่นำส่ง
เป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมไปรษณีย์กร กรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าคำพิพากษาหรือ เอกสารที่ส่ง
โดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์มีผลเสมือนเจ้าพนักงานศาล เป็นผู้ส่ง และให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อ
ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับใน
โอกาสแรก

เหตุผล ไทยที่นับัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ที่ใ้
บังคับอยู่เมื่อปัจจุบันนี้ให้อำนาจที่จะสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกทำให้คู่ความต้องเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่าย ในการ
ทำเนียบคดีเพิ่มมากขึ้นโดยไม่จำเป็น สมควรให้มีการส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับในโอกาสแรกได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ขอเรียนเพิ่มเติมว่า การที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา ก็เพื่ออำนวยความสะดวก
ความสะดวกแก่ประชาชนเมื่อรกรกคดี เพราะเหตุว่าความหลักที่มีมาแต่เดิมนั้น การส่ง
คำคู่ความหรือเอกสารทาง ๆ จำเป็นที่คู่ความจะต้องทำเนียบการหรือต้องใช้เจ้าพนักงาน
ศาลไปส่ง โดยเฉพาะการใช้เจ้าพนักงานศาลไปส่งนั้น เสียค่าพาหนะให้เจ้าพนักงาน
และเสียค่าพยาบาลและก็มีบ่อยครั้งที่ไปส่งแล้วไม่พอตัวผู้รับและเจ้าพนักงานก็ไม่มีหน้าที่
ที่จะคอยอยู่ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการไปส่งในวันหลังอีกก็เสียค่าธรรมเนียมเป็นผลหลายครั้ง
เพราะฉะนั้นการที่เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา ก็เพื่อจะใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนแล้วก็เสียเงินน้อยลงครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ นับเป็นเรื่องที่น่าชื่นชม
ที่ศาลยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในกากระหัดของศาลเท่าที่เคยเป็นมา เพราะ
ว่าวิวัฒนาการทางสังคมนั้นทางภาคราชการเองก็ไม่มีบริการทาง ๆ ของรัฐเอง

ในอันที่จะให้ความสะดวก แคว่เท่าที่เดิรมาศาลก็ยังคงอยู่กับสิ่งเก่า ๆ ที่ศาลก็อยู่ เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่า เป็นเรื่องที่มา โฆทนาสาธุ เป็นอย่างยิ่งที่ศาลไต่ถามไขรับปรุง วิธีการทำงานของศาล อย่างที่ท่านรัฐมนตรีวาทกรกระทรวงยุติธรรมท่านโคเสเนอ แก่ ฎหมายฉบับนี้มา แต่ก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงยุติธรรมว่า ยังมีบางสิ่งบางอย่างซึ่งศาลยังไม่ยอมที่จะเปลี่ยน กระผมเอง เป็นลูกจ้างของธนาคาร เราก็อ่ประสบกับปัญหาซึ่งทางระบบทางศาลยังไม่มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง เช่นกรณีนี้ทางศาลนั้นเรียกพยานเอกสารเกี่ยวกับเช็ค เกี่ยวกับคาร์ท บัญชีของธนาคารหรือสถาบันทางการเงิน บางสิ่งบางอย่างสิ่ง เหล่านั้นศาลยังคงการ ที่จะให้เป็นแค่ตัวออริจินัล (Original) คือตัวเอกสารจริงอยู่ หัง ๆ ที่เค็ยนี้ วิวัฒนาการทาง เทคโนโลยีในละทางสิ่งนั้นได้ก้าวหน้าไปไกล เครื่องมือเครื่องมือ ทางวิทยาศาสตร์ที่จะสามารถถ่ายเอกสารเหล่านั้นส่งให้กับศาลได้ โดยที่ศาลจะ กำหนดว่า เอกสารที่มีความสำคัญระดับนั้นต้องให้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่น หรือให้ เจ้าหน้าที่ทางภาคเอกชนเซ็นรับรองในเอกสารเหล่านั้น ซึ่งอยู่ในฐานะที่ศาลจะ แก่ไขรับปรุงได้ แต่กระผมเข้าใจว่าขณะนี้ศาลยังไม่ยอมรับสิ่งที่เป็นสำเนาหรือ เป็น โฟโตสแตท (Photostat) แม้แต่จะมีการรับรองยังต้องใช้สิ่งที่เป็น ออริจินัล (Original) อยู่ กระผมจึงคิดว่าอยากจะให้มีวิวัฒนาการทางศาลมากกว่ากฎหมาย ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านเสนอมานี้ ไม่ทราบว่าท่านจะมีโอกาส ที่จะแก้ไขไต่หรือไม่ แม้แต่สิ่งที่กระผมทราบเรียนท่าน ถ้าท่านมีเวลาเงินเวลาทองอีก ๘๐ วัน ที่ท่านเป็นรัฐมนตรีอยู่นี้ กระผมคิดว่าท่านอยู่ในฐานะที่จะแก้ไขรับปรุงบางสิ่ง บางอย่าง ไต่และแม้แต่เค็ยนี้ท่านอธิบดีศาลแพ่ง ท่านเคยเอาวิวัฒนาการในการที่จะ เอาเครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ เช่น เพล เช่นอะโรมาไซในการปฏิบัติงาน ซึ่งกระผมว่าทำให้เกิดความคล่องตัวความล่าหลังที่เป็นอยู่ในบางสิ่งบางประการนั้น - จำเป็นที่จะต้องแก้ไข แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้กระผมสนับสนุนท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่าน

แก้ไขสิ่งนี้ขึ้นมา แต่ขอ เปิดแนวให้กว้างขึ้นเพื่อที่จะให้ทานแก้ไขสิ่งอื่นต่อไป ขอบ
พระคุณครับ

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะเกษม ทานประธานที่เคารพ
คิดเห็นด้วยในหลักการค่ะ ว่าการแก้ไขกฎหมายนี้จะทำให้การส่งคำคู่ความหรือว่า
เอกสารของศาลรวดเร็วขึ้น แต่ความข้อที่ขอทราบเรียนถามอยู่ขอเถียง ก็ว่าถ้าจะให้
ถือว่าการส่งคำคู่ความหรือเอกสารที่ส่งโดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์ นี้นับเสมือนว่า
เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่ง และให้นำเอามาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ มา
ใช้บังคับโทษอนุโลมด้วยแล้ว ที่เฉพาะมาตรา ๘๖ นั้นกำหนดว่า ส่งแก่บุคคลที่มีอายุ
เกิน ๒๐ ปี ที่อยู่หรือว่าทำงานในบ้านเรือนหรือสำนักงานของคู่ความ หรือว่าส่งตาม
ข้อความในคำสั่งของศาลอย่างนี้จึงจะถือว่าเป็นการส่งคำคู่ความหรือว่าเอกสารโดย
ถูกต้อง เพราะฉะนั้นถ้าให้ส่งทางไปรษณีย์ได้ เจ้าพนักงานไปรษณีย์จะต้องเข้ามารับ
มีซองที่จะต้องส่งให้กับบุคคลที่มีอายุเกิน ๒๐ ปี เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็จะไม่ได้เพียง
ใด ก็มันก็ใครกรวามเรียนถามว่า เราจะให้ความรับผิดชอบนี้ไปอยู่กับเจ้าพนักงาน -
ไปรษณีย์ได้เพียงใด ข้อที่นำทวงไขก็คือว่า ผู้ที่จัดทำศาลจะมีโทษด้วย ขอบ
พระคุณค่ะ

นายแสง พุทธิพิศัย ทานประธานที่เคารพ กระผมสนับสนุนร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่รัฐบาล เสนอแก้ไข
ในการส่งคำคู่ความเอกสารอื่นใดในแก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง โดยทาง ไปรษณีย์ ในโอกาส
แรก แต่กระผมมีข้อสังเกตในเรื่องการแก้ไขกฎหมายมาตรา ๘๖ ทวีติว่าประการแรก
คือในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการส่งคำคู่ความและ เอกสารนี้ จะต้องปฏิบัติตาม
มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ ซึ่งวิธีการปฏิบัติกัน ทั้งที่ทานสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมา
เมื่อกี้ก็ประการหนึ่ง และยังมีอีกหลายประการเกี่ยวกับการส่งคู่ความนั้น จะต้องปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามกฎหมายอาาปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การส่งนั้นก็จะไร้นับ

LIRT

หรือไม่มีผลตามกฎหมายอย่าง เช่นที่ทานสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อกี้ที่ว่า การส่ง
 โศกณัฐไม่ประดิษฐ์นั้นจะคงส่งกับบุคคล ๒ ภูมิลำเนา และบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปี
 ขึ้นไป ในการที่จะให้พนักงานไปประดิษฐ์เป็นผู้จัดการส่งนั้น มีปัญหาที่เรียกว่าได้มีการ
 ให้ความเข้าใจกับพนักงานไปประดิษฐ์แค่ไหนเพียงใด เพราะว่าในการที่พนักงานศาล
 เป็นผู้ส่งนั้น เจ้าพนักงานศาลได้รับการอบรมในการส่งหมายให้ส่งคำคู่ความ และ
 เอกสารอื่นใดเป็นที่เข้าใจแล้ว และถ้าหากว่าให้พนักงานไปประดิษฐ์เป็นผู้ไปส่ง การส่ง
 นั้นอาจจะไม่ถูกต้องตามบทกฎหมายที่มีบัญญัติไว้ ตามที่ได้อ่านไว้ ในมาตรา ๓๔ มาตรา
 ๓๖ และมาตรา ๓๗ และนอกจากนั้นโดยเฉพาะเท่าที่อ้างไว้ว่า ให้ผ่านผู้มีนิติ
 ญาณมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น กระนั้น
 น่าจะคงมี มาตรา ๓๕ อีกฉบับหนึ่ง เข้ามามีบัญญัติไว้ในที่นี้ด้วย เพราะมาตรา ๓๕
 เป็นวิธีการส่งหมายอย่างหนึ่งว่า ถ้าคู่ความหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำคู่ความหรือเอกสาร
 ปฏิเสธไม่ยอมรับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นจากเจ้าพนักงานศาล โดยปราศจากเหตุอัน
 ชอบด้วยกฎหมายเจ้าพนักงานนั้นขอที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำฝากซอง ที่มี
 อำนาจหรือ เจ้าพนักงานคำรวจ ไม่ด้วย เพื่อ เป็นพยานและถ้าคู่ความหรือบุคคลนั้น ยังคง
 ปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ก็ให้วางคำคู่ความหรือเอกสารไว้ ณ ที่นั้น เมื่อให้ทำดังนี้แล้ว
 เห็นว่าการส่งคำคู่ความหรือ เอกสารนั้น เป็นการถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าไปเจอ
 คู่ความฝ่ายที่ไม่ยินยอมรับทั้ง เช่นที่กระผมได้อ่านมาแล้ว พนักงานไปประดิษฐ์จะ
 ทำอะไร จะทำเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานศาลหรือไม่ ฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเรียน
 ตั้งข้อสังเกตว่า น่าจะนำมาตรา ๓๕ นี้เข้ามาบังคับใช้โดยอนุโลมด้วย โดยให้
 เจ้าพนักงานไปประดิษฐ์ได้กระทำเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานศาล จะได้เป็นผลตาม
 กฎหมาย

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ มาตรา ๓๕ ในข้อที่ว่า ถ้าการส่งคำ
 คู่ความหรือ เอกสารนั้นไม่สามารถจะทำได้ ทั้งที่มีบัญญัติไว้ในมาตราก่อน ก็ตั้งแต่

มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ ความล้าคัมมานั้นศาลอาจให้ส่ง
 โดยวิธีอื่นแทน มาตรา ๗๕ นี้ได้บัญญัติเรื่องการส่งคำคู่ความหรือเอกสารไว้ โดยทาง
 ไปรษณีย์เช่นเดียวกัน แต่การส่งคำคู่ความหรือเอกสารทางไปรษณีย์ในมาตรา ๗๕ นี้
 เป็นโอกาสหลัง แต่ทางรัฐบาลที่ทานรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมได้เสนอแก้ไขมานี้ ให้
 ส่งในโอกาสแรกได้เลย แต่ยังมีแตกต่างกันคือตามมาตรา ๗๕ นี้ ถ้าส่งไปรษณีย์
 ก็ตาม การส่งคำคู่ความหรือ เอกสารโดยวิธีอื่นแทนให้มีผลใช้ใ้ถือ เมื่อกำหนดเวลา ๕
 วัน หรือระยะนานกว่านั้นตามที่ศาลเห็นควรกำหนด คือหมายความว่า จะต้องมียผล
 หลัง ๕ วัน แล้วหลังจากการส่ง จึงจะทำให้ผลแตกต่างกัน คือในวรรคแรกส่ง
 ไปรษณีย์เหมือนกัน ในที่นี้ถ้าส่งไปรษณีย์ในมาตรา ๗๕ ก็ส่งไปรษณีย์ แล้วผลแตก
 ต่างกันมากคือสมมติว่าถ้าหากเป็นคำฟ้อง ถ้าหากว่าส่งตามไปรษณีย์ในวาระแรก ใน
 โอกาสแรก ทั้งมาตรา ๗๓ ทวิ แก้ไขจำนวนต้องยื่นคำให้การภายใน ๔ วัน แต่ถ้า
 หากว่าไปส่งไปรษณีย์ในมาตรา ๗๕ จำนวนนี้มีสิทธิที่จะให้การไต่ภายใน ๓๐ วัน คือ
 หลังจาก ๕ วันแล้วบวกกับโอกาสที่จะยื่นคำให้การอีก ๔ วัน เป็น ๓๓ วัน ความ
 แตกต่างกันอย่างเช่นนี้ ก็เป็นปัญหาว่าการส่งไปรษณีย์ในวาระแรกกับการส่งไปรษณีย์
 ในวาระหลังนี้ ทำไมจึงมีเหตุผลแตกต่างกันมากเช่นนั้น กระผมใครขอเรียนถามท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและท่านท่านประธานว่า บลอย่างนี้จะเป็นอย่างไร
 เพราะถือว่า ถ้าหากว่าตามมาตรา ๗๓ ทวิ ที่แก้ไขนี้บัญญัติว่ามีผลเสมือนเจ้าพนักงาน
 ศาลเป็นผู้ส่งต้องนับระยะเวลาในการยื่นคำให้การภายใน ๔ วัน แต่ถ้าหากว่าไม่ใช่
 มาตรา ๗๕ ก็ต้องใช้เวลาให้พ้นระยะเวลา ๕ วัน หรือระยะนานกว่านั้นบวกด้วย
 อีก ๔ วัน เป็น ๓๓ วัน หรือกว่านั้นถ้าเป็นปัญหาว่าส่งไปรษณีย์เหมือนกัน แต่ผล
 แตกต่างกัน จึงใครขอเรียนถามปัญหาข้อนี้คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดย
 ท่านท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายเชษฐรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ทาน

ประชาชนที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของใจ เรื่องการ
ใช้วิธีการส่งหมายทาง ไปรษณีย์เป็นวิธีธรรมดาตามที่แก้ไขใหม่แล้วจะมีผลทำให้เจ้า-
หน้าที่ไปรษณีย์จะลำบากหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ถาม
เรื่องให้นำมาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ และมาตรา ๙๗ มาใช้ไหม อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับการแก้ไขก็ค่อนข้างถึงปัญหาอยู่ แล้วก็เชิญเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการไปรษณีย์ มา
สอบถามว่าจะใช้วิธีปฏิบัติอย่างที่เจ้าพนักงานศาลทำอยู่จะดีหรือไม่ คือว่าในการ
ส่งหมายนี้จะส่งให้แก่บุคคลที่ปรากฏชื่ออยู่เท่านั้น และถ้าหากว่าเป็นบุคคลอื่นซึ่งอยู่
ในสำนักงานเดียวกันหรือบ้านเดียวกันจะคง เป็นบุคคลที่อายุ ๒๐ ปีแล้ว ไม่ใช่ส่งให้
แก่เด็ก ๆ อย่างที่เป็นการส่ง ไปรษณีย์ธรรมดา อาจจะส่งให้แก่เด็ก ๆ ก็ได้ ที่นี้ทาง
ไปรษณีย์ก็ยื่นข้อปฏิบัติให้ บอกว่าถ้า เป็นเรื่อง เกี่ยวกับศาลแล้วสามารถทำให้อย่างที่ศาล
ต้องการได้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ก็ไม่คงห่วงครับ แล้วที่นี้สำหรับกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติของใจว่าควรจะใช้มาตรา ๙๕ มาใช้หรือการนำมาตรา ๙๕ มาใช้ไหม เป็นวิธี
ที่ส่งหมายอย่างอื่น หรือใช้วิธีการอย่างอื่น แล้วก็มีวิธีการส่งทาง ไปรษณีย์ เป็นวิธีการ
ที่เสี่ยงภัย ซึ่งจะต้องนับเวลา ๕ วันล่วงหน้าไปแล้ว ก็มาชอนกับวิธีนี้ เพราะมาตรา
๙๕ เป็นบทบัญญัติที่ไว้แก่วิธีการส่งหมายธรรมดาไม่ใช่แล้วจึงใช้วิธีอื่น ๆ ซึ่งวิธีเดิม
นั้นใช้วิธีส่งทาง ไปรษณีย์เป็นวิธีพิเศษอย่างหนึ่ง จึงคงให้เวลาล่วงหน้าไป ๕ วันเสีย
ก่อนจึงจะเริ่มนับหนึ่ง แต่ที่นี้เมื่อมาใช้เป็นวิธีธรรมดาแล้วก็ไม่คงมาใช้วิธีพิเศษก็
นับไต่กันที่ไม่คงล่วงหน้าไป ๕ วันก่อน เพราะฉะนั้นกรณีนี้เป็นการยกเว้น ของ
มาตรา ๙๕ ไม่ในตัว ส่วนมาตรา ๙๕ นั้นไม่น่ามาใช้ เพราะเหตุว่าจะเป็นภาระ
แก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์มากเกินไป ถ้าหากว่าไม่สามารถจะกระทำไ้โดยเจ้าพนักงาน
ไปรษณีย์แล้วก็ควรจะเป็นภาระของ เจ้าพนักงานศาลหรือว่าของศาลที่จัดการต่อไป

สำหรับกรณีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งของใจว่า ถ้าหากว่าจะนำวิธี
การอย่างอื่น เช่นในการส่ง เอกสารของศาลนั้นจะใช้วิธีการส่งสำเนาให้แก่ศาล ไ้หรือไม่

เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับธนาคารนั้นเป็นเรื่องของกฎหมายซึ่งบังคับอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติวิธีพิจารณาเอาไว้ในมาตรา ๔๖ ว่า ในการร้อง เอกสาร ความหลักของส่งตนฉบับต่อศาล ที่มีชื่อยกเว้นประการแรก ก็คือว่า มีการส่งสำเนาไว้ ถ้าหากว่าคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งยอมรับ ที่นี้กรณีของธนาคารนี้อาจจะไม่มีกรยอมรับโดยอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็เลยส่งสำเนาไม่ได้ ชื่อยกเว้นข้อที่ ๒ ก็คือว่า ตนฉบับนั้นสูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย ก็มีการส่งสำเนาไว้ และที่นี้ชื่อยกเว้นข้อที่ ๓ ก็คือว่า เอกสารนั้นอยู่ในความควบคุมของทางราชการหรือเป็นเอกสารทางราชการ ที่นี้ในเรื่องของธนาคารนี้ส่วนมากเป็นธนาคารเอกชน ไม่อยู่ในข่ายยกเว้นของกฎหมาย เพราะฉะนั้นในการที่จะส่งสำเนาเอกสารเท่านั้น ถ้าหากว่าฝ่ายตรงข้ามเขาไม่รับรองอย่างนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องส่งตนฉบับ เพราะฉะนั้นก็เป็นความจำเป็นตามกฎหมายอยู่ แต่ที่นี้ตามที่ท่านเสนอเช่นนั้นมา เป็นเรื่องขัดข้องหรือว่าไม่สะดวกก็จะให้พิจารณาขอไปความขอเสนอของท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
คิดใจจะซักถามท่านรัฐมนตรีหรือไม่ครับ

นายสนานนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเจตนา
นะดี แต่การปฏิบัติกระผมเกรงว่าจะยุ่งยาก เพราะเหตุว่าคดีความส่งค่าคู่ความ ไป
พนักงานศาลไปส่ง พนักงานตรง ไปยังตัวยังบ้านเลย แล้วรู้เลยว่าส่ง ใ้ไม่ใ้ กลับมา
รายงานศาล ศาลจะใ้ใ้ให้ลงซ้ำอีกและลงซ้ำที่ห้องไม่เจอใ้ใ้ใ้ใ้หมาย ก็กรวกรเร็ว
ท่านรัฐมนตรีใ้ใ้ศึกษาหรือ เผลว่าในชนบทกับในเมืองหลวงหรือในเขตเทศบาลแตกต่าง
กันในเรื่องการส่ง ไปรษณีย์ ส่วนกรุง เทพ ฯ ไม่ใ้ใ้ใ้ใ้ ในเขตเทศบาลไม่ใ้ใ้ใ้ใ้
และในเขตตำบลต่าง ๆ ออกไปจากศาลตั้งหลายสิบกิโลเมตรแล้วไม่ใ้ใ้ใ้ใ้ใ้ใ้
จะคงเห็นอีกจากบ้านแล้วขึ้นรถ บกแล้วต้องเห็นอีก รถก็ไม่มี แต่พนักงานศาลสามารถ
ไปถึงบ้าน หมู่บ้านที่คู่ความอยู่ แต่พนักงานไปรษณีย์นั้นไม่สามารถที่จะไปถึง ใ้ ผลที่สุด

LIRT

เขาจะรายงานมาว่าไปส่งแล้วไม่พบตัว ไม่มีใครรับหมาย กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพ การไปรษณีย์ทุกวันที่อยู่ในสนามบินมีหนังสือส่งทางไปรษณีย์ เขาก็มอบให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรับไป เมื่อมาบระจกประจำเดือน หรือกำนัน ผู้ใหญ่มานำธุรกิจที่อำเภอก็มอบรับไปส่งแก่ลูกบ้านของตัวเอง แต่ค่าคู่ความทำอย่างนั้นไม่ได้ ท้องงานไปรษณีย์จะต้องไปส่งให้ถึงที่ กระผมเกรงว่าการปฏิบัติงานของท้องงานไปรษณีย์นั้นจะไม่โดยสิ้นในการชนบท เพราะท้องงานไปรษณีย์มีจำนวนจำกัด แล้วพาหนะก็ไม่สามารถจะบันทึกได้ บางทีจักรยานยังตีบไม่ได้ ก็จะต้องเดินไป แต่ท้องงานเหล่านั้นสามารถไปถึงบ้านได้ แล้วสามารถค้นบ้านได้โดยไปถามผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นกรณีเจตนาในทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นกระผมว่าจะชักกัน ก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ และให้ทำประการแรกด้วย แต่ในสนามบินกระผมกราบเรียนการส่งจดหมายชนบทนั้น ในทางปฏิบัติแล้วไปรษณีย์อำเภอไม่ได้ไปส่งเลยในตำบลต่าง ๆ ส่งเฉพาะในเขตที่อำเภอขึ้นตั้งอยู่ในรัศมีไม่ไกลนัก เพราะฉะนั้นค่าคู่ความนี้ตำบลบางคอนไกล ๆ อย่างนี้กระผมว่าไม่มีทางเลยในทางไปรษณีย์ จะต้องยอมให้ท้องงานศาลเป็นผู้ส่ง ไม่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง การส่งหมายของศาลค่าคู่ความนี้เป็นภาระอนุเคราะห์แก่การภารโรงของศาลด้วย แล้วเสมียนซึ่งมีเงินเดือนน้อยก็อาศัยเงินส่งหมายจากค่าคู่ความเป็นรายได้โดยเขาจัดเวรหมุนเวียน เพราะฉะนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นการสงเคราะห์หรือสวัสดิการแก่พนักงานศาล เมื่อกรณียังนี้แล้วควมเจตนาว่าเพื่อจะช่วยเหลือความให้สะดวกแล้วถึงขณะนี้ไม่สมควรอย่างไรว่า กระผมขอฝากและให้ทำประการแรก กระผมอยากจะตั้งคำว่า "ประการแรก" ออกให้เหมาะสมแล้วแต่คู่ความขอ ถ้าคู่ความบอกขอให้ส่งไปรษณีย์ ศาลปฏิบัติให้ ถ้าคู่ความบอกขอให้พนักงานศาลส่งก็ให้เลือกปฏิบัติ - เขาพนักงานศาลส่ง อย่างนี้แล้วคงไปทำประการแรกส่งไปรษณีย์ ถ้าไม่ได้แล้วปฏิบัติอย่างอื่น อย่างนี้กระผมว่าจะไม่สะดวกในชนบท ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด

LIART

๒๕
ติดใจอีกหรือไม่ครับ ก็คุณसानนท์ไม่ได้อะไร เป็นแต่เพียงขอตั้งข้อสังเกต ท่าน
รัฐมนตรีก็กรุณาครับไว้ละครับ จะชี้แจงอะไรหรือครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ขอโอกาสชี้แจงสักนิดหน่อยครับ คือตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติอภิปราย
เมื่อกี้ก็ขอขอบคุณ เพราะว่า เป็นภาระนะของทางรัฐบาล ได้พิจารณาแล้ว แกว่ายังไม่
ได้แถลงให้ประจักษ์ทราบ คือว่าในการพิจารณาที่จะส่งหมายหรือว่าส่ง เอกสารให้
แก่บุคคลหรือบุคคลที่จะคง รับหมายหรือ เอกสารนั้นละก็ ไก่คำนึงถึงอยู่แล้วว่าในการนี้
บาง เรื่องก็จะคงส่งให้แก่บุคคลซึ่งอยู่ในเมือง หรือในกรุงเทพฯ นี้ บางคนที่อยู่ใน
ห้องที่สามตึก หรือบางแห่งก็ห่างไกลออกไปมาก ซึ่งในเรื่องนี้ที่รัฐบาลแก้ไขมา ให้ส่ง
ทาง ไปรษณีย์ได้นี้ก็เป็น เรื่องที่ให้วิธีส่งทาง ไปรษณีย์เป็นวิธีเลือกได้ในโอกาสแรกเพิ่ม
ขึ้นอีกวิธีหนึ่ง ไม่ใช่จะให้ไปส่งทาง ไปรษณีย์อย่างเดียวเกี่ยวกับ เพราะฉะนั้นเป็น
เรื่องที่ศาลจะต้องใช้ดุลพินิจว่ากรณีไหนควรจะให้ส่งทาง ไปรษณีย์ได้ กรณีไหนควรจะ
ส่งให้โดยเจ้าพนักงานศาล เพราะฉะนั้นในกรณีที่อยู่บ้านนอกและที่ห่างไกล เช่นนั้นละก็
ดุลพินิจก็คง เป็นแบบเดิมครับ คือว่าให้เจ้าพนักงานศาลไปส่ง เพราะฉะนั้นขอขอบ
คุณท่านสมาชิกผู้เกียรติที่ได้ยกปัญหาเรื่องนี้มา ทำให้รัฐบาลได้มีโอกาสชี้แจงครับ ขอ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่ประธานรัฐสภา : ผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นสมควร รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม -
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(ไม่มีสมาชิกขมมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มีคนครบ
เป็นอันว่าที่ประชุม ลงมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะ
กรรมาธิการครบ ทานรัฐมนตรี

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่านพิจารณาโดยรัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน
ผ่านสมาชิก ๘ ท่านครบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
เสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๕ ท่าน โดยรัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน ผ่านสมาชิก
๘ ท่าน มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างหรือไม่ครับ เชิญคุณส้านท์ครับ

นายส้านท์ สายสว่าง : งบประมาณจำนวนยี่สิบถึง ๑๕ ท่านเลย
ครับ เพราะสมาชิกก็คิดกรรมาธิการอื่น ประเด็นขอไม่ครบของสภาระบุ งบประมาณ
อย่างเงงสัก ๑๑ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณส้านท์
ขอรับรองท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไร

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาล
ไม่ขัดข้องครับ ๑๑ ท่านก็ไ้

นางนรม พรหมไมบต บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
กฎหมายฉบับนี้มีเพียงมาตราเดียวซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา คิดมัน
จึงใครขอเสนอทางรัฐบาลผ่านท่านประธานว่า ควรจะพิจารณา ๑ วาระ ในสภานี้จะ
เป็นการเรียบร้อยและรวดเร็วก็คะ ขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีผู้รับรอง
หรือไม่ครับ คุณนรมขอเสนอพิจารณาครบถ้วน ๑ วาระ

LIRT

(มีสมาชิกลงมือรับรอง)

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ เคยปรากฏตัว มาตราเกี่ยวกับทะเลครับเสียเวลาไปครึ่งชั่วโมงก็มี ฉะนั้นส่งกรรมาธิการพิมพ์ออก ก็ไม่ได้รับรอง และถึงจะไม่ซำดกลับมากการพิจารณาควรใช้เวลา ๓ วาระนี้กฎหมายขึ้นยังรอ อีกมาก ไม่ใช่กฎหมายเร่งด่วนอะไร กระผมขอให้มันไปตามรัฐบาลเสนอครับ - คณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๑ ท่าน ถ้าขึ้นอย่างนั้นเดี๋ยวก็ได้เดี๋ยงกับคำพูดข้างอะไร บ้างก็เลยเข้าไปตั้งครึ่งชั่วโมง กฎหมายอื่นก็รออยู่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านหาที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล เสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ คุณแรมจะวออย่างไร

นางแรม พรหมไบบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ในกรณี ที่ฉันเสนอ เป็นผู้เกิดขึ้น ไม่นับว่ามีท่านผู้รับรองถูกต้อง เว้นหรือแล้ว ใครจะขอประธาน กรรมาธิการเร่งด่วนมาตรา เกี่ยวนี้ก็มีกรรมาธิการจำนวนมากมาย และทางฝ่าย รัฐบาลก็ได้ตอบข้อสงสัยของท่านสมาชิกผู้ เกี่ยวทุกข้อสงสัยหมดแล้ว เพราะ ฉะนั้นฉันไม่คิดว่าจะช้า จึงใครขอประธานกรรมาธิการเร่งด่วนท่านประธานว่า ควรจะลงมติ ว่าสมควรที่จะให้พิจารณาควรหรือไม่ ขอคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านหาที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล เสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๑ ท่าน คือฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน สมาชิก เสนอ ๖ ท่าน แต่คุณแรมเสนอให้พิจารณาควรใช้เวลา ๓ วาระ มีผู้รับรองตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ หรือจะให้เป็น ไปตามที่คุณแรมเสนอ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาตามที่ รัฐบาลเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกลงมือ ๑๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านหาที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด

เห็นสมควรพิจารณาโดยคณะกรรมการข้าราชการเค็มสมควรเกี่ยว ๓ วาระ ไปรณณเมื่อขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เพราะ
ฉะนั้นก็ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญ ขอเชิญรัฐบาลเสนอ
รายชื่อก่อนครบ ๕ ท่าน

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอรายชื่อกรรมการฝ่ายรัฐบาลดังต่อไปนี้ ๑. นาย
จำรัส เขมะจารุ ๒. นายเฉลิม การปลื้มจิตต์ ๓. นายไพศาล กุญชรวิชัย
๔. นายปรีชา พัววิไลย์ ๕. นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ที่นี้ขอเชิญ
ท่านสมาชิกเสนอได้ ๒ ท่าน เชิญคุณหมกครับ

นายเหม สุไลมาน : กระผมขอเสนอ พลโท สมิง ไคฉังคะ ขอผู้
รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : กระผมขอเสนอ นายเสง พุทธิลักษณ์ ขอ
ผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายบรรณบุญ ลักพธิ : กระผมขอเสนอ พลโท ประสิทธิ์ ใจมั่น
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นาวาเอก กุญชร กมนาวิน : ทำหน้าที่ประธานที่เคารพ กระผมขอ
เสนอนายศิริ อติโพธิ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ทำประธานที่เคารพ ที่นั่งขอ
เลนอนายประทีป ชุมวัฒน์ ขอผู้รับรองด้วยคะ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลอากาศตรี ฐนุธรรม ประมวลอุทอง : กระผมขอเสนอ
คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ประธานโหละคะ ที่นั่งขอตอนคะ
ประธานสถานศึกษาคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คุณหญิง
นันทกาขอถอนครับ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ทำประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า
วงศ์บางซวก ขอเสนอคุณसानนท์ สายสว่าง ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสถานศึกษาคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ ๒
ท่านแล้ว จะมีท่านสมาชิก เสนอท่านผู้ใดอีกหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิก เสนอ)

ประธานสถานศึกษาคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านสมาชิก เสนอผู้อื่นอีกก็ถือว่าทั้ง ๒ ท่านนี้ได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการฝ่ายสภา ขอ
เชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายนามคณะกรรมการ รมว.วิสามัญทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ราชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... จำนวน ๑๑ คน ๑. นายจำรัส
เขมะจารุ ๒. นายเฉลิม กาภรณ์จิตต์ ๓. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย ๔. นาย
ปรีชา พัววิไลย์ ๕. นายอัศววิทย์ สมาวงค์ ๖. พลโท สมิง ไคลังคะ ๗. นาย
แสวง พุทธสถิตย์ ๘. พลโท ประสิทธิ์ ใจชื่น ๙. นายศิริ อติโพธิ ๑๐. นาย
ประทีป ชุมวัฒน์ ๑๑. นายसानนท์ สายสว่าง

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : กำหนด
การแปรญัตติกัมกับ ทานรัฐมนตรี

นายสุธรรม ภักธาคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กำหนด
การแปรญัตติตามข้อบังคับฉบับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ มีทนายผู้ใดของหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกของ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ผู้ใดของก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระต่อไปคือ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม -
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้อง
วิธีการในการที่ศาลจะส่งคำร้องขอไปปล่อยมือของหาหรือจำเลยชั่วคราว ให้อำนาจ
ศาลที่จะพิพากษาลงโทษแก่ผู้ต้องหาความผิดในกรณีข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณา
แตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้อง เพียงรายละเอียดบางประการ และในกรณี
ฐานความผิดบางฐานตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับฐานความผิด ตามที่กล่าว
ในฟ้อง

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ใช้อยู่
ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลชั้นต้นอย่างชัดเจน ในการที่จะส่งคำร้องขอไปปล่อย
หาหรือจำเลยชั่วคราวในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว ทั้งในการที่ศาล
จะส่งคำร้องขอไปปล่อยชั่วคราวในกรณีความผิดที่มิใช่โทษจำคุกอย่างสูง เกินสิบปี -
ศาลจะคงถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใด
หรือไม่ทุกกรณีไป ทำให้ศาลไม่สามารถมีคำสั่งใดโดยรวดเร็ว สมควรให้อำนาจศาล
ชั้นต้นส่งคำร้องขอไปปล่อยมือของหาหรือจำเลยชั่วคราว ในกรณีที่ศาลชั้นต้นได้อ่าน
คำพิพากษาแล้ว และให้อำนาจศาลที่จะคงการถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ
หรือโจทก์ในกรณีไม่อาจถามได้โดยมีเหตุอันควรเพื่อให้ศาลสามารถมีคำสั่งร้องขอ

LIRT

ไปปล่อยยั่วคราว ได้โดยรวดเร็วและเพื่อให้อุบัติของหาหรือจำเลยที่ถูกขังไว้กับการคุม -
 ครอบสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนการที่ศาลจะมีคำพิพากษานั้น สมควรกำหนดไว้
 ว่าถ้าขอเท็จจริงตามที่ปรากฏในทางพิจารณาแตกต่างกับขอเท็จจริงที่กล่าวในฟ้อง
 เพียงรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลา หรือสถานที่กระทำความผิด หรือถกกันระหว่าง
 การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอก รับของโจร หรือทางกัน
 ระหว่างการกระทำความผิดฐานโดยเจตนาและประมาทให้ถือว่าทางกัน ในข้อสาระสำคัญ
 อันจะเป็นเหตุให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจริง
 จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๖ คำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว โดยไม่ต้องมีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ไม่ว่าผู้นั้นคงควบคุมหรือตั้ง

ความหมายศาล ย่อมยื่นโต้เถียงของหา จำเลย หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวของดังนี้

(๑) เมื่อผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่และยังมีใ้ถูกฟ้องศาล ให้ยื่นข้อ
พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๒) เมื่อผู้ต้องหาต้องขังความหมายศาลและยังมีใ้ถูกฟ้องศาล ให้ยื่น
คำร้องขอศาลนั้น

(๓) เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องแล้ว ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

(๔) เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์แล้ว แต่ยังไม่ไ้
ส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ศาลชั้นต้นจะสั่งอนุญาต
ก็ไ้ หรือมิฉะนั้น ให้ส่งคำร้องไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาสั่ง แล้วแต่กรณี

(๕) เมื่อศาลส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้ว จะยื่นต่อ
ศาลชั้นต้นที่ชำระคดีนั้น หรือจะยื่นต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาก็ไ้

ในกรณียื่นต่อศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรับส่งคำร้องไปยังศาลอุทธรณ์หรือ
ศาลฎีกาเพื่อสั่ง"

มาตรา ๔ โยยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยของหาหรือถูกฟ้องในความผิด
มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ศาลจะส่งตาม
พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ ถ้าไม่
อาจถามไ้ไ้โดยมีเหตุอันควรศาลจะส่งการตามเสียดก็ไ้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้"

มาตรา ๕ โยยกเลิกความในมาตรา ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธี

LIRT

พิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้พิพากษา หรือสั่ง เพิกค่าขอ หรือที่มีโทษลงใน

ฟ้อง

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่าง กับข้อ
เท็จจริงซึ่งที่กล่าวในฟ้อง ให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น เว้นแต่ขอแตกต่างนั้นมีใช้ในข้อสาระ
สำคัญและทั้งจำเลยมีโทษลงข้อดี ศาลจะลงโทษจำเลยตามข้อเท็จจริงที่ไต่ความนั้นก็ได้

ในกรณีข้อแตกต่างนั้นเป็นเพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับเวลา หรือ
สถานที่กระทำความผิด หรือค่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานลักทรัพย์ ทรัพย์
ฉ้อโกง ยักยอก และรับของโจร หรือค่างกันระหว่างการกระทำผิดโดยเจตนา และ
ประมาท มิให้ถือว่าค่างกันในข้อสาระสำคัญ เว้นแต่จะปรากฏแก่ศาลว่า การที่ฟ้องผิด
ไปเป็นเหตุให้จำเลยหลงข้อข้อดี

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงบางข้อซึ่งกล่าวในฟ้อง และตามที่ปรากฏใน
ทางพิจารณาไม่ใช่ เป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษ ห้ามมิให้ศาลลงโทษจำเลยใน
ข้อเท็จจริงนั้น ๆ

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงบางข้อซึ่งที่ฟ้องนั้นโจทก์สืบสม แต่โจทก์อ้างฐาน
ความผิด หรือบทพินัยคดี ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยตามฐานความผิดที่ถูกต้องได้

ถ้าความผิดตามที่ฟ้องนั้นรวมการกระทำหลายอย่าง แต่ขออย่างอาจเป็น
ความผิดได้อยู่ในตัวเอง ศาลจะลงโทษจำเลยในการกระทำผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตาม
ที่พิจารณาได้ความก็ได้"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓๗ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๒๖

"มาตรา ๒๓๗ คำพยานชั้นใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดนั้น ให้ศาลอ่าน
ให้พยานทั้งสองหน้าจำเลย เว้นแต่ในกรณีที่บังคับไว้ไม่มากกว่า ๑๕ วรรค ๓"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายสุธรรม ภักดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วน
ที่เกี่ยวกับวิธีการในการที่ศาลจะส่งคำร้องขอปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว ให้
อำนาจศาลที่จะพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิด ในกรณีข้อเท็จจริงที่ปรากฏใน
การพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้อง เพียงรายละเอียดบางประการ และ
ในกรณีที่ฐานความผิดบางฐานตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับฐานความผิดตาม
ที่กล่าวในฟ้อง

เหตุผล โดยที่บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่
ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้ให้อำนาจศาลชั้นต้นอย่างชัดเจนในการที่จะส่งคำร้องขอ ใ
ปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราวในกรณีศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาแล้ว ทั้งใน
การที่ศาลจะส่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวในกรณีความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง
เกินสิบปี ศาลจะต้องถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือโจทก์ว่าจะคัดค้าน
ประการใดหรือไม่ทุกกรณีไป ทำให้ศาลไม่สามารถมีคำสั่งใดโดยรวดเร็ว สมควรให้
อำนาจศาลชั้นต้นส่งคำร้องขอปล่อยผู้ต้องหาหรือจำเลยชั่วคราว ในกรณีที่ศาลชั้นต้น
ได้อ่านคำพิพากษาแล้ว และให้อำนาจศาลที่จะส่งการถามพนักงานสอบสวน พนักงาน
อัยการ หรือโจทก์ในกรณีไม่อาจถามได้โดยมีเหตุอันควร เพื่อให้ศาลสามารถ
มีคำสั่ง คำร้องขอปล่อยชั่วคราวได้โดยรวดเร็ว และเพื่อประโยชน์ของหาหรือจำเลย
ที่ถูกต้อง ใรับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนการที่ศาลจะมีคำพิพากษา
นั้นสมควรกำหนดไว้ ว่าถ้าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริง
ดังที่กล่าวในฟ้อง เพียงรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลา หรือสถานที่กระทำความผิด

หรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ทรัพย์ โฉง โฉง ยักขอก. รับ
ของโจร หรือต่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานไทยเจนาและประมาท มีให้ถือว่า
ต่างกันในเรื่องสาระสำคัญ อันจะเป็นเหตุให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความ
เป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้
อภิปรายจะอภิปรายบ้างหรือไม่รับร่างพระราชบัญญัตินี้ เจริญครับ

นายแสง พุทธิสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสังเกต
น้อยเกี่ยวและครับ คือหมายความว่าความที่รัฐบาลเสนอแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาชญาฯ นี้ เฉพาะมาตรา ๑๐๖ นี้ก็มีแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะ (๔) คือ
ว่า เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์แล้ว แต่ยังไม่ไต่สวนสำนวนไป
ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่ชำระคดี คือแก้ก่อนในการประกันตัวนี้
ไม่มีปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือเราก็ไม่เคยปฏิบัติกันมา
ว่าถึงแม้จะไม่ปรากฏแก้ก่อนไต่สวนปฏิบัติก็หมายความว่าส่งอนุญาตให้ประกันได้ แต่
ว่าทางรัฐบาลท่านใดมองเห็นว่าการที่กระทำไปเช่นนั้นไม่ชัดเจนเพียงพอ จึงแก้ไข
กฎหมายให้เห็นชัดว่าสมควรที่จะให้ปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ในมาตรา ๑๐๖ นี้จึงแก้ไข (๔) แก่กระผมมีข้อคิดเห็นว่าในมาตรา ๑๐๖ (๔) นี้ใน
วรรคสองใช้ว่า "ในกรณีที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ศาลชั้นต้นจะส่ง
อนุญาตได้" ในข้อนี้กระผมมีความจะมีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ เพราะว่าถ้า
หากว่าเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ศาลชั้นต้นส่งอนุญาตได้ หรือมิฉะนั้นจะส่งคำร้อง
ไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาสั่งแล้วแต่กรณี ถ้าเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว แล้วก็
จำเป็นจะต้องส่งไปอีก ควรจะส่งได้เลย น่าจะเขียนไว้ท่านองนี้ หรือถ้าหากว่าไม่
เห็นสมควรจะปล่อย ก็ให้ศาลสูงพิจารณาอีกครึ่งหนึ่งว่าสมควรจะปล่อยชั่วคราวหรือไม่
นอกจากมาตรา ๑๐๖ นี้แล้ว ก็มีมาตรา ๑๐๘ ที่ว่า "ในคดีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหา

หรือถูกฟ้องในความผิดในอัตราโทษจำคุกอย่างสูง เกินสิบปี ถ้ามีคำร้องให้ปล่อย
ตัวชั่วคราวจะต้องตามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือโจทก์ว่า จะกักขังหรือ
ไม่ ถ้าไม่อาจตามไต่ไต่คดี เหตุสมควรศาลจะงดตามเสียดังนี้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้
ในข้อนี้กระผมก็มีข้อสงสัย เกกว่าใช้คำว่า "ถ้าไม่อาจตามไต่" เป็นปัญหา เพราะเหตุ
อะไร น่าจะให้อำนาจศาลเสียเลยว่า ถ้าหากว่าศาลเห็นสมควรจะงดการตามกักขัง
ต้องบันทึกเหตุสมควรนั้นไว้ อะไรทำนองนั้น อธิบดีมาตรา ๕๒ ไท่แก้ไขเพิ่มเติมใน
วรรคสามที่ว่า "ในกรณีข้อแตกต่าง เป็นเพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับเวลา
สถานที่ การทำผิดหรือค่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานลักทรัพย์ ทรัพย์ โจร โจร
ลักขโมย และรับของโจร หรือค่างกันระหว่างการกระทำผิดโดยเจตนาประมาท มีให้
ถือว่าค่างกันในข้อสาระสำคัญ เว้นแต่จะปรากฏแก่ศาลว่าการที่ฟ้องผิดไป เป็นเหตุให้
จำเลยหลงข้อข้อ" ในกรณีนี้ใช้คำว่า "เช่น" อันนี้รู้สึกว่าจะ เป็นข้อความที่จะคงไม่
แปลกกันอีกหลายอย่าง ก็ว่า เช่น เกี่ยวกับเวลา จะหลาย ๆ เช่น ก็จะเป็นอย่าง
อื่นนอกจากที่กล่าวในที่นี้ก็ได้อีก ทั้งนี้เป็นปัญหาว่าอะไร เป็นสาระสำคัญแตกต่างกันใน
สาระสำคัญ อันนี้กระผมก็เชื่อว่า เป็นปัญหาข้อข้อสงสัย เกกว่า น่าจะของกำหนดให้
แน่นอนไปเลยว่า ถ้าแตกต่างกันในเวลาหรือสถานที่ หรือเจตนา หรือประมาท ให้
แน่นอนไปเลย ไม่ใช่ให้ไปเพิ่มเติมให้ยิ่งกว่าแตกต่างกันอย่างอื่นก็อาจจะไม่ใช่สาระ
สำคัญ และนอกจากนั้นก็ เห็นว่าการกระทำโดยเจตนาหรือประมาทนี้ ก็รู้สึกว่า
ความเป็นจริงการกระทำโดยเจตนาหรือประมาทแตกต่างกันมาก แล้วถ้าหากว่าเมื่อ
เข้าที่ประชุมกรรมการก็อาจมีการแปรญัตติกกันอีก กระผมขอเรียนถึงข้อสงสัย เกกว่า
เท่านี้ก่อนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
ของใจอะไรอีกหรือไม่ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน

ประชาชนที่เคารพและทศานสมาธิผู้มีเกียรติ ความที่ท่านสมาธิผู้มีเกียรติใคร่ปรายเมื่อ
 ก็ไม่แท้จริงแล้วก็ไม่ใช่ เป็นเรื่องคัดค้านหลักการหรือเหตุผลอะไร เป็นแค่เพียงว่า
 ทักท้วงหรือมีความคิดเห็นในแง่ด้อยค่าบางประการเท่านั้นเอง ในเรื่องด้อยค่านั้น
 ที่จริงก็ใคร่คำนึงถึงอยู่แล้วว่าควรจะใช้คำว่าอย่างไร ที่นี้ความที่ท่านขงใจประการแรก
 คือ มาตรา ๑๐๖ วรรคสองของ (๔) นั้นก็คือว่า ความที่ศาลชั้นต้นตั้งอนุญาโตไต่ถาม
 เป็นภาระหนักก็คือ เหตุว่าถ้าหากว่า เห็นควรอนุญาโตแล้ว ถ้ารอให้เป็นอำนาจของ
 ศาลตั้งตั้งอนุญาโตแล้ว ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นจะต้องถูกควบคุมอยู่ที่ศาลชั้นต้น เป็น
 เวลาอีกหลายวันกว่าจะส่ง เรื่องมายังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาในกรุงเทพฯ และ
 ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกากว่าส่ง เรื่องไปอ่านในศาลชั้นต้นคงจะเขาไปอย่างน้อย ๆ
 ก็คงจะตั้ง ๗ - ๘ วันแล้ว เพราะฉะนั้นก็ให้อ่านศาลชั้นต้นที่จะส่งประกันไปไต่เลย
 หรือมีมติให้ตั้งอันนี้คือหมายความว่าถ้าหากว่าไม่ให้ ก็อาจจะเป็นเรื่องที่ส่ง ไปให้
 ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ซึ่งศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกามีอำนาจที่จะพิจารณากลับชั้นหนึ่งว่าจะให้
 หรือไม่ให้ ในกรณีศาลชั้นต้นไม่สั่งให้มัน เป็นเรื่องด้อยค่าครับ

ที่นี้กรณีมาตรา ๑๑๐ นั้นก็เป็นเรื่องที่ไม่อาจจะถามได้ ที่ท่านทักท้วง
 อันนั้นก็คำนึงถึงหลักใหญ่ที่ว่าถ้า เป็นคดีที่ข้อครหาโทษสูงแล้วหลักใหญ่ก็คือว่า ต้องมีการ
 สอบถามทางฝ่ายพนักงานอัยการโจทก์ หรือว่าพนักงานสอบสวนเสียก่อน แต่ที่นี้กรณี
 ที่ไม่ถาม เป็นข้อยกเว้น ฉะนั้นข้อยกเว้นของ เครื่องครัดน้อย คือไม่อาจถามได้ จึงใช้
 คำอย่างนั้นครับ ไม่อาจถามได้ เช่นอย่างว่าในกรณีพนักงานสอบสวนเรียกตัวแล้วไม่
 มาเสียหนึ่งอย่างนั้นก็ ไม่อาจถามได้ ถ้าหากยังไม่ไปก็จะเป็นที่เสื่อมเสียแก่ของหา ที่
 ต้องเสื่อมเสียเสรีภาพ หรือในกรณีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เห็นชัดก็คือว่า ในกรณีที่ราษฎร
 เป็นโจทก์ฟ้องกันเอง แล้วเวลาจำเลยถูกไต่สวนมูลฟ้อง แล้วได้รับฟ้องไว้ก็อาจจะถูกขัง
 แต่ตัวโจทก์ไม่มากก็ได้ ถ้าเมื่อโจทก์ไม่มาแล้ว จำเลยถูกขัง ก็จะไม่ถามโจทก์ไม่ได้เพราะ
 โจทก์ไม่มา เพราะฉะนั้นกรณีเช่นนี้จึงต้องเปิดโอกาสให้ ไม่ต้องถามก็คือ ไม่อาจถามได้

เพราะฉะนั้นก็ต้องมีอำนาจที่จะสั่งให้ประกันไปเลยไม่ใช่ว่าต้องสอบถามโจทก์เสียก่อนเสมอไป อย่างที่กฎหมายเก่าเขียนไว้

ที่นี้ในกรณีเกี่ยวกับเรื่องขอแตกต่างกันในการที่ศาลจะพิจารณาไม่ถ่วงรอกฟ้องอะไรเลย ในเมื่อพิจารณาไต่ความในเรื่องรายละเอียด เพราะว่าแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เรื่องเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ ที่จริงในเรื่องสาระสำคัญกฎหมายก็ไต่บอกไว้แล้วว่าแตกต่างกันในรายละเอียดที่คำอธิบายว่า เช่นเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ คิดว่าเหมาะแล้ว คือเราวางหลักไว้ก่อนแล้วว่าในเรื่องรายละเอียด รายละเอียดก็คือเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั่นเอง เพราะฉะนั้นรายละเอียดที่แตกต่างกันบ้าง เช่นในเรื่องเกี่ยวกับเวลาสถานที่นั้นไม่ใช่ข้อสำคัญที่จะเป็นเหตุฟ้องคิดว่าเห็นจะพอสมควรแล้วนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายธรรมบุญ ลักพลี : ขอบพระคุณรับทราบประธานที่เคารพ เมื่อที่นี้กระผมไต่ทั้งรัฐบาลไต่ตอบ กระผมก็ยังมีข้อสงสัยอยู่หนึ่ง โดยเฉพาะท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องไต่ถามไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องวรรคสอง (๔) มาตรา ๑๐๖ ที่แก้ไขมาตรา ๑ นั้นซึ่งทางรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีไต่ถามขึ้นจึงว่าเป็นเรื่องของถ้อยคำ - กระผมก็ยังสงสัยอยู่หนึ่งคืออยากจะทราบเรียนถามว่า ในเรื่องการที่เราวางหลักหรือกำหนดนโยบายว่าศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวก็ให้ทำได้เลย เพราะฉะนั้นก็ให้ส่งไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีไต่ถามให้เหตุผลว่าเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนคือของคนที่ถูกขังอยู่ให้ปล่อยไม่ได้ ไม่ถ่วงรอกหลักการอันนี้กระผมคิดว่าไม่ใช่ เรื่องถ้อยคำ เป็นนโยบายทางความยุติธรรม และกระผมเห็นว่าทางอัยการและตำรวจมีหลักการในทางนี้เหมือนกัน แต่รู้สึกว่าจะเห็นส่วนทางกัน คือทางตำรวจถ้าเราจับใครมาตามขอหมาย ถ้าเราจะปล่อยเท่าที่กระผมทราบหรือจะปล่อยประกันออกไป เขาก็ต้องส่งผู้บังคับบัญชาชั้นสูงให้รับทราบหรือยืนยันอีกชั้นหนึ่ง เช่นเดียวกันทางอัยการที่กระผมทราบแต่กระผมจำตัวบทกฎหมายไม่ได้นะเนน

นะครับว่าถ้าหากว่าจะสั่งฟ้องคน จะฟ้องสอบสวนสืบสวนเพิ่มเติม หรือมีเงินมัดจำของ
 สั่งส่ง ไปให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงสั่งการอีกทีหนึ่ง แต่ตรงข้ามกับทางตำรวจ ถ้าสั่งซัง
 สั่งดำเนินคดี ไม่ฟ้องขอให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง สั่งไต่เลยในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตัว
 เช่นเดียวกับอัยการเหมือนกัน ถ้าจะสั่งฟ้องก็สั่ง ไต่เลยไม่ต้องขอผู้บังคับบัญชาชั้นสูงให้
 ยืนยันอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นอันนี้ละครับกระผมว่าก็ เกี่ยวกับสิทธิและชนเหมือนกัน แต่
 ทางตำรวจ ทางอัยการ เขามีหลักการสกรีน (Screen) หรือกรองเพื่อความมั่นใจ
 ว่าการสั่งงานของ เจ้าหน้าที่ระดับค่านั้น เป็นไปโดยเหมาะสมถูกต้อง มีใช้ไต่เมื่อ
 เหตุผลส่วนตัวหรือมีเหตุผลที่ไม่ชอบธรรม ไม่สมควรอะไร เขามาเกี่ยว เขามาจริงใจเพราะ
 ฉะนั้นถ้าจะสั่งปล่อยหรือสั่ง ไม่ฟ้องของผู้บังคับบัญชาชั้นสูงยืนยัน แต่ในการนี้ศาลได้
 เห็นส่วนทางกัน คือว่าถ้า เป็นเรื่องปล่อย ปล่อยไต่เลย ถ้าไม่ปล่อยถึงจะส่งศาลสูง -
 เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าอาจจะ เป็นข้อนาศิกในหลักการว่า จริงอยู่ทำให้คนที่ถูกดำเนินคดีแล้ว
 ถูกขังอยู่ในคุกได้รับอิสรภาพ แต่ในเมื่อกลับกระผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่า
 ท่านประธานสภาที่เคารพว่า ในเรื่องนั้นท่านไต่คดีใครตรวจรอบคอบแล้วหรือยัง ถึง
 ผลไต่เสียที่อาจจะเกิดการครหาขึ้นว่า ในการสั่งปล่อยอย่างนี้อาจจะเกิดใช้ดุลพินิจ
 ซึ่งสมควรได้รับการรับรู้จากผู้บังคับบัญชาชั้นสูง เช่นเดียวกับทางตำรวจ ทางอัยการ
 หรือไม่ เพราะฉะนั้นนี้ที่กระผมอยากฝากกราบเรียนไปยังรัฐบาล แล้วก็อันนี้ที่
 กระผมนึกถึง ไม่ใช่ เรื่องถ้อยคำอย่าง เดียว เป็นเรื่องนโยบาย ชอบพระคุณมากครับ

นายแสง พุทธิสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมมีประวัติ
 เมื่อคืนในมาตรา ๑๐๖ (๔) กระผมมีความคิดเห็นว่า ใน (๔) วรรคสองนี้ "ในกรณี
 ที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ให้ศาลชั้นต้นสั่งอนุญาตได้" คือหมายความว่า
 ไม่จำเป็นต้องไป "หรือมีเงินมัดจำส่งคำร้อง ไปให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาสั่งแล้วแต่
 กรณี" คือหมายความว่าที่เห็นควรอนุญาต อนุญาตไปเลย กระผมมีความ เห็นเช่นเดียวกับ
 คือหมายความว่า ไม่ควรว่าให้เลือกไต่คือหมายความว่า เห็นควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

แล้วยัง ยึก เยื่อ ไปอีก "หรือมีอะไรจะส่งคำร้องให้ศาลอุทธรณ์ศาลฎีกาสั่งแล้วแต่กรณี" อย่างนี้กระผมว่าไม่ถูก ถ้าหากศาลชั้นต้นเห็นสมควรสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวก็ปล่อยไปเลยครับ ไม่ต้องใหม่เงื่อนไขในการที่จะต้องให้เป็นอย่างอื่นอีก สมมุติว่าศาลชั้นต้นตัดสินยกฟ้องโจทก์ ปล่อยชั่วคราวเลยไปในตัวชั้นต้นตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลย ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว เพราะว่าความผิดเห็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ตกต่างกัน ศาลชั้นต้นมีอำนาจในการที่จะสั่งอนุญาตได้เลเข้าเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างนั้น กระผมมีความคิดเห็นเช่นนั้นครับ ไม่ใช่หมายความว่า ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวแล้วก็ยังไม่สั่ง จะให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาสั่ง ก็เห็นว่าจะไม่ถูกของ กระผมมีความคิดเห็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มีขอเชิญท่านรัฐมนตรีขึ้นแจ้งครับ

นายสุธรรม ภักธาคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านหนึ่งอภิปรายว่า เรื่องของศาลชั้นต้นจะมีรายงานหรือว่าขออนุมัติฟ้องผู้บังคับบัญชาเห็นอื่นไปนั้น นั้นไม่ใช่ระบบศาลครับ ระบบศาลชั้น ศาลมีคำสั่งอะไรแล้วก็ไปตามนั้น ไม่ต้องรายงานใครครับ ถ้าหากว่าความไม่พอใจหรืออะไรที่จะใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกาได้ เพราะฉะนั้นระบบเรื่อง รายงานไม่มีครับ ไม่ต้องรายงานขออนุญาตผู้บังคับบัญชา

ส่วนท่านสมาชิกผู้เกียรติอีกท่านหนึ่งที่ของใจนั้น ท่านสองท่านวันทูลให้คืนครับ เป็นอย่างที่ท่านเขาใจมันเองครับ คือถ้าหากว่าเขายื่นคำร้องขอประกันเข้ามา ถ้าศาลชั้นต้นเห็นควรปล่อยก็ปล่อยไปเลยครับ ถ้าหากว่าเห็นไม่ควรปล่อย

นั้นแหละจึงจะต้องส่งให้ศาลสูงสั่ง ถ้าหากว่าเป็นคดีที่มีการอุทธรณ์ ฎีกาไปยังศาลสูง
 ลองอ่านดูให้ละเอียดครับ ความหมายเป็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
 ท่านผู้ใดของใจผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช-
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
 หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
 ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
 ที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมจัดการรับ
 ทานรัฐมนตรี

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ทาง
 รัฐบาลขอเสนอ คณะกรรมาธิการชุดที่หนึ่งแล้วที่เพิ่งแต่งตั้งไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : กำหนด
 การแปรญัตติกครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กำหนด
 การแปรญัตติตามขอบังคับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
 เสนอกรรมาธิการวิสามัญชุดที่แล้วพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามขอบังคับ มีท่าน
 ผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ก็ไม่นับว่าเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไป เป็นการบริหารร่างพระราชบัญญัติศาลเจ้า พ.ศ. .... กับร่าง
พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... เมื่อได้รับแจ้งว่าท่านรัฐมนตรีผู้
จะมาชี้แจงร่างพระราชบัญญัติศาลเจ้า พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งอยู่ในระเบียบวาระการประชุมถัดไปคือการพิจารณา
ไม่อาจมาชี้แจงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ จึงขอเลื่อนการบริหารร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวไปในคราวประชุมครั้งต่อไป ซึ่งกระทำไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕ ข้อ ๓๓
(๕) และข้อ ๓๓ วรรคสอง จะมีท่านสมาชิกผู้ใดซักข้อหรือไม่ครบ ในการที่ขอเลื่อน
ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้ไปในคราวต่อไป

(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านสมาชิกซักข้อก็ถือว่าที่ประชุมนี้ก็เป็นยอมให้เลื่อนการบริหารร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสองฉบับนี้ไปในคราวประชุมครั้งต่อไปได้

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอใหม่คือการพิจารณาพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๑๖/๒๕๖๒ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๓๑๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประชุมรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่
รัฐสภา

จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทระกิตย์

(นายสมภพ ไทระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนัก เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

พ.ศ. ....

หลักการ

มีกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลต่างประเทศ ที่มาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรต้องจดทะเบียนและอยู่ภายใต้การควบคุมของทางราชการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองส่วนได้เสียของประชาชนที่ติดต่อในการประกอบธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศ และเพื่อเป็นการคุ้มครองเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนควบคุมการประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่างประเทศให้รัดกุมขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกรจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"นิติบุคคลต่างประเทศ" หมายความว่า นิติบุคคลซึ่งได้จดทะเบียนหรือจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

"ธุรกิจ" หมายความว่า กิจกรรมในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การรับขน การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น ทั้งซึ่งกระทำเป็นการค้า

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไปปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทะเบียนการค้ามอบหมายด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่าง-
กัว นิติบุคคลต่างประเทศจะประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรไทย เมื่อใดก็จกทะเบียนของ
นายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และไ้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแล้ว.

การขอจดทะเบียนและการออกใบสำคัญการจดทะเบียน ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในการขอจดทะเบียน ให้นิติบุคคลต่างประเทศ ยื่นคำขอ
จดทะเบียนตามแบบพิมพ์ที่นายทะเบียนกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาของหนังสือบริคณห์สนธิระบุมุกุประสงค์ และข้อบังคับของ
นิติบุคคลต่างประเทศ หรือตราสารอื่นที่แสดงการก่อตั้งนิติบุคคลนั้น
- (๒) หลักฐานการนำเงินเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๓) บัญชีรายชื่อกรรมการ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ซึ่ง
จะต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(ก) ชื่อ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพ ถ้าเป็นกรรมการหรือ
หุ้นส่วนของนิติบุคคลอื่นไม่ว่านิติบุคคลต่างประเทศหรือนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ใน

LIRT

เวลาเดียวกัน ก็ให้แสดงรายละเอียดดังกล่าวด้วย

(ข) หลักฐานแสดงอำนาจหรือข้อจำกัดอำนาจของกรรมการ ผู้
เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี

(๑) หนังสือแต่งตั้งตัวแทนหรือหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนใน
ราชอาณาจักร

(๒) หลักฐานเอกสารอื่นตามที่กำหนด เป็นเอกสาร
เอกสารตาม (๑) (๓) และ (๔) ของมีคำรับรองของกงสุลไทย หรือ
ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของประเทศที่จดทะเบียนหรือจัดตั้งนิติบุคคลนั้นแนบมาด้วย

มาตรา ๖ ในการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ ให้มีรายการดัง
ต่อไปนี้

- (๑) ชื่อนิติบุคคลต่างประเทศ
- (๒) ประเภทธุรกิจที่ประกอบในต่างประเทศ
- (๓) วัตถุประสงค์ของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (๔) ทุนจดทะเบียนและทุนชำระแล้วของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (๕) ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ของนิติบุคคลต่างประเทศ
- (๖) ชื่อกรรมการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ซึ่งมีอำนาจลงนามเมื่อ
ข้อมูลพยานิติบุคคลต่างประเทศ และข้อจำกัดอำนาจ ถ้ามี

- (๗) ประเภทธุรกิจที่ประกอบในราชอาณาจักร
- (๘) ที่ตั้งสำนักงานสาขา หรือสำนักงานตัวแทน ในราชอาณาจักร
- (๙) ทุนที่นำเข้ามาใช้ในการประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร
- (๑๐) ชื่อและที่อยู่ของตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทน
นิติบุคคลต่างประเทศในราชอาณาจักร

- (๑๑) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา ๗ การประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นการปฏิบัติ
ตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

- (๑) การรับจ้างทำของ หรือรับจ้างแรงงานเป็นครั้งคราวทั้งงานด้านช่าง
กระทำนอกราชอาณาจักร
- (๒) การประกอบธุรกิจ เป็นการชั่วคราวมีกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งร้อย-
แปดสิบวัน
- (๓) การประกอบธุรกิจตามสัญญาที่นิติบุคคลต่างประเทศนั้น เป็นผู้สัญญา
กับทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๔) การประกอบธุรกิจอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในการดำเนินการรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
นายทะเบียนมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง และให้ข้อมูลจดทะเบียนลง เอกสารหลักฐานที่
เกี่ยวข้องกับหรือนำบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องมาให้ขอขยายใจความความจำเป็น

มาตรา ๙ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนพร้อมด้วยหลักฐาน
ตามมาตรา ๘ และเห็นว่าคำขออนุญาตของ และวัตถุประสงค์หรือธุรกิจที่จะประกอบไม่
ขัดห้ามตามกฎหมายหรือไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนนิติบุคคลต่าง
ประเทศนั้น และให้ออกใบสำคัญการจดทะเบียนแก่ผู้ขอ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้นางคำสั่งพร้อมด้วย
เหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนเป็นหนังสือใหญ่ขอจดทะเบียนทราบโดยเร็ว และผู้ขอ
จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่งเดือน นับแต่
วันได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของ รัฐมนตรีให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๑๐ ในกรณีใบสำคัญการจดทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลาย ในสาระสำคัญให้นิติบุคคลต่างประเทศนั้นยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน คอ นายทะเบียนภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่ทราบดีถึงการสูญหายหรือถูกทำลายนั้น การขอรับใบแทนตามวรรคหนึ่ง ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ บุคคลใดประสงค์จะตรวจหรือคัดข้อความในทะเบียน หรือเอกสารซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ หรือจะขอให้นายทะเบียนคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสารพร้อมคำรับรองของนายทะเบียนว่าถูกต้อง หรือจะขอให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองรายการใดที่จดทะเบียนไว้ให้ยื่นคำขออนุญาตก่อนนายทะเบียน พร้อมทั้งเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา ๑๒ เมื่อได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๕ แล้ว ให้นิติบุคคลต่างประเทศปฏิบัติดังนี้

(๑) แสดงชื่อเต็มของประเทศที่นิติบุคคลนั้นได้จดทะเบียนหรือจัดตั้งขึ้น และแสดงชื่อ ที่ตั้งสำนักงานและเลขทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในราชอาณาจักรไว้ในจดหมาย ประกาศ ใบแจ้งความ ใบส่งของและใบเสร็จรับเงิน

(๒) แสดงชื่อนิติบุคคลต่างประเทศไว้ในวงศกร

(๓) แสดงใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๕ ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา

(๔) จัดให้มีป้ายชื่อนิติบุคคลต่างประเทศไว้หน้าสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา และดำเนินการมิให้มีป้ายชื่อก่อความในกรณีใดที่เลิกใช้สถานที่นั้น เป็นสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา หรือในกรณีเลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร การจัดทำใหม่หรือการดำเนินการมิให้มีป้ายชื่อกตาม (๔) ของกระทรวงภายใน

LIRT

สามสิบวันนับแต่วันได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ หรือ เลิกใช้
สถานที่นั้น เป็นสำนักงานตัวแทน หรือสำนักงานสาขา หรือ เลิกประกอบธุรกิจใน
ราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการความมาตรา ๖ ให้
นิติบุคคลต่างประเทศยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงก่อนนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่
กำหนดในกฎกระทรวง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และการ
เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ไม่มีผลใช้บังคับแก่บุคคลภายนอกจนกว่านายทะเบียนจะรับจดทะเบียน
ทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวแล้ว

การเปลี่ยนแปลงตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนนิติบุคคล
ต่างประเทศ ให้ถือว่าตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจคนเดิมคงอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะได้
แต่งตั้งตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจคนใหม่และนายทะเบียนรับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง
รายการดังกล่าวแล้ว

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจสั่งขยายให้อีกได้ตามความ
จำเป็น

มาตรา ๑๔ ตัวแทนในราชอาณาจักรของนิติบุคคลต่างประเทศ นอก
จากจะมีอำนาจตามหนังสือแต่งตั้งตัวแทนหรือหนังสือมอบอำนาจแล้ว ให้มีอำนาจ
กระทำการใด ๆ ในทางกิจการแทนนิติบุคคลต่างประเทศได้ภายในขอบวัตถุประสงค์
ของนิติบุคคล รวมทั้งการดำเนินคดี การกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจการของนิติบุคคลต่าง
ประเทศ ซ้ำหรือให้เขาหรือให้เขาส่งหาทรัพย์สินของนิติบุคคลต่างประเทศด้วย

ในการทำสัญญาแทนหรือในนามของนิติบุคคลต่างประเทศ ตัวแทนของ
นิติบุคคลต่างประเทศนั้นเป็นการส่วนตัวร่วมกับนิติบุคคลต่างประเทศ เว้นแต่ข้อความใน
สัญญาจะแย้งกันกับความรับผิดชอบของตัวแทน

LIRT

มาตรา ๑๘ ค่าความหรือเอกสารใดที่จะส่งให้แก่นิติบุคคลต่างประเทศ เมื่อใดส่งไปยังบุคคลที่ใดระบุไว้ตามมาตรา ๖ (๑๐) แล้ว ให้ถือว่าได้ส่งให้แก่ นิติบุคคลต่างประเทศโดยชอบกฎหมาย

ในกรณีไม่สามารถส่งค่าความหรือ เอกสารให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ให้ถือว่าได้ส่งค่าความหรือ เอกสารนั้นไปให้แก่นิติบุคคลต่าง ประเทศโดยชอบกฎหมายแล้ว ถ้าหากได้ส่งค่าความหรือ เอกสารนั้น ไปยัง สำนักงานประกอบธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจ เพิกถอนทะเบียนนิติบุคคล ต่าง ประเทศใดในกรณีปรากฏแก่นายทะเบียนว่า

- (๑) นิติบุคคลต่างประเทศไม่เริ่มทำเนียบกิจการภายในหนึ่งปี นับแต่วัน จกทะเบียนหรือหยุดกิจการติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
  - (๒) บุคลากรบัญชีมีใ้รายงานผลการชำระบัญชีให้นายทะเบียนทราบเป็น เวลาติดต่อกันหนึ่งปี
  - (๓) นิติบุคคลต่างประเทศ ผู้จัดการ กรรมการ ตัวแทน หรือผู้บริหาร กิจการของนิติบุคคลต่างประเทศฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
  - (๔) นิติบุคคลต่างประเทศกระทำการอันเป็นการหลอกลวงประชาชน หรือทำให้เสียหายแก่เศรษฐกิจหรือการค้าของประเทศ
  - (๕) นิติบุคคลต่างประเทศเลิก หรือล้มละลาย
- นิติบุคคลต่างประเทศที่ถูก เพิกถอนทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีใ้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง เพิกถอน ทะเบียน

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๑ เมื่อมีมติบุคคลต่างประเทศประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร ให้ตัวแทนของนิติบุคคลดังกล่าวแจ้งกรมเลขาธิการนายทะเบียนก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจ และให้คำเฝ้าระวังชำระบัญชีตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีนิติบุคคลต่างประเทศ ตัวแทน หรือผู้บริหารกิจการของนิติบุคคลต่างประเทศกระทำกรณอื่นเป็นการขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานอัยการ อาจารย์ขอให้ศาลสั่งให้นิติบุคคลต่างประเทศนั้นเลิกประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรได้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีนิติบุคคลต่างประเทศถูกเลิกถอนทะเบียนมาตรา ๒๐ หรือเลิกประกอบธุรกิจมาตรา ๒๑ หรือถูกศาลสั่งให้เลิกประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๒ ให้นิติบุคคลต่างประเทศตั้งผู้ชำระบัญชีภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกเลิกถอนทะเบียนหรือเลิกประกอบธุรกิจหรือถูกศาลสั่งให้เลิกประกอบธุรกิจ เพื่อจัดการชำระบัญชีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการงาน ทรัพย์สิน และหนี้สินของนิติบุคคลนั้นในราชอาณาจักรให้เสร็จไป โดยให้นำบัญชีแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีทางหุ้นส่วนและบริษัทมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ชำระบัญชีตามวรรคหนึ่ง ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ในราชอาณาจักรก่อนเจ้าหนี้นอกราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ชำระบัญชีตามมาตรา ๒๓ ไม่กระทำการใดซึ่งต้องกระทำในการชำระบัญชี ให้นำทะเบียนมูลค่าซึ่งให้ผู้ชำระบัญชีกระทำกรณนั้น ภายใต้นกำหนดเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีนิติบุคคลต่างประเทศไม่ตั้งผู้ชำระบัญชีภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ ให้นำทะเบียนมูลค่าซึ่งผู้ชำระบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนตาม

LIRT

ที่นายทะเบียนเห็นสมควร

มาตรา ๒๖ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในส่วนกิจการและสถานที่ใด ๆ ของนิติบุคคลต่างประเทศในระหว่างเวลาทำการของนิติบุคคลนั้น เพื่อตรวจสอบเอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ที่นิติบุคคลต่างประเทศต้องจัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งมีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำด้วย ในกรณีให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แสดงบัตรประจำตัวของตนบุคคลดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวนั้นอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๗ นิติบุคคลต่างประเทศใดประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร - โดมิโคจทะเลเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่ง เลิกการประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่างประเทศนั้นด้วย

มาตรา ๒๘ นิติบุคคลต่างประเทศใดซึ่ง โดมิโคจทะเลเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๙ นิติบุคคลต่างประเทศใด ซึ่ง โดมิโคจทะเลเบียนตามพระราช - บัญญัตินี้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใดชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

LIRT

หนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ให้มีสิทธิคัดค้านประเทศซึ่งประกอบธุรกิจในการอาณาจักร
อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าว
แล้วให้มีสิทธิประกอบธุรกิจได้ต่อไปจนกว่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่า
ธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ ตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) การจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) การจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการ รายการละ	๕๐๐ บาท
(๓) การออกใบสำคัญหรือใบแทนใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๔) การทรวางเอกสารของแต่ละนิติบุคคลต่างประเทศ ครั้งละ	๕๐ บาท
(๕) การขอสำเนาหรือขอใ้ถ่ายเอกสารพร้อมทั้งคำรับรอง หน้าละ	๕๐ บาท
(๖) การรับรองข้อความในทะเบียน เรื่องละ	๕๐ บาท
(๗) แบบพิมพ์และแบบคำขอ ฉบับละ	๕ บาท

นายนาม พุณวัฑฒ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. ....
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ มีกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกำหนดให้นิติบุคคลต่างประเทศ
ที่มาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรของจดทะเบียนและอยู่ภายใต้การควบคุมของทาง
ราชการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองส่วนได้เสียของประชาชนที่ติดต่อในการ
ประกอบธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศ และเพื่อเป็นการคุ้มครองเศรษฐกิจของ
ประเทศตลอดจนควบคุมการประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่างประเทศให้รัดกุมขึ้น จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอประทานทราบเรียงประกอบทั่วว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีมุ่งหมายจะควบคุมนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
ทำนองเดียวกับที่ได้มีการควบคุมบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด ที่ตั้งขึ้นใน
ประเทศ เช่นจะต้องจัดทำรายงานการประกอบธุรกิจในประเทศ ส่งนายทะเบียน
พร้อมบัญชีและบัญชีกำไรขาดทุนให้ผู้สอบบัญชีได้ทำการตรวจสอบรับรองแล้ว รวม
ทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่จำเป็น และ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ตรวจสอบหรือคัดลอกความ
นายทะเบียนหรือ เอกสารที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามรัฐบาล
เห็นว่าไม่เป็นการสมควรจะให้มีการระทบกระเทือนนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ประกอบ
ธุรกิจอยู่ในประเทศก่อนวันใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้โดยทันทีทันใด ร่างพระราชบัญญัตินี้
จึงได้เปิดโอกาสให้นิติบุคคลเหล่านั้นจดทะเบียนโดยภายใน ๑๐๐ วัน นับตั้งแต่วันที่
กฎหมายนี้ใช้บังคับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
สมาชิกท่านใดต้องการจะอภิปราย เชิญคุณมานะขึ้นครับ

นางณนตธีร์ ทูมมงคล : ขอบพระคุณรับทานประธานสภาที่เคารพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมก็เห็นในความจำเป็นที่ทางรัฐบาลได้เสนอขึ้นว่าควรจะให้มีการจดทะเบียนของบริษัทต่างประเทศที่จะเข้ามาทำการในประเทศไทย แต่ว่าเนื่องจากอันนี้เกี่ยวกับบริษัทต่างประเทศซึ่งมีความผูกพันตามสนธิสัญญา ซึ่งเราอาจจะมิได้อยู่ และยิ่งกว่านั้นยังต้องปฏิบัติตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีบุคคลอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็จะต้องคำนึงถึงข้อสังเกตหรือว่าความจำเป็นของทั้งสองกฎหมายดังกล่าวนี้ คือสนธิสัญญาอย่างหนึ่ง กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลอีกอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ข้อสงสัยของกระผมก็คือว่า ความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดว่า จริงอยู่หรือร่างพระราชบัญญัติบอกว่า ร่างพระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศซึ่งก็เป็นคำกว้าง ๆ ที่นับถือบุคคลต่างประเทศนี้มีมากมายหลายประการ อาจจะเป็นห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือว่าสมาคม หรือว่ามูลนิธิ แต่ว่าในข้อนี้ความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดจำกัดไว้บอกให้หมายถึงเฉพาะแต่นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจ และในการประกอบธุรกิจนี้คำบรรยายว่า เฉพาะกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การขนส่ง การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น นี้ละครับกิจการอย่างอื่นจะอะไรบ้าง แล้วมีความบอกไว้บอกกว่า ซึ่งเป็นการกระทำทางการค้า หมายความว่ากิจการใด ๆ ก็ตามถ้าเป็นการค้าก็อยู่ในบังคับของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนี้หมายความว่าถ้าไม่เกี่ยวกับอยู่ในวงของคำว่า "ธุรกิจ" ความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็ไม่ใช่ในบังคับของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อไม่อยู่ในบังคับความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว หมายความว่าอย่างไร หมายความว่านิติบุคคลต่างประเทศนี้อาจจะเข้ามาประกอบในเมืองไทยได้โดยไม่มี การควบคุมอย่างใดเลย หรืออย่างไร ในทางปฏิบัติแล้ว ความหลักกฎหมายระหว่างประเทศแล้วการที่นิติบุคคลต่างประเทศจะเข้ามาประกอบกิจการ ในอีกประเทศหนึ่งนั้นจะต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐบาลเจ้าของท้องถิ่น

ที่นั่นว่าอันนี้เป็นนิติบุคคล เขาจัดตั้งอย่างไรอะไรอะไรที่เป็นไปตามกฎหมายของเขา แต่เนื่องจากว่าเขาจะมากกระทำการในประเทศไทยเขาจะต้องได้รับอนุญาตจากทางเรา แต่อันนี้กระหม่อมไม่แน่ใจว่าใครมีเขียนไว้ที่ไหนหรือเปล่าว่าถ้าหากไม่ใช่นิติบุคคลที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เรามีหลักเกณฑ์อย่างไร ก็อยากจะขอความกระจ่างแจ้งจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่า เรามีการควบคุมนิติบุคคลอย่างหนึ่งอย่างไรหรือไม่

ที่นี้มาถึงพวกนิติบุคคลที่จำกัดอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราไม่บังคับบอกว่าให้เขามาจดทะเบียน ที่นี้การบังคับให้เขามาจดทะเบียนนั้นผลเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าการที่นิติบุคคลต่างประเทศเขามาจดทะเบียนในประเทศไทยเรานั้นถือว่าเขามีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย คือ เป็นนิติบุคคลไทย หรือว่ายังเป็นนิติบุคคลต่างประเทศอยู่ ถ้าหากว่าเป็นนิติบุคคลไทยแล้วจะมีความหมายออกไป ก็ว่าบางสิ่งบางอย่างซึ่งเราห้ามไม่ให้ค้างค้ำทำ ไม่ให้บริษัทค้างค้ำทำ ไม่ให้นิติบุคคลค้างค้ำทำ เนื่องจากเขามาจดทะเบียนแล้ว เราไปถือว่าเป็นนิติบุคคลไทยแล้ว เขาอาจจะทำได้ อันนี้ก็ควรจะมีการทำความเข้าใจให้แน่ชัดว่าการจดทะเบียนนั้น หมายความว่าอย่างไรการจดทะเบียนนั้น ไม่ใช่หมายความว่ามาจนแล้วจะกลายเป็นคนไทยไป ไม่ใช่อย่างนั้น ต้องเป็นคนต่างประเทศอยู่ตามเดิม

ที่นี้การที่กฎหมายของไทยเรากับกฎหมายของต่างประเทศนั้น อาจจะมีความไม่เหมือนกันก็ได้ อย่างว่าควรจัดตั้งนิติบุคคลในกฎหมายต่างประเทศนั้น บางทีเขาอาจจะมีการกำหนดไว้ว่ากิจการบางอย่างทำได้ บางอย่างทำไม่ได้ ถ้าหากว่าข้อกำหนดอย่างนั้นแตกต่างกับข้อกำหนดของกฎหมายไทยเราจะเป็นอย่างไร อย่างสมมติว่าตามกฎหมายต่างประเทศเขาบอกอย่างนี้ทำได้ แต่ของเราเกิดออกทำไม่ได้ นี่เกิดการขัดกันระหว่างกฎหมายทั้งสองประเทศนี้จะทำอย่างไร ทั้ง ๆ ที่ว่าเขามาจดทะเบียนในประเทศไทยเรา แล้วมีปัญหามากมายซึ่งอาจจะเกิดขึ้นก็ได้ นอกจากนั้น

แล้วปัญหา เรื่อง เขามีสิทธิหน้าที่เพียง ไรก็ต้อง เป็นไปตามกฎหมายของเขา ที่นี้ เมื่อ
 เขามาจดทะเบียนในต่างประเทศแล้ว เขามีสิทธิหรืออย่างไร หรือว่าเขาจะต้องมีสิทธิ
 ความระเบียนการของกฎหมายไทยเรา เป็นปัญหาทั้งนั้นครับ ความหลักการเขาถึงว่า
 วิธีการจัดตั้ง หรือการกำหนดเงื่อนไขในการจัดตั้ง หรือการดำเนินงาน ตลอดจนการ
 ขยายตัวของบริษัทต่างประเทศนั้นก็คง เป็นไปตามกฎหมายของเขา ที่นี้ผมขอย้าย ๆ
 ของเรานอกจากถ้าสมมุติว่าตามกฎหมายเขา เขามีความสัมพันธ์ระหว่างหุ้นส่วนหรือ
 ว่าผู้ถือหุ้นบริษัทต่างประเทศนั้นกับบริษัทนี้เมื่ออย่างไร ถ้าหากว่าความสัมพันธ์นั้นเกิด
 ไม่เหมือนกับบริษัทในเมืองไทยเราเป็นอย่างไร สถานการณ์เป็นอย่างไร อันนี้ครับ
 มีปัญหามากมายเหลือเกิน ซึ่งน่าจะไ้มีการพิจารณากันอย่างละเอียดถี่ถ้วน แบบวิธี
 การจัดตั้งต่าง ๆ ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกนิติบุคคล เขาก็บอกให้
 เป็นไปตามกฎหมายของท้องถิ่น คือว่าถ้าไ้เป็นแบบวิธีที่เป็นไปอย่างนั้น ที่นี้ เมื่อมา
 จดทะเบียนในเมืองไทยเราจะเป็นอย่างไร แบบวิธีที่เราใช้ไ้ได้ในต่างประเทศยังจะ
 มาใช้ในเมืองไทยไ้หรือไม่ มีปัญหาทั้งนั้นครับ ที่นี้ในเรื่องการยกเลิก จริงอยู่ในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีบอกไว้ ถ้าหากว่านิติบุคคลต่างประเทศนั้นเลิกหรือล้มละลายแล้ว
 ละก็ นายทะเบียนของเราอาจจะสั่งให้เลิกถอนทะเบียนของนิติบุคคลไ้ อันนี้ก็มี
 ปัญหาบ้างเหมือนกัน คือบางกิจการที่เขาขยับเล็กในต่างประเทศของเขาเป็นไปโดยที่
 รัฐบาลอาจจะไปยึดเอาเป็นของรัฐบาล เนชั่นแนลไลซเซชัน (Nationalization)
 ถ้าอย่างนั้นก็จะมีมาถึงหน่วยงานของเราซึ่ง เขามาจดทะเบียนในเมืองไทยหรือ
 ไม่ คือถ้าหากว่าเขามีการยึดอย่างนั้นโดยที่มิได้ค่าตอบแทนไม่ เป็นไร แต่หากเขา
 ยึดโดยที่ไม่มีค่าตอบแทน ที่นี้การยึดโดยที่ไม่มีค่าตอบแทนนี้จะขัดต่อรัฐธรรมนูญของเราซึ่ง
 รัฐธรรมนูญของเรามีบทบัญญัติบอกว่า การยึดทรัพย์สินของเอกชนนั้นจะต้องมีค่าตอบแทน
 ความสมควร อย่างนี้แล้วพฤติกรรมจะเป็นอย่างไรทั้งหลายเหล่านี้ กระผมก็อยากจะ
 ขอสั่งให้ เห็นว่ามีปัญหาใน เรื่องที่เราจะตรากฎหมายฉบับนี้ ที่นี้กลับมากล่าว

เฉพาะถึง ร่างกฎหมายที่รัฐบาลเสนอขึ้นมา กระผมมีความรู้สึกตามที่ร่างมาตรา ๑๑ นั้นบอกว่า "การเปลี่ยนแปลงรายการความมาตรา ๒ ให้มีนิติบุคคลต่างประเทศยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงคอนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันมีการเปลี่ยนแปลง" แล้วในวรรคต่อไปบอกว่า "การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่มีผลใ้บังคับแก่บุคคลภายนอกจนกว่านายทะเบียน จะรับจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวแล้ว" อันนี้ก็ไม่มีปัญหาครับ ก็คิดว่าถ้ามติที่ว่า เขาเปลี่ยนแปลงรายการความมาตรา ๒ นี้ ซึ่งมีรวมหลายอย่างหลายประการ ชื่อ กรรมการ กรรมการหุ้นส่วนบริษัท ถ้าเขามีการเปลี่ยนแปลงอย่างนั้น เขาเกิดเปลี่ยนแปลงอยู่ทางต่างประเทศเขา แล้วเราบอกว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ เราไม่รับรู้ จนกว่าทางนายทะเบียนเราจะได้รับการจดทะเบียนแล้ว อย่างนี้ก็จะบังคับกันอย่างไร ทางไหนเขาเปลี่ยนแปลงแล้ว เขาเปลี่ยนผู้จัดการแล้ว เราก็บอกเรายังไม่รับรู้ในการเปลี่ยนผู้จัดการ จนกว่าเราจะได้รับการจดทะเบียนขอเปลี่ยนแปลงอย่างนั้น นี่ก็ไม่มีปัญหาอีกอันหนึ่ง แล้วในร่างมาตรา ๔ บังคับให้เขาจดทะเบียนว่า เขาจะมาทำงานในเมืองไทยของจดทะเบียนก่อน ที่นี้ในขณะเดียวกันในมาตรา ๕ บอกว่า "ให้อำนาจแก่นายทะเบียนที่จะปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน" ในกรณีเช่นนั้นแล้วภาวะหรือสถานะของบริษัทนิติบุคคลต่างประเทศจะเป็นอย่างไร เราบังคับให้เขามาจดทะเบียน แค่นั้น เขามาขอจดทะเบียน เขาจะทำการต่อไปได้หรือไม่ อะไรอย่างนี้ก็มีปัญหาอีกที่ในมาตรา ๑๖ บอกว่า "นิติบุคคลนั้นต้องจัดทำงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนครั้งแรกละรอบนี้หมายความว่าบังคับให้เขาทำงบดุล บัญชีกำไรขาดทุนมาเสนอ ที่นี้ข้อที่เขาจะคงเสนอตามมาตรา ๑๖ นี้เฉพาะบัญชีงบดุลของกิจการที่เขาทำในเมืองไทยเท่านั้น ไรหรือไม่ครับ นี้เขาเป็นสาขาของต่างประเทศ จะหมายถึงว่างงบดุลหรือว่าสถานการณ์ของบริษัทใหญ่ของเขาที่มันเกี่ยว อันนี้กระผมเข้าใจว่าคงจะต้องหมายถึงว่า เฉพาะในกรณีที่เขาทำในประเทศไทยเท่านั้น นี่แหละครับเมื่อข้อสังเกตบางประการที่กระผมอยากจะ

ขอเรียนให้ทราบไว้ แล้วก็อยากจะขอความกรุณาจากท่านรัฐมนตรีจะกรุณาชี้แจง
ให้ได้ และขอฝากเป็นข้อตั้ง เถลไถลคณะกรรมาธิการที่จะพิจารณานโยบายปฏิวัติด้วย ขอขอบคุณ
ครับ

พลเรือตรี วินิจ ศรีพนารณ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผมมีความสงสัยเกี่ยวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งนั่งลง ไม่เล็ก-
น้อย อาจจะเป็นเพราะที่อยู่ในความรู้อันกระผมไม่แน่ใจถึงความมุ่งหมายของรัฐบาล
ในการให้จดทะเบียนเป็นเช่นไร เพราะว่าเรามีหลักการกฎหมายระหว่างประเทศอยู่
บรรดาบทแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ให้ความคุ้มครองต่อบุคคลสัญชาติของประเทศตน ซึ่ง
อยู่ในต่างประเทศนั้น และคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติตนที่อยู่ในต่างประเทศนั้น นิติน
บุคคลต่างประเทศตามพระราชบัญญัติที่ตามความรู้สึกของกระผมรู้สึกว่า มีสัญชาติ
ของต่างประเทศอยู่แล้ว การที่เราบังคับให้เขาจดทะเบียนในประเทศไทยนั้น จะ
หมายความว่าสัญชาติของเขาจะเปลี่ยนมาเป็นสัญชาติไทยหรืออย่างไร คือนิตินบุคคล
อันนี้เป็นสัญชาติไทยหรือไม่ ถ้าเป็นสัญชาติไทยเขาจดทะเบียนในประเทศไทย ก็
คล้าย ๆ กับว่าเรายังบังคับนิตินบุคคลซึ่งมีสัญชาติต่างประเทศเข้ามา เป็นสัญชาติไทยนั่นเอง
เพราะว่าปรากฏตามมาตรา ๑๖ หรืออะไรต่าง ๆ บังคับให้เขามีการทำมกุล เสนอ
อะไรต่าง ๆ กระผมก็ไม่เข้าใจสักนัก แต่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ ว่า
ด้วยการพูดที่ว่า หน้าที่ของทุกประเทศนั้นจะต้องให้ความคุ้มครองผลประโยชน์
และคนสัญชาติของตนเมื่อมีคดีเกี่ยวพัน พูดอีกอย่างหนึ่งเมื่อเราไปให้ความคุ้มครองใน
ฐานะที่ตนเป็นตัวแทนทางทุกอยู่ในประเทศไทย และในกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วย
การสัญชาติ เป็นเรื่องที่สุดจนกันไต่ยากเป็นอย่างยิ่ง โดยเนทีอย่างนี้บังคับบุคคลนั้น
มีปัญหาสัมพันธ์กันเป็นอันมาก มากยิ่งกว่าสัญชาติของบุคคลเสียด้วยซ้ำไป อันนี้กระผม
ไม่เข้าใจแน่แท้ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะกรุณาอธิบายชี้แจงให้เข้าใจว่าการที่เราบังคับให้
นิตินบุคคลต่างประเทศซึ่งรับอยู่แล้วว่าเป็นของต่างประเทศ ย่อมมีสัญชาติของ

จดทะเบียนนี้ กระทบเห็นว่าจะเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของชาติ กับไม่ให้เป็นวิธี
 นิติบุคคลต่างประเทศซึ่งอาจจะมีเบื้องหลังซึ่ง เป็นแทนตนชยาอยู่ไม่กล้าที่จะมาดมชยลิก
 (Public) ในประเทศไทยได้ง่าย ๆ อันนี้เพราะว่าเขาจะต้องแสดงรายการต่าง ๆ
 ถึง ๑๑ รายการ ดังที่ปรากฏในมาตรา ๒ นี้ นอกจากนั้นการที่จะเปลี่ยนรายชื่อ
 กรรมการอย่างขมิพที่มีหนังสือมอบอำนาจมาฉบับเดียว แต่ว่ากรรมการเหล่านั้น
 อำนาจมาให้ทำอย่างหนึ่งแถมมา เช่นสัญญาบัตรวงกลมใหม่อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าเกิด
 อะไรขึ้นแล้วนี้ กรรมการกลาใหม่ทำอะไรเขาไม่ได้ อันนี้เป็นช่องโหว่ใหญ่ เพราะ
 ฉะนั้นการที่จะแจ้งให้เขาเป็นมาตรา ๑๔ นอกว่า ถ้าเขามีการเปลี่ยนแปลงกรรมการ
 อะไรต่าง ๆ จะต้องแจ้งให้เราทราบ อันนี้ก็เป็นการดี เพราะฉะนั้นกรรมการ
 สันนิษฐานร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง และขอให้ทางเราไม่มี
 ช่องโหว่อะไรก็ขอให้อุด ๆ เข้าไปในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เต็มที่ จะเป็นการ
 ป้องกันผลประโยชน์ของทั้งราชการและทั้งประชาชน ในการที่จะทำธุรกิจกับนิติบุคคล
 ต่างประเทศ ขอพระคุณครับ

นายเสวง พุทธิสัจธรรม : กรรมการมีข้อข้องใจ เช่นเดียวกับท่านสมาชิก
 ที่โศกวิปริตมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการมีปัญหาลงสัยว่านิติบุคคลต่างประเทศที่
 เขาจดทะเบียน เป็นนิติบุคคลนั้น หลักเกณฑ์วิธีการ เป็นนิติบุคคล เหมือนกับการจะเป็นนิติ
 บุคคลตามกฎหมายไทยหรือไม่ อันนี้กรรมการมีข้อข้องใจในข้อนี้ และในการที่เขา
 เป็นนิติบุคคลในต่างประเทศแล้วต้องบังคับให้เขามาจดทะเบียนในประเทศไทย หมาย
 ความว่าบริษัทหนึ่งบริษัทใดที่เป็นนิติบุคคลในต่างประเทศนั้นจดทะเบียนที่ต่างประเทศมา
 แล้ว บริษัทนั้นมาตั้งที่ทำการในประเทศไทยจะต้องมาจดทะเบียนในประเทศไทยอีกทั้ง
 เรานั้นหรือไม่ หรือว่าเช่นสมมุติว่ามีตัวแทนของบริษัทมาดำเนินการอยู่ในประเทศ
 ไทยจะต้องจัดตั้ง เป็นบริษัทขึ้นเพื่อที่จะให้รับผิดชอบและจะต้องมีทุนตามที่กำหนด อาจ
 จะเป็นบริษัทมหาชนหรือบริษัทจำกัดแล้วแต่อย่างนั้นหรืออย่างไรครับ ที่ว่าแยก

แตกต่างหรือต่างหากจากนิติบุคคลต่างประเทศนั้นมาเป็นนิติบุคคลใหม่ในประเทศไทย เพื่อที่จะได้บังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศนี้ - ความคิดเห็นของกระผมจะถูกต้องหรือไม่ กระผมยังสงสัย ไม่เข้าใจในเรื่องนี้อยู่ จึงขอไปปรึกษากรรมการไกรฤกษ์แจ้งควมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ
ท่านรัฐมนตรีรวมทอบเลียมที่หนึ่งก่อนครับ

นายนาม พูนวัตถุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอประธานตอบรับแจ้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้

ประการแรกที่ว่านิติบุคคลต่างประเทศที่จะลงมาจากทะเบียนนั้น จะคง
เป็นนิติบุคคลประกอบธุรกิจประเภทใดนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า จะคง เป็นผู้
ประกอบธุรกิจที่ทำการค้าหากำไร เรามุ่งหมายเท่านั้นเอง นิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่มา
ประกอบการค้า เราไม่ประสงค์จะให้จดทะเบียนตามกฎหมายนี้ เขาไปปฏิบัติอยู่ใน
เวลานี้อย่างไรก็ต้องปฏิบัติไปอย่างนั้น กฎหมายนี้มุ่งหมายบังคับเฉพาะนิติบุคคลที่เข้า
มาประกอบการค้าเท่านั้น สำหรับที่ว่าการบังคับให้จดทะเบียนนั้น จะทำให้เกิดเป็น
นิติบุคคลตามกฎหมายไทยขึ้นหรือไม่ ความจริงกฎหมายนี้มุ่งหมายเพียงให้มาขึ้น
ทะเบียนเท่านั้นเอง ไม่ได้ว่ามาจากทะเบียนเป็นนิติบุคคล การจดทะเบียนเป็น
นิติบุคคลนั้นต้องจดทะเบียนที่กฎหมายของประเทศของเขา คือ เขาจดทะเบียนจาก
ประเทศใดก็ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศนั้น ไม่ใช่เป็นนิติบุคคลตาม
กฎหมายไทย เราเพียงรวบรวมให้มาขึ้นทะเบียนเพื่อที่จะได้ทราบว่านิติบุคคลต่างประ-
เทศนั้นมีอยู่บ้างที่ไหนและมาทำการค้าอย่างไร เพื่อที่จะคุ้มครองประชาชนของ
เรา เพื่อที่จะทราบว่านิติบุคคลนั้น ๆ ใดกระทำการใดบ้าง และการที่ไม่มีการ
จัดหางบคุดและกำไรจากทุนนั้นก็มุ่งหมายถึงการให้ท่านผู้ถือกำไรจากทุนสำหรับกิจการที่
ประกอบในประเทศไทยเท่านั้น ทั้งนี้จะเห็นได้จากที่ไกรฤกษ์ไว้ในวรรคสองของ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

มาตรา ๑๖ ที่ว่า งบอุดหนุนและบัญชีกำไรขาดทุนนั้นจะต้องแสดงรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จะต้องจัดทำโดยผู้สอบบัญชีของรัฐตรวจสอบ ถ้าหากว่าเป็นกิจการในต่างประเทศ เราจะไปกำหนดบังคับกับเขาอย่างนั้นไม่ได้ หรือจะให้ผู้สอบบัญชีของเราไปตรวจสอบไม่ได้

สำหรับในข้อที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องของใจมาตรา ๕ ว่า ในกรณีที่น่าจะทะเบียนไม่รับจดทะเบียนนั้นน่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง เพราะเขามาขอจนแล้วก็ลงทะเบียน อันนี้เป็นความจริงครับ ถ้าหากว่าเขาไปปฏิบัติถูกต้องแล้วก็จะลงทะเบียนเสมอไป แต่อาจไม่เป็นการถูกต้อง เช่นว่าเขาไม่ระมัดระวังส่งก็จดทะเบียนไม่ได้ในต่างประเทศอย่างนี้เป็นคน นายทะเบียนก็อาจจะไม่รับจดทะเบียน แต่ในกรณีเช่นนี้ให้มีการอุทธรณ์มายังรัฐมนตรีได้ ไม่ใช่จะไปสิ้นสุดคนนายทะเบียน นอกจากนี้ที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้กล่าวถึง เรื่องความมุ่งหมายว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความมุ่งหมายอย่างไรกัน กระผมก็ใคร่ถามเรียนชี้แจงแล้วว่ามี ความมุ่งหมายเพียงให้นิติบุคคลต่างประเทศมาจดทะเบียนเท่านั้น แล้วอีกท่านหนึ่งที่ได้สอบถามว่าทำไมถึงจะต้องมีหลักฐานมาแสดงว่าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระผมของขอประทานโทษฟังไม่อันนี้ แต่เข้าใจว่าหมายความว่าเราจะไต่หลักฐานอย่างไรว่าเขาจะเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ มีปรากฏอยู่ในมาตรา ๕ (๑) นะครับว่าเขาจะต้องส่งหนังสือบริคณห์สนธิหรือข้อบังคับของนิติบุคคลต่างประเทศหรือตราสารอื่น ๆ ที่แสดงว่าเป็นนิติบุคคล ในประเทศนั้นมาให้เรา คือหมายความว่าต้องเป็นการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ตามกฎหมายของประเทศนั้น ๆ มาแสดงให้กับเรา นิติบุคคลต่างประเทศที่มุ่งหมายจะให้มาจดทะเบียนนี้แท้จริงคือผู้ซึ่ง เป็นตัวแทนหรือ เป็นสาขาของบริษัทต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศซึ่งอาจจะหมายความถึงห้างหุ้นส่วนก็ได้

หาประธานที่เคารพ กระผมไม่ทราบว่ที่ใครถามเรียนชี้แจงนี้ จะตรงกับ ความประสงค์ของท่านผู้ถามแล้วหรือยัง ถ้ายังไม่ครบ กระผมพร้อมที่จะชี้แจง

เพิ่ม เติมครับ

นายเมธีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ไทยที่กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ที่เพิ่งจะมี เป็นครั้งแรกในบ้านเรา การที่จำเป็นต้องมีกฎหมายฉบับนี้กระมังก็เข้าใจว่าด้วยความจำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะในปัจจุบัณนี้ในบ้านเรา นั้นนิติบุคคลต่างประเทศ เขามาประกอบธุรกิจ เป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ประชาชนและส่วนราชการที่ไปเกี่ยวข้องกับพวกที่อยู่ในฐานะเสียเปรียบเพราะเหตุที่บริษัทต่าง ๆ เหล่านั้นถ้าจะให้สภาพ เป็นนิติบุคคลในบ้านเราแล้วก็จะทำไต่เบี่ยงอย่าง เดียว คือ เขามาจดทะเบียน เป็นบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในรูปอื่นตามกฎหมายของประเทศ ซึ่งการที่จะทำอย่างนั้นไต่แปลว่าจะต้องแยกตัวออกจากบริษัทแม่ ในการที่แยกตัวออกจากบริษัทแม่นั้นจะทำให้ฐานะทางการเงินหรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นหลักประกันของประชาชนที่จะไปติดต่อกับมันลดทอนลดลงและไม่มีหลักประกันที่แน่นอน ส่วนพวกนิติบุคคลที่ไม่มีความประสงค์จะให้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยก็สามารถดำเนินกิจการไต่ไทยที่ตั้งตัวแทนเข้ามา การตั้งตัวแทนเข้ามาเช่นทางประชาชนหรือผู้ที่จะไม่ติดต่อกับจะไม่ถึงทางทราบไต่เลยว่า ตัวแทนที่ตั้งเข้ามานั้นไทยแท้จริงมีอำนาจอย่างไรหรือไม่ เพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนและส่วนราชการหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะไปติดต่อกับนิติบุคคล เหล่านี้ซึ่งนับวันจะมีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีไต่เบี่ยงกลางประเทศเหล่านั้นเข้ามาจดทะเบียน ลักษณะการจดทะเบียนของ นิติบุคคลต่างประเทศตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มีไต่ เป็นกาบังคับให้เข้ามาจดทะเบียนเป็นรูปบริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นไต่ ความเป็นนิติบุคคลต่างประเทศของเขายังคงอยู่ เพียงแต่เราบังคับให้เข้ามาจดทะเบียนเพื่อที่จะไต่ทราบภาวะเบื้องต้น เบื้องหลังของนิติบุคคลเหล่านั้น และจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กฎหมายเหล่านี้กำหนด เพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนไทยทั่วไปที่จะไปติดต่อกับไต่เบี่ยงในเรืองนิติฐานะของนิติบุคคลต่างประเทศนั้น ถ้าเราไปบังคับให้เขามีนิติฐานะไทย ก็อาจจะไม่มีปัญหาอย่างที่

LIRT

ท่านสมาชิกท่านยกขึ้นมาว่าจะเป็นการไม่บังคับคนต่างก่าวให้เข้ามาเป็นคนไทยกระนั้น
 อยากจะกราบเรียนว่า ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่บังคับในเรื่องสัญชาติ เขายังคง
 สัญชาติเดิมที่เขาได้จดทะเบียนไว้ในประเทศของเขา ส่วนในปัญหาที่ว่า การที่เรา
 ขอจดทะเบียนแล้วถ้าเราไม่ให้จากเขาจะมีฐานะอย่างไร จะทำให้สภาพของนิติบุคคล
 ต่างประเทศเหล่านั้นสอย ๆ อยู่ กระนั้นอยากจะกราบเรียนว่า ตามกฎหมายฉบับนี้
 บังคับให้นิติบุคคลต่างประเทศต้องจดทะเบียนแก่เฉพาะพวกที่จะเข้ามาทำธุรกิจ เป็น
 การค้า การที่เราจะนำจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศตามกฎหมายฉบับนี้ได้นั้น จะ
 ต้องมีเงื่อนไข มีรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ โดยเฉพาะอย่าง
 ยิงว่าวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้นจะต้อง ไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของ
 ประเทศไทยซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๘ ในกรณีที่เราไม่มีวัตถุประสงค์ตามกฎหมายของเรา
 เราก็คงไม่สามารถจะรับจดทะเบียนได้ และเมื่อไม่รับจดทะเบียน นิติบุคคลนั้นไม่
 สามารถจะประกอบธุรกิจได้ในบ้านเราในประเทศไทย ผลก็คือว่าเป็นการชักโอกาส
 ไม่ให้นิติบุคคลนั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการค้าของประเทศได้ อีกปัญหาที่ว่าในกรณี
 การเปลี่ยนแปลงตามมาตรา ๓๑ ซึ่งถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนแปลงรายการตามมาตรา ๖ แล้ว
 จะต้องมีแจ้ง ถ้าไม่แจ้งก็ทำหรือในระหว่างที่ยังไม่จดทะเบียน เปลี่ยนแปลงรายการ
 นั้นจะไม่มีผลบังคับต่อบุคคลทั่วไปนั้น อันนี้ก็เป็นหลักการทั่วไปซึ่งบรรดาประเทศต่าง ๆ
 ที่มีกฎหมายทำนองนี้ก็จำเป็นที่จะต้องเขียนคุ้มครองเอาไว้ เพราะเหตุที่ว่า การที่เรา
 จะไปทำนิติกรรมกับนิติบุคคลต่างประเทศนั้น เราก็ย่อมจะต้องกระทำไปตามที่
 รายละเอียดที่เราจากเอาไว้ตามมาตรา ๖ เมื่อมาตรา ๖ จากเอาไว้ว่า นาย ก. เป็น
 ผู้มีอำนาจที่จะทำนิติกรรมผูกพันบริษัทหรือนิติบุคคลต่างประเทศนั้น การที่ใครไปทำ
 นิติกรรมกับนาย ก. ก็จำเป็นที่จะต้องบังคับใหม่ผลต่อไปจนกว่าที่จะได้มีการจดทะเบียน
 เปลี่ยนแปลง มิฉะนั้นคนที่เขาไปติดต่อกับก็จะไม่มีทางทราบได้ว่า การที่ตัวไปทำนิติกรรม
 ผูกพันกับนิติบุคคลต่างประเทศนั้นจะมีผลเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่มีผลผูกพันอย่างไร

อันนี้ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องมีไว้เช่นนั้น ขอพระองค์ครับ

ประชาชนสมาชิกบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด

คิดใจอีกครับ คุณสมถ

พันเอก สมถ เรื่องวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพพระเดช พันเอก

สมถ เรื่องวุฒิ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเห็นด้วยทุกประการ เพราะว่า
อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้บอกแล้วว่าการทำงานของวิสาหกิจต่าง ๆ ที่เข้ามาเป็น
คู่สัญญากับหน่วยราชการของเรา เราไม่มีโอกาสรู้เรื่องนั้น ในขณะที่เกี่ยวกับกระผม
ก็มีความสงสัยว่ามาตรา ๘ นะครับ การประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้น
ภาษีนิติบุคคลแห่งพระราชบัญญัติ (๑) การรับจ้างทำของหรือรับจ้างแรงงานเป็น
ครั้งคราวทั้งในส่วนใหญ่นอกราชอาณาจักรใน (๑) นี้จะทราบได้อย่างไรครับ
ว่าเขาเข้ามาตั้งบริษัทในประเทศไทยเข้ามามีสาขาในประเทศไทยแล้ว ก็ส่วนใหญ่
เขาทำงานนอกราชอาณาจักร ใน (๒) การประกอบธุรกิจเป็นการชั่วคราว มีกำหนด
เวลาไม่เกิน ๙๐ วัน นี้ก็เช่นเดียวกันครับ คือรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้จะทราบได้อย่างไรว่าเขาเข้ามาประกอบธุรกิจจะเป็นการชั่วคราวหรือ เป็นการ
ถาวร ถ้าเกิน ๙๐ วัน เป็น ๒๐๐ วัน ก็จะคงมาจดทะเบียนหรือไม่ ใน (๑) ก็
เช่นเดียวกัน คือชักกับเหตุผลบอกว่า เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองส่วนได้ส่วนเสียของ
ประชาชนที่มาติดต่อในการประกอบธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศ และ เพื่อเป็นการ
คุ้มครอง เสรีธุรกิจของประเทศของตนควบคุมการประกอบธุรกิจของนิติบุคคลต่าง
ประเทศให้รัดกุมและในทางตรงกันข้ามใน (๑) นี้การประกอบธุรกิจตามสัญญาที่
นิติบุคคลต่างประเทศนั้นเป็นคู่สัญญากับทางราชการ องค์การของรัฐหน่วยงานของ
รัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งความ
จริงแล้วควรที่จะให้มีการจดทะเบียนเพื่อให้รู้สถานการณ์และความมั่นคงสถานะการ
เงินของบริษัทซึ่งจะเป็นคู่สัญญากับทางราชการ องค์การของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

หรือรัฐวิสาหกิจ สำหรับใน (๔) ยิ่งกว้างขวางใหญ่ การประกอบธุรกิจอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอันนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ทราบว่าจะมีอะไรยกเว้นอีกบ้าง เพื่ออยู่ใต้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการการคมนาคมพระราชบัญญัตินี้ นอกนั้นก็เป็นเรื่องชื่อของราชพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมใครขอเรียนต่อที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. .... ถ้าเป็นไปได้ควรจะเป็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่จะเป็นนิติบุคคลต่างประเทศในราชอาณาจักร หรือว่าบุคคลต่างประเทศไปประเทศไทย พ.ศ. .... ก็จะเป็นการเหมาะสม กระผมขอเรียนไว้เท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าฝ่ายประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดต้องการอภิปรายอีกครับ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงเพิ่มเติมอะไรหรือไม่ครับ

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอขอบคุณท่านสมาชิกที่มีเกียรติที่ไกรภุมภ์แจ้งเพิ่มเติมจากที่กระผมได้ชี้แจงไปแล้วสำหรับในมาตรา ๘ ที่โดยบัญญัติไว้ตามที่ท่านสมาชิกมีเกียรติได้กล่าวถึงนั่นก็ เป็นด้วยรัฐบาลไม่ประสงค์จะใหกฎหมายนี้ไม่ทำความลำบากกับผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวหรือว่าจะเป็นเพียงส่วนน้อย คือส่วนใหญ่กิจการทำในต่างประเทศหรือว่าที่เข้ามาทำงานตามสัญญากับทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ การที่เข้ามาประกอบกิจการเพียงส่วนน้อย โดยส่วนใหญ่อยู่ในต่างประเทศนั้น กระผมคิดว่าในชั้นนี้ยังไม่จำเป็นต้องให้เข้ามาจดทะเบียน เพราะว่าจะถึงให้มาจากทะเบียนเราก็จะควบคุมได้ลำบากในเรื่อง เกี่ยวกันบุคคล หรือ บัญชีกำไรขาดทุน เพราะว่าส่วนใหญ่เขาทำอยู่ในต่างประเทศ นอกจากนั้นในการที่เขาเข้ามาเพียงชั่วคราวคือไม่เกิน ๖ เดือนนี้ กระผมก็คิดว่าไม่น่าจะไม่บังคับเขาเช่นเดียวกัน จริงอยู่ที่ทางรัฐบาลอาจจะไม่ทราบว่าผู้ใดทำกิจการส่วนใหญ่อยู่ในต่างประเทศหรือว่าเขาเข้ามา ๔๐ วันหรือว่ากี่วัน แต่ว่าถ้าผู้ใดไม่มาจากทะเบียนเรา

ตรวจลอบได้ หน้าที่น่าสับสนในเรื่องนี้กระผมเข้าใจว่าคงอยู่กับเขาที่จะคงพิสูจน์ว่าเขา
ได้เข้ามาทำงานเพียงไม่ถึง ๔๐ วัน หรือว่าอย่างงานส่วนใหญ่เขาทำในต่างประเทศ
และในการที่ได้ยกเว้นไปถึง เรื่องการทำสัญญาการเข้ามาทำงานตามสัญญา ที่ทำกับ
ทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นจะเห็นว่าเป็นการชั่วคราว เช่นเดียวกัน เพราะว่าเข
มาทำเพียงตามสัญญาที่กำหนดไว้ซึ่งอาจจะเกิน ๔๐ วันก็ได้ในการขึ้นชั้นนี้จึงได้ยกเว้น
ไว้คง เช่นอาจจะเข้ามาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการควบคุมการก่อสร้างให้กับทางราชการ -
อย่างนี้เป็นต้น อาจจะต้องใช้เวลานานเช่นนั้นก็อาจจะไม่ต้องไปบังคับเขา สำหรับ
เรื่องอื่น ๆ ที่ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงยกเว้นไต่ถาม ความจริงแล้วทางรัฐบาลไม่
ประสงค์ที่จะให้มีการยกเว้นอะไรนอกเหนือไปจากนี้ ก็คงยอมรับว่าในขณะนี้ ยังไม่
ทราบว่าจะมีอะไรอีกบ้างที่เราควรระยกเว้นจึงใคร่ระบุไว้แบบนี้ ซึ่งในข้อนี้ถ้าหาก
ว่าท่านสมาชิกเมื่อเกิดนึกเห็นว่า เป็นการให้อำนาจรัฐบาลกว้างเกินไป จะเป็นผลเสีย
หลายรัฐบาลก็ไม่ซัดของหากจะได้มีการแปรญัตติก่อนนี้ออก แต่ที่ใส่ไว้แบบนี้เพื่อ
ประโยชน์ในภายหน้า เพราะว่ายังไม่ทราบว่ายังมีอะไรบ้าง สำหรับชื่อของร่าง
พระราชบัญญัติเช่นเดียวกัน รัฐบาลไม่ซัดของเลยถ้าหากว่าจะใส่ชื่ออย่างใด ที่สภา
นี้เห็นว่าเหมาะสม ขอขอบคุณครับ

นายนิธิพนธ์ ชาลีจันทร์ : ทานประธานที่เคารพ ในเรื่องมาตรา
๗ นี้ กระผมรู้สึกไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลทั้ง ๓ ข้อ ข้อแรกนี้ คือในการรับจ้างทำของ
หรือรับจ้างแรงงานเป็นครั้งคราวที่งานส่วนใหญ่กระทำนอกราชอาณาจักร อันนี้เป็น
ข้อความที่กว้างขวางมาก บริษัทใหญ่ ๆ นั้นเขาอาจจะมีธุรกิจในประเทศไทย มีหนึ่ง
อาจจะเป็นหนึ่ง ๆ ถ้าเขาทะเลาะกับ มาทำธุรกิจในประเทศไทยอาจจะป็นตั้งรวม ๆ
พันล้านบาท เขาก็อาจจะถือได้ว่างานส่วนใหญ่เขาทำนอกราชอาณาจักร แล้ว
ธุรกิจในเมืองไทยก็อาจจะป็นถึงพันล้านบาทก็ได้ เพราะฉะนั้นเราจะเขาขายในข้อ
นี้ กระผมเห็นว่าเปิดกว้างเกินไป ยกตัวอย่างการรับจ้างทำของ เช่นบริษัทซึ่งเข้ามา

ก่อสร้างสายส่งแรงสูง ให้กับการไฟฟ้า เป็นต้น การก่อสร้างสายส่งแรงสูงนี้ทางราชการ
 เราถือว่าเป็นการรับจ้างทำของ แต่ความวิบัติที่จะมาหาสัญญากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้น
 เป็นร้อย ๆ ล้านบาท ปริมาณเงินจะเป็นจำนวนมาก แต่ว่าในขณะที่เกี่ยวกับสัญญา --
 เป็นบริษัทที่ไป เขาไปรับจ้างที่อื่นซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งมีหนึ่ง ๆ ปริมาณของ
 เขามูลค่าอาจจะ เป็นพันกว่าล้านบาท อันนี้ก็หมายความว่า เขาทำงานส่วนใหญ่ อยู่นอก
 ราชอาณาจักร แต่ว่าธุรกิจในประเทศไทยเขาก็ไม่น้อย นับเป็นพันล้านบาทเหมือนกัน
 หรืออาจจะ เป็น ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาทเหมือนกัน อันนี้ก็เป็นการที่ทำให้เขาจ่ายค่า
 เว้น ซึ่งในกรณีนี้กระผม เห็นไม่ควรที่จะยกเว้น เพราะต้องการที่จะให้ประชาชน
 ในประเทศไทยหรือว่าหน่วยงานของรัฐหรือราชการนี้ทราบถึงลักษณะบางของบริษัที่จะมา
 เป็นคู่สัญญาใน (๒) ก็เช่นเดียวกันครับ คือถ้าจะคงไว้ให้กระผมเห็นว่า ควรจะมีข้อ
 กำหนดเกี่ยวกับปริมาณของธุรกิจควรวางจะเป็นหลักก็ตาม ถ้าหากที่งานถึงจะได้รับการ
 ยกเว้นมากกว่านั้นก็ควรจะยกเว้น ส่วนข้อ ๓ นั้น กระผมเห็นว่าไม่ควรจะยกเว้น
 เลยครับ เพราะทางราชการเราและครับ ไม่ใช่เราจะครอบคลุมไปทุกแห่งทุกหนะครับ ก็
 จริงอยู่อาจจะมีการที่จะมาหาสัญญาควบคุมงานต่อ เรืออเนกที่ทานวานี้ แต่ในขณะเกี่ยว
 กับบริษัที่จะมา เป็นคู่สัญญากับราชการซึ่งมาทำธุรกิจอย่างอื่นเป็นระยะเขาก็มีนะครับ
 เราจะได้รับความยกเว้นใน (๓) นี้ด้วย ถ้าหากต้องการคง (๓) นี้ไว้จะต้องเขียน
 ข้อความให้กระชับกว่านี้ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วจะไม่เกิดผลประโยชน์แก่ราชการเลย
 เราต้องการที่จะป้องกันผลประโยชน์แก่ประชาชนที่เราปล่อยให้ราชการ เป็นช่องโหว่
 อย่างนี้กระผมไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในกรณีหนึ่งนั้น เราไม่ควร
 ที่จะยกเว้น ส่วนในกรณี ๒ นั้นถ้าจะยกเว้นควรจะจำกัดในเรื่องปริมาณหรือมูลค่า
 ของงานที่ประกอบภายในกำหนด ๕๐ วันนั้น ส่วน (๓) นั้นควรจะตัดออกเลยครับ
 ขอบพระคุณครับ

นายเลว พุทธิสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความ

ของใจในการที่เห็นว่ามาตรา ๑๖ บัญญัติว่า นิติบุคคลต่างประเทศต้องจัดหางบทุนผู้
 กู้ไรชากทุนครั้งแรกภายใน ๒ เดือนนับแต่วันที่จดทะเบียนและถูกรอบ ๑๖ เดือน อัน
 จัดว่าเป็นรอบปีทางบัญชีนิติบุคคลนั้น คือว่าในการที่เราตรวจสอบนี้ ถ้าฝ่ายบุคคลและ
 บัญชีกำไรขาดทุนนี้ภายใน ๒ เดือน ที่นี้เท่าที่กระผมได้เคยทราบมาว่ามีบริษัทต่าง -
 ประเทศเขามาตั้งอยู่ในประเทศไทย แล้วก็ประกอบธุรกิจบางอย่างซึ่งได้ใช้วัสดุหรือ
 วัสดุภัณฑ์ในประเทศไทยและส่งไปขายต่างประเทศโดยส่งราคาถูกต้องถึงซากทุน แล้ว
 ส่งบัญชีกำไรขาดทุนมาให้ทางประเทศไทยเราตรวจ อันนี้เคยมีบริษัทคือ บริษัท
 เท่าที่จำได้ดูเหมือนจะเป็นบริษัทญี่ปุ่น คือหมายความว่าส่งสินค้าไปขายในประเทศไทย
 ในราคาที่ถูกลงในราคาที่ซากทุนแล้ว เราที่ไม่มีทางที่จะทราบกำไรอันแท้จริงได้ ใน
 ประเทศไทยเท่าที่ทราบทราบ กระผมขอเรียนท่านรัฐมนตรีว่า ท่านได้ทราบในเรื่อง
 นี้หรือเปล่า ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด

คิดใจสงสัยอะไรอีกหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายอุทิศ มงคลนาวิน : ทานประธานที่เคารพ กระผมโดยหลัก

การขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนสำคัญที่เป็น
 ประโยชน์กับประเทศไทยและคนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒ ประการ

ประการแรก กระผมเข้าใจว่าเกี่ยวกับเรื่องภาษีอากรถ้าในกรณีที่เรา
 บังคับให้นิติบุคคลในต่างประเทศที่มาประกอบธุรกิจในประเทศไทย จำเป็นต้องมา
 จกทะเบียนเป็นสาขานิติบุคคลในประเทศไทยยอมจะได้ประโยชน์ในเรื่องการเก็บภาษี
 อากร เพราะเหตุว่าโดยบังคับของลงงบทูล

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการฟ้องร้องคดี เกี่ยวกับนิติบุคคลต่างประเทศ
 เป็นจำนวนมาก ซึ่งมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่ว่าไม่มีตัวแทนถาวรอยู่ใน
 ประเทศไทย ถ้าเวลาจะฟ้องคดีในการส่งค่าความจะต้องไปฟ้องร้องคดี ในต่าง

ประเทศ เพราะไม่สามารถจะส่งคำดูความในประเทศไทยได้ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๔ ก็ได้แก้ไขเอาไว้แล้ว อีกอย่างหนึ่งการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในประเทศไทย เท่าที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันที่เราบังคับอยู่ที่ใดแก่ ธนาคารต่างประเทศซึ่งมีสาขาในประเทศไทย ก็จำเป็นจะต้องจดทะเบียนเป็นสาขาธนาคารในต่างประเทศก็ถือว่าเป็นนิติบุคคลแต่เป็นนิติบุคคลต่างประเทศ กระผมมีข้อสงสัยอยู่ประการหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกรมทะเบียนการค้าในประเทศในหลักกฎหมายต่างประเทศที่เราอาศัยหลักเกณฑ์ของปฏิบัติ กระผมสงสัยว่าในต่างประเทศซึ่งคนไทยนิติบุคคลไทยไม่ประกอบธุรกิจในต่างประเทศ มีกฎหมายต่างประเทศในต่างประเทศไหนบ้างซึ่งบังคับว่าบริษัทคนไทยซึ่งไม่ประกอบธุรกิจในต่างประเทศจะต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต่างประเทศในต่างประเทศนั้น ๆ ถ้าต่างประเทศเขาไม่ได้มีบังคับอย่างนี้ แล้วประเทศไทยไปบังคับเขาไว้ กระผมเข้าใจว่าน่าจะมีปัญหา เพราะอันนี้ไม่เหมือนกับ เรื่องการจำกัดการประกอบธุรกิจของคนต่างชาตซึ่งในทุกประเทศจำเป็นจะต้องมีหนังสือเพื่อคุ้มครองการหางานของคนในประเทศของเขา แต่ถา เรื่องการจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในต่างประเทศต่าง ๆ กระผมสงสัยว่าคงจะยังไม่มีการบังคับให้ปฏิบัติกัน ถ้าเราจะบังคับกรมเขาใจว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์น่าจะเป็น เรื่องที่ว่านิติบุคคลในต่างประเทศที่จะมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย มีสัญญาที่พัวพันกับทางราชการ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีบังคับว่า จะต้องมาจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในประเทศไทยเพื่อไม่ให้ตัวคนแน่นอน กระผมทราบว่า มีบริษัทต่างประเทศที่ใหญ่ ๆ ค่าเงินกิจการเป็นร้อย ๆ ล้านกัณล้านในประเทศไทย สัญญาที่พัวพันกับทางราชการ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้อภิปรายไปแล้ว เวลาที่จะมีเรื่องจะมีการฟ้องร้องคดีนั้น เราไม่สามารถจะฟ้องร้องบริษัทนั้น ๆ ในประเทศไทยได้ จะต้องไปฟ้องร้องในต่างประเทศอันนี้สิครับที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องบังคับและอันนี้เป็นสิทธิประโยชน์ของทางราชการ ที่สามารถจะบังคับให้

นิติบุคคลต่างประเทศที่มาทำธุรกิจกับทางราชการหรือหน่วยราชการ จำเป็นจะต้องมี
 คิวแทนตัวที่อยู่ในประเทศไทยในรูปนิติบุคคล เช่นก่อสร้างทางหรือว่าสร้างโรงไฟฟ้า
 หรืออะไรอย่างนี้เป็นต้นหรือโรงงานกลั่นน้ำมัน แต่ว่าในกรณีนี้เอกชนคือเอกชนที่จะทำ
 ธุรกิจระหว่างกันนั้น ถ้าเราไปทำในต่างประเทศ เขาไม่บังคับ แต่ถ้าเขาทำใน
 ประเทศเรา เขายังบังคับก็มีกระแสมองสัวยว่าจะทำไปโดยสะดวกหรือไม่ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับ
 ข้อสังเกต แต่ว่าโดยหลักการกระแสมองสัมพันธ์บางอย่างก็ เขาก็อาจวางพระราช
 บัญญัติที่เสนอมาที่จะสัมพันธ์ในหลักการสำคัญควรที่จะคุ้มครองหน่วยราชการมากกว่าที่จะ
 ทำธุรกิจกับเอกชนต่างประเทศ แต่กลับไปยกเว้นเฉพาะเกี่ยวกับกับบังคับให้เอกชน
 คือเอกชนที่จะทำกันนี้จะต้องมาจากทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศในประเทศไทยกระแสม
 มีความสงสัยเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : นอกจาก
 ข้อสังเกตของอาจารย์ออกแล้ว ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอะไรอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอีก)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
 ขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายณาม พูนวัตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระแสมองประธานชี้แจงเกี่ยวกับมาตรา ๓ อีกครั้งหนึ่ง ตามที่
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ตั้งข้อสังเกตไว้สำหรับในข้อแรกนั้น กระแสมองกรมเห็นว่า
 มุ่งหมายเฉพาะในกรณีที่เข้ามารับจ้างทำของหรือจ้างแรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงเข้า
 มาประกอบธุรกิจอย่างอื่น ในการจ้างทำของสมมติว่าจ้างให้จัดทำรถยนต์ ที่เราต้อง
 การกันหนึ่ง เขาทำเครื่องอยู่ในต่างประเทศส่วนใหญ่ทำในต่างประเทศ แต่ว่าเข้ามา
 ประกอบในประเทศไทยซึ่งอย่างนี้แล้วถือว่าส่วนใหญ่ทำในต่างประเทศไม่น่าจะต้องไม่ให้
 เขามาจากทะเบียนอะไรอย่างนี้เป็นต้น ค้วยเหตุนี้เราจึงได้เขียนเป็นข้อยกเว้นเอาไว้

ถึงในกรณีที่เราเข้ามาทำชั่วคราวเพียงระยะอันสั้นตาม (๒) เราเห็นว่าไม่ว่าจะของให้เขาเข้ามาจกทะเบียน เพราะว่าจะไม่สู้จะมีความจำเป็นนักสำหรับในข้อ ๓ ที่ว่าเราให้การยกเว้นเกณฑ์ที่เราประกอบธุรกิจตามสัญญาหรือกับทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น โดยเหตุที่มีอยู่แล้ว สัญญานั้นผูกพันอยู่แล้วว่าเราเป็นที่แน่นอนอยู่แล้วว่าสัญญากับทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นใคร เขามาทำอะไร เป็นที่ชัดเจนอยู่แล้ว เราเลยคิดว่าไม่สมควรจะให้จกทะเบียน ด้วยเหตุนี้เราจึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะขอแทรกในคณะกรรมการอย่างไร ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง แต่เหตุผลที่รัฐบาลเสนอ เป็นข้อยกเว้นมากก็สิ่งที่โครงการเรียนมานี้

สำหรับท่านที่เป็นห่วง เรื่องงบดุลว่าอาจจะทำไม่ถูกต้องนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า การทำงบดุลหรือบัญชีกำไรไม่ถูกต้องนั้นยัง เป็นการถือว่าไม่ทำเสียเลย อย่างเวลานี้ไม่ต้องทำอะไรส่งรัฐบาลเลย จะเรียกเก็บภาษีอากรก็เรียกเก็บได้ไม่ถูกต้อง หรือว่าถ้ามีการลงบัญชีกันไม่ถูกต้องลงบัญชีให้จกอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า อาจจะเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมในประเทศไทยส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ในราคาถูกลงกว่าต้นทุนอย่างนี้ ความจริงอาจจะมิไต่ซึ่ง เราก็ไม่ทราบ แต่ว่าให้ทำงบดุลหรือบัญชีกำไรขาดทุนส่งแล้ว เราอาจจะทราบหรืออาจจะหักทวงกันได้ กระผมคิดว่าน่าจะมิมีประโยชน์ ในการที่จะให้เขาเข้ามาทำงบดุลหรือบัญชีกำไรขาดทุน ส่งทางราชการ

สำหรับท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งที่ท่านเป็นห่วงว่าถ้าเรา ไปบังคับให้มีการจกทะเบียนหรือว่าใช้กฎหมายบังคับกับนิติบุคคลต่างประเทศที่จดทะเบียนในต่างประเทศ อาจจะกระทบกระเทือนถึงความสัมพันธ์ที่เรามีกับประเทศต่าง ๆ เพราะว่าประเทศอื่น ๆ ไม่มีกฎหมายบังคับเหมือนเราเช่น กระผมขอกราบเรียนว่า เท่าที่ทราบมีหลายประเทศที่มีกฎหมายท่านเองน้อย่างใด ก็ยังคงคือสิงคโปร์ ถ้าเราไม่ประกอบธุรกิจในสิงคโปร์ก็จะจกทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลต่างประเทศ ของ

ประเทศถึงคิโปร เชนเดียวกัน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มี
ท่านผู้ใดตั้งใจอีก ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรรับหลักการร่างพระราช-
บัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. .... หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑๑๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเอกฉันท์ กรวมาธิการ
กับท่านรัฐมนตรี

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๑ ท่านพิจารณา
ประกอบด้วยฝ่ายรัฐบาล ๕ ท่าน ฝ่ายสภา ๖ ท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
เสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๑ ท่านพิจารณา รัฐบาลเสนอ ๕ สภาเสนอ
๖ มีท่านผู้ใดซักข้อของบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกรู้ซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดซักข้อก็ให้เป็นที่รัฐบาลเสนอ ขอทราบรายชื่อกรรมการฝ่ายรัฐบาล

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ฝ่าย
รัฐบาลมีดังนี้คือ ๑. นายสุธี นาทวรทัต ๒. นายประยูร เถลิงศรี

LIRT

๓. นางนรม พรหมโมบล บุญประสพ ๔. นายประพนธ์ ศาคะฆาน ๕. นาย
ชุนคม ศรีปราว ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คือ ไม่
ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอ ๒ ท่านครับ

นาวาเอก กุมุท กมลนาวิน : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอเสนอ
ร้อยโท อนันต์ พรหมเชษฐ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลตรี กมล พิจิตรศรีกุล : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอเสนอ
ทอจเตอร์อุกฤษ มงคลนาวิน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นาวาเอก กุมุท กมลนาวิน : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอ
เสนอ นายธรรมบุญ ลักพล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายนิริทัตม์ ชาลีจันทร์ : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอเสนอ
นายกนกศิษฐ์ สุขมงคล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นาวาเอก อึ้งสุช สุนทรนาค : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอ
เสนอ ทอจเตอร์อมร จันทรสมบูรณ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : อีกท่าน
หนึ่งครับ ท่านสมาชิกจะเสนอท่านผู้ใดครับ

พลเรือโท เกตุ สันติเวชกุล : ทำหน้าที่เลขาธิการ กระผมขอ
เสนอ นายเมธีชัย ฤชุพันธุ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกขอมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครบ ๖ ท่าน
แล้วครบ มีท่านสมาชิกจะเสนอท่านผู้อื่นอีกหรือไม่ครบ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มีท่าน
ผู้ใดเสนอชื่อสมาชิกอื่น ก็ถือว่าทั้ง ๖ ท่านนี้ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมาธิการฝ่ายสภาขอ
เชิญเลขานุการรัฐสภาอ่านรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญทั้งหมดคือครั้งหนึ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : รายชื่อ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ

พ.ศ. .... จำนวน ๑๑ คน ๑. นายสุธี นาทวรทัต ๒. นายประยูร เถลิงศรี

๓. นางแรม พรหมไพบอด บุณประสพ ๔. นายประพนธ์ ศาคะฆาน ๕. นายสนุนต์

ศรีปราบ ๖. ร้อยโท อนันต์ พรหมเชษฐ ๗. นายอุกฤษ มงคลนาวิน ๘. นาย

ธรรมบุญ ลัทธลี ๙. นายภนศิษฐ์ สุขมงคล ๑๐. นายอมร จันทรมบูรณ ๑๑.

นายมีชัย ฤชุพันธุ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : กำหนด

การแปรญัตติครับ

นายณาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : รัฐบาล

ขอเสนอแปรญัตติความชอบบังคับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล

ขอเสนอแปรญัตติความชอบบังคับ จะมีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

๑๒๓
ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อมี
ก็ให้เป็นไปตามที่รัฐสภาเสนอ
ระเบียบวาระต่อไป การพิจารณาพระราชบัญญัติประกันชีวิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๔๗/๒๕๖๒ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๓๔๕๔

สำนักนายกรัฐมนตรื

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างตน

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษางมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างตน พร้อมควมเห็นชอบหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อใ้ไปรณำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภท ไทกระกิตย

(นายสมภท ไทกระกิตย)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนี้

(๑) แก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต การควบคุมบริษัทประกันชีวิตการวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียน และการกำหนดอำนาจกระทำการของบริษัทประกันชีวิต

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของรัฐมนตรี และนายทะเบียน

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบ - อนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต การควบคุมบริษัทประกันชีวิต การวางหลักทรัพย์ประกัน - ใจกับนายทะเบียน และการกำหนดอำนาจระงับการของของบริษัทประกันชีวิต เพื่อให้ การประกอบกิจการของบริษัทประกันชีวิตคล่องตัวขึ้นและ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบกับ ได้มีกฎหมายยกฐานะสำนักงานประกันภัยในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ ขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรม สมควรแก้ไขอำนาจของอธิบดีกรม - ทะเบียนการค้า ไม่ เป็นของผู้อำนวยการสำนักงานประกันภัย และแก้ไขอำนาจของ รัฐมนตรีและนายทะเบียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกฏการประกันชีวิต

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันชีวิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๗ และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรด้วย

"การประกอบธุรกิจประกันชีวิต" หมายความว่า รวมถึงการประกอบธุรกิจประกันต่อภัย

"เงินกองทุน" หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว เงินสำรองซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ไว้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

"ตัวแทนประกันชีวิต" หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

"นายหน้าประกันชีวิต" หมายความว่า ผู้ซึ่งชี้ช่องหรือชักจูงให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทโดยหวังบำเหน็จ เนื่องจากกาะนั้น

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานประกันภัย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต

LIRT

พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔ การประกอบธุรกิจประกันชีวิตจะกระทำได้อีก เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปแบบวิสาหกิจที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัด ตามกฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจจำกัด โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในกรณี รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใหม่ปฏิบัติการให้ความเห็นชอบก็ได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีคราวระลอกหนึ่ง และได้จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจหรือบริษัทมหาชนจำกัด และได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๔ กับทั้งได้ชำระไว้ซึ่งเงินกองทุนตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตจากรัฐมนตรี

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามวรรคสอง และการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้"

มาตรา ๕ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓ ทวิ บริษัทที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตแล้ว จะควบกับบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดอื่นมิได้ เว้นแต่จะควบกับบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตด้วยกัน

การควบบริษัทตามวรรคหนึ่ง เช้ากัน ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนจึงจะควบเข้ากันได้ ในกรณี รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใหม่ปฏิบัติการให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้จดทะเบียนแล้ว บริษัทใหม่ที่มีความเข้ากันต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๓ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันจดทะเบียนบริษัทใหม่ที่มีความเข้ากันนั้น ในระหว่างขอรับใบอนุญาต

LIRT

ใหม่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตไปพลาง ใจตามใบอนุญาตเดิม หากไม่ขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดกึ่งกลาง หรือขอรับไว้ชั่วคราวโดยผ่านมาคราวนี้ ให้ถือว่าใบอนุญาต ประกอบธุรกิจประกันชีวิตเดิมที่ออกให้แก่บริษัทก่อนครบเซ้ากันนั้น เป็นอันสิ้นอายุ"

มาตรา ๖ โหยงเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกันชีวิต" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน นอกจากบุคคลดังต่อไปนี้

๑. บริษัท
๒. สมาคมซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นบริษัท
๓. ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต ซึ่งใช้เพื่อเป็นคำแสดงชื่อในธุรกิจ การเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิตของตน แอวแต่กรณี
๔. สมาคมซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้าประกันชีวิต
๕. สมาคมหรือสหภาพแรงงานซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท"

มาตรา ๗ โหยงเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๔๔ และทรัพย์สินต่าง ๆ ที่บริษัทวาง เป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้รวมเท่าที่บริษัทยังมีได้เลือกกัน

ในกรณีบริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิไ้รับชำระหนี้ ที่เกิดจากการเอาประกันชีวิตมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกัน และทรัพย์สิน

LIRT

ต่าง ๆ ที่วาง เป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ จากหลักทรัพย์ประกันและทรัพย์สินต่าง ๆ ที่วาง เป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับ นายทะเบียน นั้น ก่อนเจ้าหนี้อื่น

ในกรณีบริษัทล้มละลาย ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สิน ที่เป็นหลักทรัพย์ประกันและทรัพย์สินต่าง ๆ ที่วางไว้กับนายทะเบียนตามวรรคสอง มี สิทธิอย่างเดียวกันกับเจ้าหนี้ประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ทรัพย์สินของบริษัท นอกจากหลักทรัพย์ประกันและทรัพย์สินต่าง ๆ ที่วาง เป็นเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ ที่เกิด จากการเอาประกันชีวิต มีสิทธิได้รับชำระหนี้เช่นเดียวกันกับบุริมสิทธิ ในลำดับ ที่สองของมาตรา ๒๕๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๒๑ แห่งพระราช บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร เพื่อเป็นประโยชน์หรือ เพื่อความเป็นธรรมแก่เอาประกัน ภัย นายทะเบียนจะสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้น บางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกัน ชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บริษัทกระทำดังต่อไปนี้

- (๑) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี
- (๒) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่รัฐมนตรี

ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) เก็บเงินสดของบริษัทไว้ที่อื่น นอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท
 (๔) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา
 พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท เพื่อเป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจาก
 ธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่ว่าเห็นจ เงินก้อน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึง
 ใจตามปกติ

(๕) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันชีวิต หรือนายหน้า
 ประกันชีวิตนอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่พึงจ่ายตามปกติ

(๖) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดลงหน้าให้แก่บุคคลใดเป็นค่านายหน้า
 หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(๗) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมีใ
 ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทหรือนายประกันชีวิต

(๘) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(ก) ซื้อหรือมีไว้เพื่อใช้ เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ หรือ
 สำหรับใช้ เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท

(ข) ซื้อหรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ตามที่
 กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามตรา ๒๒ หรือ

(ค) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองกับบริษัทในการบังคับ
 จำนองหรือการรับชำระหนี้

การซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตาม (ก) (ข) และ (ค) ต้องได้รับ
 อนุญาตจากนายทะเบียนก่อน

(๙) ก่อสร้างอาคารหรือสถานที่ เว้นแต่ที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จาก
 นายทะเบียนก่อสร้างอาคารหรือสถานที่เพื่อใช้หรือเพื่อการลงทุนตาม (๘)

(๑๐) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตาม

LIRT

กรมสรรพากร ระบุไว้ นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมสรรพากร ระบุไว้

(๑๑) รับชำระ เบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยของค่าตัวจำนวนที่
ต้องชำระตามที่กำหนดไว้ในกรมสรรพากร ระบุไว้

(๑๒) กิ่งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิต นายหน้า
ประกันชีวิต หรือพนักงานของบริษัท ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน เป็นผู้รับชำระ เบี้ย-
ประกันภัย

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งกระทำการรับ
เบี้ยประกันภัยให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

(๑๓) ออกกรมสรรพากร ระบุไว้ซึ่ง ไม่มีเวลาเมื่อชื่อของกรมการ ผู้มีอำนาจ
ผูกพันบริษัทตามที่ใดจดทะเบียนไว้หรือ ไม่มีเวลาเมื่อชื่อของผู้จัดการสาขา ของบริษัท
ค้างประ เทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และใบระดับัตรา
ของบริษัทนั้นด้วย แล้วแต่กรณี

(๑๔) โฆษณาจริงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง เกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจ
ประกันชีวิตของบริษัท

(๑๕) กู้ยืมเงิน แทนที่จะไ้กับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน และ
ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๒๗ ทวิ ให้บริษัทจำหน่ายหรือส่งหาบริษัทอื่นของบริษัท กิ่งคือ ไปนี้

(๑) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีไว้เพื่อใช้ เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ
หรือสำหรับใช้ เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท หรือเพื่อใช้สำหรับการ
ลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ถ้ามีกำไรหรืออสังหาริมทรัพย์นั้นเพื่อกิจการดังกล่าวแล้ว ให้
จำหน่ายภายในห้าปี นับแต่วันที่เลิกใช้

(๒) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการบังคับจำหน่ายหรือการรับชำระหนี้ และอสังหาริมทรัพย์อื่นที่ตกเป็นของบริษัทโดยผ่านบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้มา ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับความอนุเคราะห์จากนายทะเบียนใหม่ไว้เพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๗ (๘) (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี

กำหนดระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) รัฐมนตรีอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินห้าปี เมื่อบริษัทร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร

การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่ตามมาตรา นี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนในเรื่องราคาและเงื่อนไขในการจำหน่ายด้วย"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การเก็บเบี้ยประกันภัย
- (๒) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (๓) การประกันต่อ
- (๔) การจำหน่ายประเภทเอาประกันภัย
- (๕) อัตราเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย และเงื่อนไขในการจ่าย

เงินนั้น

- (๖) อัตราเงินค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันภัย และเงื่อนไขในการจ่าย

เงินนั้น

- (๗) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้า

ประกันชีวิต

LIRT

(๘) จักรรเงินสำรองสำหรับความผูกพันใด ๆ นอกจากที่กองบัญชี
ตามมาตรา ๒๐

(๘) การให้กู้ยืมเงินไทยมีกมชรรพประกันภัยแม่ประกัน
(๑๐) การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้เอาประกันภัย
(๑๑) แบบ ขนาด ทัวอักษร ภาษาที่ใสและข้อความของหนังสือมอบอำนาจ
ของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับ จ่ายเงิน และเอกสารรายงานฐานะการเงิน
และการทำเนิรกิจการของบริษัท"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับ
ธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจ
ของบริษัทให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสาร
เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๓๑ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสาร
เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามมาตรา ๓๐ ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่
วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของ
บริษัท หรือนับแต่วันที่มีบริษัทพ้นจากความรับผิดชอบรายการที่มีความรับผิดชอบหลังลูก ทั้งนี้
แล้วแต่อย่างใดจะยาวกว่ากัน

ในกรณีจำเป็นเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะอนุญาตให้บริษัทเก็บ
เอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทเฉพาะรายที่บริษัทพ้นความรับผิดชอบแล้วน้อยกว่า ระยะเวลา
เวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้

LIRT

มาตรา ๓๒ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจสมุดทะเบียน สมกับบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามมาตรา ๓๐ เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องกับได้โดยเสียค่าบริการให้แก่บริษัทเพื่อการนี้ครั้งละสิบบาท แต่ถ้าขอให้บริษัทคัดสำเนารายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องครบ ให้เสียเงินมัดยี่สิบบาท

มาตรา ๓๓ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียน สำหรับรอบปีประจักษ์ที่ล่วงแล้วตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีประจักษ์

บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาคงภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศนั้น

ระยะเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวันตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง นายทะเบียนอาจมีคำสั่งขมายให้ไต่เมื่อบริษัทร้องขอโดยมีเหตุอันสมควร"

มาตรา ๓๔ โหยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้บริษัทส่งรายงานการตรวจสอบและคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อนายทะเบียนทุกสามปี ซึ่งรับรองโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ และความรู้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา รายงานนั้นให้ทำตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด และต้องยื่นต่อนายทะเบียน ไม่ช้ากว่าหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีประจักษ์

ไม่ว่าในระยะเวลาใด เมื่อเห็นสมควรนายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทส่งรายงานการตรวจสอบและคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย ความความในวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีดังว่านี้ ให้นำกำหนดระยะเวลาการยื่นรายงานต่อนายทะเบียน

LIRT

ตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยให้ เริ่มนับแต่วันที่บริษัทได้รับคำสั่งนายทะเบียน
กำหนดระยะเวลาที่บริษัทต้องยื่นรายงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น
นายทะเบียนอาจขยายให้อีกได้เมื่อบริษัทร้องขอโดยมีเหตุผลอันสมควร"

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ เมื่อบริษัทใดถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกัน-
ชีวิต ให้บริษัทนั้นเลิกนับแต่วันที่ถูกลงสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ใน
การชำระบัญชีนี้นั้นให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุม
ใหญ่ให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่ง เป็นสาขา
ของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ เป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ ให้ถือ
ว่านายทะเบียน เป็นนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือหออทะเบียน ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณีและการ เสนอรายงานข้อที่ประชุมใหญ่ ให้เสนอต่อ
นายทะเบียน"

มาตรา ๕๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการ หนังสือให้ความยินยอม
และใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำสามแบบที่นายทะเบียนกำหนด"

มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖๑
แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันชีวิตกระทำการดังกล่าวใน

วรรคหนึ่ง ให้ทำคามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำคามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ก็
ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอก เพราะเหตุที่ไม่ได้ทำคามแบบที่กำหนดนั้น"

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๓ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำคามแบบที่นาย
ทะเบียนกำหนด"

มาตรา ๖๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกัน
ชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตและใบอนุญาตเป็นนายหน้า
ประกันชีวิตมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีประกันของปีที่ออกใบอนุญาต ผู้ที่ประสงค์จะเป็น
ตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตใหม่ได้ไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อ
นายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดภายในระยะเวลาหกสิบวันก่อนที่ใบอนุญาตจะ
สิ้นอายุ"

มาตรา ๖๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติประกัน
ชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๕ ผู้ก่อกองทุนประกันชีวิตตามมาตรา ๖๕ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
รัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่ทราบบ้าง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๗๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกัน
ชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"มาตรา ๗๖ บริษัทไฟฟ้าเป็นมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือ
มาตรา ๒๓ ทวิ หรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือ
ดำเนินข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๔ ต้อง ระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสน
บาท"

มาตรา ๒๑ โทษยกเลิกมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต

พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๒๒ ให้บริษัทตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต
พ.ศ. ๒๕๑๐ ทำวงไว้ซึ่งเงินกองทุนให้ลูกค้ของครบถ้วนตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และ
ภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ถือว่าบริษัทไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราช
บัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายณาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แกะไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนี้

(๑) แกะไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
การควบคุมวิสาหกิจประกันชีวิต การวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียน และการกำหนด
อำนาจกระทำการของวิสาหกิจประกันชีวิต

(๒) แกะไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี และ
นายทะเบียน

(๓) แกะไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแทนประกันชีวิต และนาย
หน้าประกันชีวิต

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ ใกล้เคียงกับมานาน
แล้วและมีบทบัญญัติไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับใบ
อนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต การควบคุมวิสาหกิจประกันชีวิต การวางหลักทรัพย์ประกัน
ไว้กับนายทะเบียน และการกำหนดอำนาจกระทำการของวิสาหกิจประกันชีวิต เพื่อให้
การประกอบกิจการของวิสาหกิจประกันชีวิตคล่องตัวขึ้นและ ไม่ประ โยชน์ต่อผู้เอาประกัน
ประกอบกับได้มีกฎหมายยกฐานะสำนักงานประกันภัยในสำนักงานปลัดกระทรวงการ
พาณิชย์ ขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรม สมควรแก้ไขอำนาจของอธิบดีกรมทะเบียนการค้า
ไป เป็นของผู้อำนวยการสำนักงานประกันภัย และแก้ไขอำนาจของรัฐมนตรีและนาย -
ทะเบียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ นอกจากเหตุผลที่กราบเรียนแล้วกระผมขอประทาน
กราบเรียนเพิ่มเติมควยว่า กฎหมายปัจจุบันบัญญัติใหม่วิสาหกิจที่ แทนที่จะทำการ
ประกอบกิจการประกันชีวิตได้ ขณะนี้กฎหมายควบคุมวิสาหกิจเหล่านั้น แล้วเป็น

การสมควรอย่างยิ่งที่จะให้บริษัทประกันชีวิตรวมทั้งบริษัทประกันวินาศภัยในทางอย่าง เป็น
บริษัทมหาชน จำกัด แยก เป็นการสมควรที่จะบังคับย้อนหลัง ไปถึงบริษัทที่ประกอบกิจการ
อยู่ก่อนแล้ว เฉพาะบริษัทที่จะขออนุญาตใหม่เท่านั้นที่ควรจะได้มีการกำหนดเงื่อนไขว่า
จะต้อง เป็นบริษัทมหาชน จำกัด สำหรับบริษัทที่ประกอบกิจการอยู่แล้ว ควรจะปล่อยให้
อยู่ในดุลพินิจของบริษัทนั้นเองว่าจะควร เป็นบริษัทมหาชน จำกัด หรือไม่ถ้าเห็นสมควร
เป็นบริษัทมหาชน จำกัด ก็ขอที่จะขอแปรสภาพจากบริษัทจำกัด เป็นบริษัทมหาชน
จำกัด ได้ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน จำกัด ขอขอบคอบรับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
สมาชิกผู้ใดต้องการจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดสนใจจะต้องการซักถามรัฐบาล ผมจะขอยกจากที่ประชุมว่าเห็นสมควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเอกฉันท์ กรมการศึกษารับ

นายณาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๑
ท่านพิจารณา ประกอบด้วยฝ่ายรัฐบาล ๕ ท่าน ฝ่ายสภา ๖ ท่าน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๑ ท่านพิจารณา รัฐบาลตั้ง ๕ ท่าน สภา
เสนอ ๒ ท่าน มีท่านผู้ใดซักของบ้างครับ
(ไม่มีสมาชิกซักของ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดซักของก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ ขอทราบรายชื่อกรรมการฝ่าย
รัฐบาลก่อนครับ

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ฝ่ายรัฐบาล
มีดังนี้ ๑. นายวิจารณ์ นีวาตวงศ์ ๒. นายพนัฒน์ ปุณฺณาคม ๓. นายคณิง ฉาไชย
๔. นายสาเมศ สายสว่าง ๕. นายโพธิ์ จรรย์โณน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ต่อไป
ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอ ๒ ท่านครับ

นาวาเอก กฤษณ์ วัฒนาวิน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
เสนอ ร้อยตำรวจโท ชามู มนุชรรม ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ ก็ฉัน
ขอเสนอ นาวาเอก สงม ศรสัมพันธ์ ขอผู้รับรองด้วยคะ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลเรือโท เกตุ ลัทธิเวชกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ขอเสนอคุณชรรณบุญ ลัทธลี ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอ
เสนออาจารย์ไอลด์ โกสิน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายประทีป ชุมวิริยะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ เสนอ
หลวงอรุณไพศาลศรีฤกษ์ ขอผู้รับรองถวาย

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : อีกท่านหนึ่ง
ขออีกท่านหนึ่งครับจะเสนอท่านผู้ใด คุณผู้ครับ

นาวาเอก กุมท กมลนาวิณ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
นายเปื้อ ลุส้ายิ้ม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ครับ ๖
ท่านแล้วครับจะมีท่านผู้ใดเสนอเพิ่มเติมหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มี
ท่านผู้ใดเสนอเพิ่มเติมถือว่า ๖ ท่านนี้เป็นกรรมวิธีการฝ่ายสภา ขอเชิญเลขาธิการ
รัฐสภาอ่านรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
จำนวน ๑๑ คน ๑. นายวิจารณ์ นีวาทวงศ์ ๒. นายพรน ปุณฺเฑาะพ ๓. นาย
คณิง ฤาไชย ๔. นายฉานนท์ สายสว่าง ๕. นายโพธิ์ จรรย์ไณล ๖.
ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชรรม ๗. นาวาเอก สงวน ศรีวัฒน์ ๘. นายธรรมณู
ดิษฐ์ ๙. นายอิสด โกสิน ๑๐. หลวงอรุณไพศาลศรีฤกษ์ ๑๑. นายเปื้อ ลุส้ายิ้ม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : กำหนด
การปฏิบัติครับ

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : อ่าหนะ
การแปรรูปคดีความข้อบังคับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
ขอเสนอแปรรูปคดีความข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดชี้ของหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกชี้ของ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดชี้ของ ก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระต่อไป คือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๘๘/๒๕๖๒ วันที่ ๑ มี.ค. ๒๕๖๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ ส.ร.๐๒๐๓/๓๕๕๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กรมเวียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกัน
วินาศภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทอสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมความเห็นที่กหลคกการ
และเหตุผล มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ไปประชุม
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ ไทระภิกษย์

(นายสมภพ ไทระภิกษย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนี้

(๑) แก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของหลักทรัพย์ ที่บริษัท
ต้องวางไว้กับนายทะเบียน การกำหนดเงินกองทุน การจัดสรรเงินสำรอง การกำหนด
อำนาจกระทำการของบริษัทประกันวินาศภัย

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี และ
นายทะเบียน

(๓) เพิ่มแก้ไขให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ประเมินวินาศภัยและแก้ไขเพิ่มเติม
บทบัญญัติเกี่ยวกับตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัย

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมานาน มีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของหลักทรัพย์ที่บริษัทประกันวินาศภัยต้องวางไว้กับนายทะเบียน การกำหนดเงินกองทุนและการจัดสรรเงินสำรอง เพื่อให้การประกอบกิจการของบริษัท คล่องตัวขึ้นโดยไม่เสียประโยชน์ของคู่เอาประกัน ประกอบกับในปัจจุบันมีผู้ประกอบการ เป็นผู้ประกอบการเป็นวินาศภัยมากขึ้น สมควรให้ผู้ประกอบการวินาศภัยต้องอุบายใ้ค้บังคับ ของกฎหมายควบคุมประกันวินาศภัยด้วย เช่นเดียวกับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประมาณเป็นเงินได้ และหมายความรวมถึง ความสูญเสียในสิทธิ ผลประโยชน์ หรือ รายได้

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๒ และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ในราชอาณาจักรด้วย

"การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย" หมายความว่า การประกอบธุรกิจประกันคอกด้วย

"เงินกองทุน" หมายความว่า เงินที่ชำระแล้วและทุนสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรกำไรสุทธิและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

"ตัวแทนประกันวินาศภัย" หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

"นายหน้าประกันวินาศภัย" หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทโดยกระทำเพื่อมาเห็นใจเนื่องจากการนั้น

"ผู้ประเมินวินาศภัย" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากบริษัทหรือผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายกรมธรรม์ประกันภัย ให้สำรวจและประเมินความเสียหายซึ่งผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย เพื่อประโยชน์ในการเจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนโดยกระทำเพื่อสินจ้าง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานประกันภัย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำได้อีก เมื่อได้จัดตั้งในรูปแบบบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในกรณี รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง และได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และได้วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๐ กับทั้งได้ชำระไว้ซึ่ง เงินกองทุนตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อรัฐมนตรี

การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามวรรคสอง และการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๖ ทวิ บริษัทที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยแล้ว

จะควบคุมบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มีไว้
ในอนุสัญญาประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วยกัน

การควบคุมบริษัทตามวรรคหนึ่ง เข่ากันต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
ก่อนจึงจะควบคุมเข่ากันได้ ในกรณีรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใหม่ปฏิบัติก่อนให้ความเห็น
ชอบก็ได้

เมื่อใดจกจะ เบี่ยงควบคุมบริษัท เข่ากันตามกฎหมายแล้ว บริษัทใหม่ที่ควบคุม
เข่ากันต้องขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๖ ภายในกำหนด
เก้าสิบวันนับแต่วันจกจะ เบี่ยงบริษัทใหม่ที่ควบคุมเข่ากันนั้น ในระหว่างขอรับใบอนุญาต
ใหม่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยไปหลวง ได้ตามใบอนุญาตเดิม หากไม่ขอรับใบ
อนุญาตภายในกำหนดดังกล่าว หรือควบคุมบริษัทเข่ากันได้โดยมาเป็นมาครานี้ ให้อธิว่า
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเดิมที่ออกให้แกบริษัทก่อนควบคุมเข่ากันนั้น เป็น
อันสิ้นอายุ"

มาตรา ๖ โหยกเด็กควมในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่ง
พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความค่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกัน
วินาศภัย" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน นอกจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) บริษัท
- (๒) สมาคมซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นบริษัท
- (๓) ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือผู้ประเมิน
วินาศภัย ซึ่งใช้เพื่อ เป็นคำแสดงชื่อในธุรกิจการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้า
ประกันวินาศภัย หรือผู้ประเมินวินาศภัยของกรมแล้วแต่กรณี
- (๔) สมาคมซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้า
ประกันวินาศภัย หรือผู้ประเมินวินาศภัย

(๕) สมาคมหรือสหภาพแรงงานซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดเป็นพนักงาน หรือ ลูกจ้างของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับนายทะเบียนเป็น หลักทรัพย์ประกันค่านายหน้าของกรมประกันภัย มีมูลค่าไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดใน กฎกระทรวง

หลักทรัพย์ของบริษัทที่กองวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตร รัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้

มาตรา ๑๔ โหยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกัน วินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีบริษัทเล็กประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภท ไลอันมีผลให้หลักทรัพย์ประกันที่ใ้วางไว้แล้วสูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ สำหรับการ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยที่คงค้างเงินการคองไป บริษัทมีสิทธิไ้รับคืนทรัพย์สิน ที่ใ้วางไว้ เป็นหลักทรัพย์ประกันเฉพาะส่วนที่เกินหลักทรัพย์ประกันสำหรับการประกอบ ธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่คงค้างเงินการคองไปนั้น ทั้งนี้เมื่อบริษัทใ้แสดงหลักฐาน ให้เป็นที่พอใจนายทะเบียนว่า ไ้ปลดเปลื้องหนี้สินและไ้มีความรับผิดชอบสำหรับการ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่เลิกนั้นแล้ว"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๓ ทวิ ไ้บริษัทจัดสรรทรัพย์สินไว้เป็นเงินสำรองสำหรับเบีย ประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายใ้ของบริษั้และเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา"

LIRT

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้บริษัทจัดสรรทรัพย์สินไว้เป็นเงินสำรอง เพื่อการอื่นด้วยก็ได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๓ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้ ครอบคลุมที่บริษัทยังมีได้เลือกกัน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกัน และมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากหลักทรัพย์ประกันนั้นก่อนเจ้าหนี้อื่น

ในกรณีที่บริษัทล้มละลาย ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกันตามวรรคสอง มีสิทธิอย่างเดียวกับเจ้าหนี้ประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

ทรัพย์สินของบริษัทนอกจากหลักทรัพย์ประกัน ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีสิทธิได้รับชำระหนี้อย่างเดียวกับผู้ทรงบุริมสิทธิในลำดับที่สอง ของมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ บริษัทต้องสำรองไว้ซึ่ง เงินกองทุนตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของ เบี้ยประกันภัย หรือจำนวนค่ากวนั้นเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร หรือ เมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้"

มาตรา ๑๒ โหยกเลือกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) รับประกันอัคคีภัยภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด หรือรับประกันวินาศภัยประเภทอื่นแต่ละรายเพื่อวินาศภัยอื่นเดียวกัน ทั้งนี้ โดยมีจำนวนเงินเอาประกันกับเกินร้อยละสิบของ เงินกองทุน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ในกรณีที่มีการประกันต่อซึ่งวินาศภัยตามวรรคหนึ่ง โดยมีผลบังคับพร้อมกับการรับประกันวินาศภัย มิให้นับจำนวนเงินที่เอาประกันต่อเข้าอยู่ในจำนวนที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

(๒) ลดทุนโดยมิได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(๓) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๔) เก็บเงินสดไว้ที่อื่น นอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่เกินจำนวนที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

(๕) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัท เพื่อเป็นค่าโฆษณาหรือค่าตอบแทนสำหรับ หรือเนื่อง จากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่ค่าแห่ง เงินเดือน โบนัส หรือเงินอย่างอื่น ที่พึงจาตามปกติ

LIRT

(๖) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือผู้ประเมินวินาศภัย นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำนาญที่พึงจ่ายตามกฎหมาย

(๗) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใดเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(๘) จ่ายบำนาญให้แก่บุคคลที่ช่วยในการทำสัญญาประกันภัย ซึ่งมีใช้ตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทหรือนายหน้าประกันวินาศภัย

(๙) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(ก) ซื้อหรือมีไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ หรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทตามสมควร

(ข) ซื้อหรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๒๐ หรือ

(ค) ซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่เจ้าของกับบริษัทในการบังคับจำนวน หรือการรับชำระหนี้

การซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตาม (ก) และ (ข) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

(๑๐) ก่อสร้างอาคารหรือสถานที่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ให้ก่อสร้างอาคารหรือสถานที่เพื่อใช้ซื้อเพื่อการลงทุนตาม (๘)

(๑๑) โกงประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัย ความกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(๑๒) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลบลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(๑๓) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้า

LIRT

ประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน เป็นผู้รับชำระ เบี้ยประกันภัย

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทใหญ่บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งกระทำการรับ เบี้ยประกันภัยให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

(๑๔) ออกกรมชรรวมประกันภัยซึ่งไม่มีลาเมื่อชื่อของกรรมการ เมื่ออำนาจ ถูกเพิกถอนตามที่ใดจกทะเบียนไว้หรือไม่มีลาเมื่อชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่าง- ประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณี

(๑๕) โฆษณาจริงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง เกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจ ประกันวินาศภัยของบริษัท

(๑๖) กู้เงิน เว้นแต่จะกู้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน และ ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขไว้

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิแห่งพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๒๓ ทวิ ให้บริษัทจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ของบริษัท ในกรณี กังต่อไปนี้

(๑) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีไว้เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ หรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทหรือเพื่อใช้สำหรับการ ลงทุนประกอบธุรกิจ ถ้ามีค่าใช้จ่ายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวแล้ว ให้จำหน่ายภายในห้าปี นับแต่วันที่เลิกใช้

(๒) อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาจากการบังคับจำนองหรือการรับชำระ หนี้และอสังหาริมทรัพย์ที่ตก เป็นของบริษัทใดเข้าเป็นมรดกแห่งพระราชบัญญัติ ให้ จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้มา ทั้งนี้ เว้นแต่จะกู้รับอนุญาตจากนายทะเบียนไว้ ไว้เพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา ๒๓ (๔) (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี

กำหนดระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) รัฐมนตรีอาจขยายให้อีกได้ไม่
เกินห้าปี เมื่อบริษัทร้องขอโทษเมื่อเหตุอันสมควร

การจำหน่ายของสิ่งหาวิทย์ค่ามากกว่านี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
นายทะเบียนในเรื่องราคาและเงื่อนไขในการจำหน่ายด้วย"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่ง
พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ คำสั่งนายทะเบียนซึ่งสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ (๑)
ให้หยุดหรือรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี
ให้เป็นที่ยุติ"

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมี
อำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การเก็บเบี้ยประกันภัย
- (๒) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (๓) การประกันต่อ
- (๔) การจำหน่ายประเภทค่าใช้จ่าย
- (๕) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้า
ประกันวินาศภัย และผู้ประเมินวินาศภัย ตามประเภทของการประกันวินาศภัย
- (๖) แบบ ขนาด ตัวอย่าง ภาษีที่ไรและข้อความของหนังสือมอบอำนาจ
ของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับจ่ายเงิน และเอกสารรายงานฐานะการเงิน
และการดำเนินงานกิจการของบริษัท"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๕ แห่งพระราช
บัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"ถ้าผู้เอาเปรียบระกันภัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสะดวกตามวรรคสองอัน เป็นเหตุให้ไม่สามารถทำการตรวจสอบได้ ให้องค์งานเจ้าหน้าที่รายงานเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้สัญญาประกันอัครภัยรายนั้น เป็นอันระงับสิ้นไปก็ได้ คำสั่งของนายทะเบียนให้กำหนดวันที่ให้สัญญาประกันอัครภัยระงับสิ้นไป ซึ่งต้อง ไม่น้อยกว่าสามวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง และให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นโดยทันทีไปยังบริษัทและผู้เอาเปรียบระกันภัย เมื่อไม่มีคำสั่งของนายทะเบียนเช่นว่านี้ ให้สัญญาประกันอัครภัยรายนั้น ระงับสิ้นไป ในวันที่นายทะเบียนกำหนดนั้น"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบตาม มาตรา ๒๔ ว่า ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีราคาต่ำกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยมาก ถึงขนาดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเกินสมควร ให้องค์งานเจ้าหน้าที่รายงานผลการตรวจสอบนั้นต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏผลการตรวจสอบในกรณีเช่นนี้ ถ้านายทะเบียนเห็นเป็นการสมควรก็ให้มีอำนาจทำคำสั่ง เป็นหนังสือ ส่งไปยังบริษัทและผู้เอาเปรียบระกันภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ออกจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยลง เท่าที่นายทะเบียนเห็นสมควร แต่เมื่อตกลงแล้ว ต้อง ไม่ต่ำกว่าราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัยตามที่ปรากฏในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ เมื่อไม่มีคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๕ แล้ว

(๑) ผู้เอาเปรียบระกันภัยมีสิทธิขอก เลิกสัญญาประกันอัครภัยรายนั้นเสียได้ ภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน และ เมื่อได้ขอก เลิกแล้ว

LIRT

ให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามส่วนเฉลี่ยของระยะเวลาที่เอา
ประกันภัยนั้น

(๒) ถ้าผู้เอาประกันภัยได้บอกเลิกสัญญาประกันภัยภัยความ (๑) ให้
ถือว่าการประกันภัยรายนี้มีจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยตามที่นายทะเบียน ใ้มีคำสั่ง
ให้ตกลงแล้วนั้น ทั้งนี้นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง และให้บริษัทกำหนดเบี้ยประกันภัย
สำหรับระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยเท่าที่ตกลงแล้วนั้นและ
ให้คืนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกินให้แก่ผู้เอาประกันภัย"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียน สมุขบัญญัติ และเอกสาร
เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนหรือสมุขบัญญัติและเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจ
ของบริษัทให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุในสมุดทะเบียนหรือสมุขบัญญัติและเอกสาร
เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๓๓ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียน สมุขบัญญัติ และเอกสาร
เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามมาตรา ๓๒ รวมทั้งเอกสารประกอบการลงสมุดทะเบียน
และสมุขบัญญัติไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้าย
ในสมุดทะเบียน สมุขบัญญัติ หรือเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท หรือนับแต่วันที่ยกเลิก
พ้นจากความรับผิดชอบรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้ แล้วแต่อย่างใดจะยาวกว่า
กัน

ในกรณีจำเป็นเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะอนุญาตให้บริษัทเก็บ

เอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทที่บริษัทนั้นความรับผิดชอบเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๔ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจสมุดทะเบียน สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามมาตรา ๓๒ เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องของก็ได้ - โดยเสียค่าบริการให้แก่บริษัทเพื่อการนี้ครั้งละสิบบาท แต่ถ้าขอให้บริษัทคัดสำเนา รายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องก็ช่วยให้เสียฉบับละยี่สิบบาท

มาตรา ๓๕ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปีแสดงฐานะการเงิน และกิจการบริษัทก่อนนายทะเบียนสำหรับรอบปี ประतिที่ล่วงแล้ว ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายในหนึ่ง ร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปี ประति

บริษัทซึ่ง เป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ ให้ส่งรายงานประจำปีของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ตน เป็นสาขาคายภายในหนึ่ง ร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของผู้รับประกันวินาศภัยต่างประเทศนั้น

ระยะเวลาหนึ่ง ร้อยห้าสิบวันตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง นายทะเบียนอาจมีคำสั่งขยายให้ก็ได้เมื่อบริษัทร้องขอ โดยมีเหตุผลอันสมควร"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ ทวิ และมาตรา ๓๕ ทรี แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๔ ทวิ ในกรณีปรากฏแก่นายทะเบียนว่า บริษัทไม่มีเงินกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต่องคว่างไว้ตามมาตรา ๓๔ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทนั้นหยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๓๕ ทรี ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทหยุดรับประกัน-

LIRT

วินาศภัยตามมาตรา ๓๕ ทวิ ห้ามมิให้กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของบริษัทจ่าย
เงินของบริษัทหรือทำการเคลื่อนย้ายหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท เว้นแต่ได้รับ
ความเห็นชอบเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ให้บริษัทที่ได้รับคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๕ ทวิ รายงานเป็น
หนังสือให้นายทะเบียนทราบถึงบรรดา เจ้าหนี้และลูกหนี้ทั้งหมดของบริษัทภายในระยะ
เวลาที่นายทะเบียนกำหนด"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราช
บัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ถ้าเป็นบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง เจื่อนไซ้
รัฐมนตรีกำหนดหรือประกาศที่ออกตามหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้
ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๑๓ ทวิ เมื่อมีกรณีรัฐมนตรีอาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบ
ธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๑๓ หรือ เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทหยุดรับ -
ประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ ทวิ แล้วรัฐมนตรีจะสั่งถอนการ
เมื่ออำนาจลงนามแทนบริษัท ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือพนักงานระดับบริหารของบริษัท
ก็ได้ เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่า บุคคลนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยทางอ้อม
ทำให้เกิดกรณีที่รัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้ตามมาตรา ๑๓ หรือให้นายทะเบียนมีคำสั่งตาม
มาตรา ๑๕ ทวิ แล้วแต่กรณี

เมื่อรัฐมนตรีสั่งถอนผู้ใดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้น
ไปยังบริษัทและบุคคลที่ถูกถอนเพื่อทราบ"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ เมื่อบริษัทใดถูกสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ให้บริษัทนั้นเลิกกันนับแต่วันที่ถูกลงสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้นให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียน

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ เป็นบริษัทจำกัด และให้นายทะเบียนเป็นนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือหออทะเบียน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วแต่กรณี การเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ให้เสนอคณายทะเบียน"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๕

ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย

และปลีระ เมีนวินาศภัย

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัยหรือปลีระ เมีนวินาศภัย โดยมิได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานของบริษัททำกรำสาราหรือปลีระ เมีนความเสียหายอันเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยที่บริษัทรับประกัน

ใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยให้ระบุด้วยว่า เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใด

LIRT

มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยต้องมีคุณสมบัติ

ดังต่อไปนี้

- (๑) บรรลุนิติภาวะแล้ว
- (๒) มีภูมิดำเนาในประเทศไทย
- (๓) ไม่เป็นคนที่ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดซึ่งกฎหมายบัญญัติให้

ถือเอาการกระทำโดยทุจริต เป็นองค์ประกอบความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- (๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ใบอนุญาต

เป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายประกันวินาศภัยภายในระยะเวลาสาม ปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต*

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการ หนังสือให้ความยินยอม และใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด"

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันวินาศภัย กระทำการ ค้างกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด"

หนังสือมอบอำนาจของบริษัท แม้มิได้ทำตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ก็ ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอก เพราะเหตุที่ไม่ได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือเป็นผู้ระ เมีนวินาศภัยในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับตัวแทนประกันวินาศภัย และต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างในบริษัทใด

นิติบุคคลซึ่งมีสำนักงานแห่งใหญ่ในประเทศไทยอาจขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือ เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัยได้ เมื่อกิจการดังกล่าวอยู่ในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้นและนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ไ้รับใบ อนุญาต เป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือ เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็น ผู้ทำการดังกล่าวแทนนิติบุคคลนั้น แต่ทั้งนี้ นิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูก เพิกถอนใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือถูก เพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัย แล้วแต่กรณี ในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอ รับใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตามมาตรา ๕๓ ประสงค์จะ เป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ระ เมีนวินาศภัย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อ นายทะเบียน ในถารอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ก่อนออกใบอนุญาตให้ผู้ใดเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือ เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัย ให้นายทะเบียนจักให้มีการสอบความรู้ เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด ในกรณีที่นิติบุคคลไ้รับอนุญาต เป็นนาย หน้าประกันวินาศภัยหรือ เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัย ผู้ที่จะทำการ เป็นนายหน้าประกัน วินาศภัยหรือ เป็นผู้ระ เมีนวินาศภัยแทนนิติบุคคล ไ้ก็แต่เฉพาะพนักงานหรือลูกจ้างที่ไ้ รับใบอนุญาตนั้น

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำตามแบบที่นาย
ทะเบียนกำหนด

มาตรา ๕๕ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัย ต้องมี
สำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาต เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือคำขอรับ
ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย แล้วแต่กรณี ในกรณีขายสำนักงาน ต้องแจ้งก่อนนาย
ทะเบียนเป็นหนังสือภายในห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา ๕๖ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยและผู้ประเมินวินาศภัย จัดทำ
สมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของตนตามแบบและรายการ
ที่
นายทะเบียนประกาศกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสารตามวรรคหนึ่ง
ให้นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้น ใน
สมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสาร เหนือว่าในภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุจะต้องลง
รายการนั้น

มาตรา ๕๗ ให้นายหน้าประกันวินาศภัยและผู้ประเมินวินาศภัย เก็บ
รักษาสมุดทะเบียน สมุดบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับธุรกิจของตน รวมทั้งเอกสาร
ประกอบการลงสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีไว้ที่สำนักงานไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันลง
รายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชีนั้น

มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ให้ใช้ไต่จนถึงวันสิ้นปีประจําปี
แห่งปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ประสงค์จะขอต่ออายุใบ
อนุญาตให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด ภายใน
ระยะเวลาหกสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

LIRT

มาตรา ๕๕ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใด ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทใด ให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลงแล้วแต่กรณี*

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของนายหน้า - ประกันวินาศภัยและของผู้ประเมินวินาศภัย นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ หรือให้ส่งรายงานตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อตรวจสอบ หรือจะเข้าไปในสำนักงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบดังกล่าวแล้วก็ได้ ในกรณีนี้ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยต้องอำนวยความสะดวกความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๒ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทน - ประกันวินาศภัย ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือผู้ประเมินวินาศภัย

(๑) ขาดคุณสมบัติตามที่

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ หรือในกรณีที่นายทะเบียนประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยเป็นนิติบุคคล ปรากฏว่านิติบุคคลนั้นมีลักษณะอื่นไม่อาจเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือเป็นผู้ประเมินวินาศภัยได้ตามมาตรา ๕๓

(๓) ทำเนิการทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้เอา

LIRT

ประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำพิ
 พากษ์ไปยังผู้ถูกถอนใบอนุญาต"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกัน
 วินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓
 มาตรา ๒๓ ทวิ หรือมาตรา ๒๗ ฝ่าฝืนคำสั่งหรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่รัฐมนตรี ประกาศ
 ความมาตรา ๒๕ หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ หรือไม่รายงาน
 บรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ทั้งหลายของบริษัทให้นายทะเบียนทราบภายในระยะเวลา ที่
 นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๕ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสน
 บาท"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ ทวิ และมาตรา ๓๕
 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๔ ทวิ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งสั่งตาม
 มาตรา ๓๕ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ
 จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
 ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๓๕ ทวิ ในกรณีที่มีรัฐมนตรีมีคำสั่งถอนผู้ใดออกจากการเป็น
 กรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนบริษัท ผู้ช่วยกรรมการ ผู้จัดการหรือพนักงานระดับบริหาร

LIRT

ของบริษัตามาตรา ๔๓ ทวิ และผู้ที่ถูกถอนนั้นเข้าเป็นคำสั่งของรัฐมนตรี โทษบริหาร
งานของบริษัทต่อไปอีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๐ โหยงเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๐ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใด ไม่มี
สำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตหรือตามที่โคงแจ้งค่อนายทะเบียนว่าไคย้าย
ไปตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๔๑ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดไม่แจ้ง
การย้ายสำนักงาน ตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๒ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใด ไม่
ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๓ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใด ไม่
ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ นายหน้าประกันวินาศภัยหรือผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใด ไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา
๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ"

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิและมาตรา ๔๗ ทริ

LIRT

แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่มีบริษัทใดกระทำความผิดเพราะฉ้อฉล หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ ทวิ หรือมาตรา ๓๔ ทวิ กรรมการของบริษัทนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๔๗ ตริ บริษัท ผู้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือ ผู้รับใบอนุญาตเป็นนายประกันวินาศภัย ซึ่งมีหน้าที่ส่งรายงานหรือ เอกสารใด ตาม มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ส่งรายการหรือเอกสารอัน เป็นเท็จโดยประการที่อาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๒ ให้บริษัทวางหลักทรัพย์ประกันให้ลูกค้าของครบถ้วน ตาม มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๑ ดังกล่าว ไซ้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ แห่ง พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ ให้บริษัทจัดสำรองไว้ซึ่งเงินกองทุนให้ลูกค้าของครบถ้วน ตาม มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ เป็นจำนวนและภายในระยะเวลาต่อไปนี้

(๑) ไม่น้อยกว่าสามล้านห้าแสนบาท ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

LIRT

(๒) ไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ

(๓) ไม่น้อยกว่าเจ็ดล้านบาทต่อปี ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ

(๔) ไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ภายในระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ

ภายในระยะเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง มีให้ถือว่าบริษัทไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบธุรกิจ เป็นผู้ประกอบการวินาศภัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบการวินาศภัยตามพระราชบัญญัติก่อน นายทะเบียนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ในระหว่างนี้ ก่อนนั้นให้กระทรวงการ เป็นผู้ประกอบการวินาศภัยไปพลางก่อนจนกว่านายทะเบียนจะสั่ง ไม่อนุญาต

มาตรา ๔๕ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมเบี้ยภัยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมเบี้ยภัยพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	๕๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเล และการขนส่งควย	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง	๔,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง	๖,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	๒,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๑๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย	๒๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๖,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย	๒๐๐ บาท
(๑๐) ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นผู้ประเมินวินาศภัย	๖,๐๐๐ บาท
(๑๑) ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นผู้ประเมินวินาศภัย	๒๐๐ บาท
(๑๒) ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	๕๐ บาท
(๑๓) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่งควย	๕,๐๐๐ บาท

LIRT

- (๑๔) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ประเภทไฟประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง ๕,๐๐๐ บาท
- (๑๕) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง ๓,๐๐๐ บาท
- (๑๖) การให้ค้ำอายุใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๑๗) การให้ค้ำอายุใบอนุญาตให้นิติบุคคล เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ๓,๐๐๐ บาท
- (๑๘) การให้ค้ำอายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดา เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๑๙) การให้ค้ำอายุใบอนุญาตให้นิติบุคคล เป็นผู้ระ เป็นวินาศภัย ๓,๐๐๐ บาท
- (๒๐) การให้ค้ำอายุใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดา เป็นผู้ระ เป็นวินาศภัย ๑๐๐ บาท
- (๒๑) การขอตรวจบัญชีหรือค้ำเอกสาร ๒๐ บาท
- (๒๒) การรับรองสำเนา เอกสาร ๕๐ บาท
- (๒๓) ค่าขอรับความเห็นชอบในแบบและข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบหรือแบบทำกรมธรรม์ประกันภัย ไม่ว่าจะขอมารวมกันหรือแยกจากกัน ๑๐๐ บาท
- (๒๔) ค่าขอรับความเห็นชอบการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย ๑๐๐ บาท

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) ทำประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอประธานเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... โทษีหัตถ์การและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนี้

(๑) แก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของหลักทรัพย์ของบริษัทของ
วางไว้กับนายทะเบียน การกำหนดเงินกองทุน การจัดสรรเงินสำรอง การกำหนด
อำนาจกระทำการของบริษัทประกันวินาศภัย

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี และ
นายทะเบียน

(๓) เพิ่มเงื่อนไขบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ประเมินวินาศภัยและแก้ไขเพิ่มเติม
บทบัญญัติเกี่ยวกับตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัย

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับ
มานานมีบทบัญญัติหลายมาตราไม่เหมาะสมกับสภาพสมัย สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
การกำหนดมูลค่าของหลักทรัพย์ของบริษัทประกันวินาศภัยของวางไว้กับนายทะเบียน การ
กำหนดเงินกองทุนและการจัดสรรเงินสำรอง เพื่อให้การประกอบกิจการของบริษัทของ
ตัวขึ้นโดยไม่เสียประโยชน์ของผู้เอาประกัน ประกอบกับในปัจจุบันที่มีผู้ประกอบการ
เป็นประกันวินาศภัยมากขึ้น สมควรให้ประกันวินาศภัยต้องอยู่ภายใต้บังคับของ
กฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยด้วยเช่นเดียวกับตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้า
ประกันวินาศภัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ทำประธานที่เคารพ กระผมขอถวายเรียนเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้มี
หลายมาตราที่บัญญัติไว้คล้ายกัน ด้วยเหตุนี้เมื่อได้มีการเสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติ

ประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้ว ก็สมควรจะต้องให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกัน -
วินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ เช่นเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
คิดว่าจะชกถามรัฐบาลหรือไม่ เชิญคุณวิรัชถามครับ

นายวิรัช ชะลิพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยใน
หลักการที่รัฐบาลได้ขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขใหม่ แต่ในมาตรา ๔ ซึ่งจะ
แก้ไขมาตรา ๒ เดิม กระผมเห็นว่าโดยที่รัฐบาลยังจะอนุญาตให้บริษัทประกันวินาศภัย
นี้ซึ่ง เป็นบริษัทจำกัดอยู่เดิมยังคงรูปแบบบริษัทจำกัดต่อไปได้ กระผมเห็นว่าถ้าบริษัท
จะยังคงรูปแบบบริษัทจำกัดเงินคงรูปบริษัทจำกัดต่อไปได้ กระผมเห็นว่าถ้าบริษัท
จำกัดนั้นจะต้องมีเงินทุนอย่างน้อยสักเท่าไรจึงจะเหมาะสม เช่นอย่างน้อยสัก ๒๐ ล้าน
บาทเป็นต้น กระผมคิดว่าน่าจะมีความอันนี้เพิ่มขึ้นไปไม่ว่ามาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขเดิม
มาตรา ๒ สำหรับมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๒ หวังกันว่าบริษัทที่ประกอบธุรกิจ
วินาศภัยแล้วจะควบกับบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด อันเล็กมีได้ อันนี้กระผม
อยากจะเรียนถามว่า ถ้าบริษัทที่ประกอบธุรกิจป้องกันวินาศภัยนี้ จะควบกับบริษัทจำกัด
หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเป็นบริษัทธุรกิจประกันชีวิตมันน่าจะทำได้ ถ้าเราเขียนไว้
อย่างนี้เขาจะทำไม่ได้ กระผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าท่านประธานว่าเรา
จะเปิดโอกาสให้บริษัทประกันวินาศภัยนี้ ถ้าเขาต้องการควบกับบริษัทประกันชีวิตนี้ จะ
ทำได้หรือไม่ ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่น่าจะมีเรื่องชกชอง ที่ไม่ว่ามาตรา ๑๓ บริษัทจะต้อง
มีหลักทรัพย์ของบริษัทประกันวางไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกัน อันนี้กระผม
อยากจะเรียนถามว่า กฎกระทรวงที่จะออกนั้นมีหลักการหรือมีหลักเกณฑ์อย่างไร ที่จะ
กำหนดหลักทรัพย์อย่างวานี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิก
อื่นจะมีปัญหาข้อไหนอีกหรือไม่ครับ เชิญคุณหญิงเกษภาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ คิดมีข้อ
 จะกราบเรียนถามในมาตรา ๑๑ เหมือนกัน แต่ว่าเป็นคนละประเด็นกับที่ท่านสมาชิก
 นิ่งลง เมื่อกี้ ก็คือฉันอยากจะกราบเรียนถามถึงหลักการ เกี่ยวกับกำหนดมูลค่าของ
 หลักทรัพย์ที่บริษัทจะต้องนำมาวางไว้กับนายทะเบียนตั้งตามมาตรา ๑๑ นี้ กำหนด
 บอกว่าบริษัทจะต้องมีหลักทรัพย์ คือหมายความว่าบริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทมาวาง
 ไว้กับนายทะเบียน เป็นหลักทรัพย์ประกันตามประเภทของการประกันภัย ในมูลค่าไม่น้อย
 กว่าจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง คิดเห็นว่าการวางหลักทรัพย์นี้ ควรจะให้มีส่วน
 สัมพันธ์กับเงินสำรองประกันภัย คือหมายความว่าให้มีอัตราส่วนกับเงินสำรองประกันภัย
 ที่บริษัทจะต้องจัดสรรขึ้นไว้ การที่จะกำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้นจะระบอความสัมพันธ์
 กันว่าควรกำหนดอย่างไร เท่าไร และอาจจะยกเว้นการวางหลักเกณฑ์เฉพาะ
 กราบเรียนเท่านั้นคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
 จะมีจดหมายอื่นอีกหรือไม่ คุณมสครับ

พันเอก พลต เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก
 พลต เรืองวุฒิ กระผมมีปัญหานักเลวตัวรับ คือในมาตรา ๕๐ กระผมขอเรียนถาม
 ท่านประธานสภาท่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่ามาตรา ๕๐ บัญญัติไว้ว่าผู้ถูกเป็นตัวแทน
 บริษัทวินาศภัยต้องมีคุณสมบัติทั้งคือ ไม่นี่ ใน (๕) ของมาตรา ๕๐ บอกว่า ไม่เป็น
 บุคคลล้มละลายทุกวิเคาณกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย กระผมสงสัยว่าบุคคลล้มละลาย
 ทุกวิเคาณกฎหมายว่าด้วยล้มละลายเป็นอย่างไร ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : เชิญท่าน
 รัฐมนตรีครับ

นายณาม พูนวัฑฒ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอประทานสั้นจงท่านสมาชิกผู้ใดเกี่ยวกับแสดงความคิดเห็นในมาตรา ๕

ที่หมายความว่าถึงบริษัทจำกัด ที่ทำอยู่ในเวลานี้แล้วควรจะให้มีการบังคับในเรื่องการวาง
 หลักทรัพยนั้น ระเบียบข้อระทานอื่นแจ้งว่า บริษัทจำกัด ที่ประกอบกิจการประกันภัยอยู่
 ในเวลานี้ ตามกฎหมายใหม่นี้ก็จะให้มีการ เข้มงวดมากขึ้นในเรื่องการควบคุมมากขึ้น
 กว่าเดิม รวมทั้งการวางหลักทรัพยหรือวางเงินทุนสำรองด้วย สำหรับเรื่องการ
 ควบคุมทรัพยนั้น ระเบียบมีความเห็นว่าในการควบคุมทรัพยนี้ ถ้าบริษัทจำกัดธรรมดาตาม
 ประมวลกฎหมายแห่งความกับวิธียุทธศาสตร์ จำกัด น่าจะไม่เป็นภาระผูกพัน จะต้อง
 แปรสภาพเป็นวิธียุทธศาสตร์ จำกัด เสียก่อนจึงจะควบคุมได้เพราะอยู่คนละประเภทกัน
 ลักษณะแตกต่างกัน เราจึงได้กำหนดไว้เช่นนี้ สำหรับในมาตรา ๓ ที่ท่านสมาชิกผู้
 เกียรติแสดงความข้องใจนั้น ระเบียบข้อระทานอื่นแจ้งว่า การวางหลักทรัพยนั้นใน
 ทางปฏิบัติเราได้วางหลักทรัพยตามประเภทของการประกันภัย ถ้าหากว่าการประกัน
 ภัยภัยอื่นจะต้องวางมากกว่าการประกันอุบัติเหตุ อย่างนี้เป็นต้น หรือการประกันภัย
 ทางทะเลก็อาจจะวางหลักทรัพยจำนวนมาดกหนักดอง ไปไม่เท่าเทียมกันทีเดียวได้
 ก็อาจออกไปตามความเหมาะสมคนละประเภท สำหรับในเรื่องมูลค่าของหลักทรัพย
 ที่เอามาวางนั้นก็ความจริง ถ้าหากว่าบริษัทใดมีเงินทุนสำรองมาก หลักทรัพยอาจ
 จะมีความจำเป็นน้อยลงไป การกำหนดไว้ในกฎกระทรวงอาจจะทำให้เปลี่ยนแปลงได้
 มาก แต่รัฐบาลเห็นว่าถ้าจะกำหนดโดยเพียงการประกาศเป็นครั้งคราวไป ก็อาจจะ
 ไม่เป็นการเหมาะสม เพราะเหตุว่าเรื่องนี้จะต้องได้กระทำกันด้วยความระมัด
 ระวังถึงว่าถ้าเป็นกฎกระทรวงแล้วก็ควรจะได้ออกไปยังคณะรัฐมนตรีให้คณะรัฐมนตรี
 เห็นชอบด้วย รัฐบาลจึงได้ระบุไว้ว่าให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง ขอขอมุขมนตรี

นายนิพิฏฒ์ ซาลินทร : ท่านประธานที่เคารพ ระเบียบข้อระทาน
 โทษที่ควรเรียนว่าท่านรัฐมนตรียังเข้าใจผิดในเรื่องคำถามที่ระเบียบเวียนถาม คือใน
 มาตรา ๔ ซึ่งได้แก้ไขในมาตรา ๖ เดิมกับระเบียบเวียนถามว่า ถ้าเรายังจะอนุญาต
 ให้บริษัทซึ่งประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยซึ่งตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัดเป็นอยู่ในขณะนี้ มี

LIRT

ดำเนินการต่อไปในรูปแบบบริษัทแล้ว ก็น่าที่จะบ่งไว้ในการแก้ไขใหม่ในครี ว่า
บริษัทจำกัดนั้นจะต้องมีทุนจดทะเบียนอย่างน้อย อย่างที่กระแสมาเรียนเสนอว่า ๓๐ ล้าน
บาทเป็นต้น ควรจะบ่งไว้ในนี้เลย แล้วก็อาจจะมีการเฉพาะกาลว่าบริษัท
ประกอบธุรกิจวิสาหกิจใด ซึ่งมีทุนน้อยกว่านี้ให้ทำการเพิ่มทุนให้ครบภายใน ๒ ปีหรือ
ระยะเวลาที่เห็นว่าเหมาะสม อันนี้เป็นคำถามที่กระแสมาเรียนถามว่า สมควรหรือไม่
ในครีที่จะบ่งไว้ในนี้เลยว่าเป็นบริษัทที่จะต้องมีทุนอย่างน้อยสักเท่าใด ในมาตรา ๕
ที่แก้ไขเป็นมาตรา ๖ ทวินี้กระแมาได้เรียนถามว่าบริษัทซึ่งประกอบธุรกิจประเภท
- ประกันวินาศภัยนั้น ที่สมมติว่าเป็นบริษัทจำกัดเราจะควบกับบริษัทจำกัดซึ่งดำเนินธุรกิจ
ประกันชีวิตนั้นจะได้ แต่ในมาตรา ๖ เขียนไว้อย่างนี้เราทำไม่ได้ ที่กระแมาเห็นว่า
ควรจะทำได้นั้นเพราะว่ากระแมาทราบว่าบริษัทประเภทนี้ต่างประเทศนั้นแต่ละบริษัท เรา
กับประกันทั้งวินาศภัยและประกันชีวิต ถ้าเรามาบังคับว่าเราจะควบกันไม่ได้ในประเทศไทย
ไทย เราทำไม่ได้ ที่มีการควบบริษัทนั้นจะมีผลในการลที่เรารู้จักว่าโอเวอร์เฮด
(Overhead) เพราะฉะนั้นน่าจะให้เราทำได้ ถ้ามาเขียนไว้อย่างนี้ทำไม่ได้ -
หมายความว่าบริษัทจำกัดจะควบบริษัทจำกัดด้วยกันหรือจะเป็นบริษัทมหาชนกับบริษัท
มหาชนด้วยกัน น่าจะทำได้ว่าระหว่างบริษัทซึ่ง เป็นธุรกิจประกันวินาศภัยกับประกันชีวิต
น่าจะได้ ขอคุณครี

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ทานประธานสภาที่เคารพ เมื่อกี้กระแมา
ยังไม่ได้ฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรี ที่ขอเรียนถามมาตรา ๕๐ (๕) กระแมาไม่ทราบว่า
ข้อความจะตกตลกเก๋ก๊อหรือว่าจะมีกฎหมายว่าควบกันนี้ ไม่เป็นบุคคลธรรมดา
ทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยฉ้อฉล และอีกอันหนึ่งคือว่ามาตรา ๑๖ เสนอให้ตัด
ออกได้ เพราะว่ามีอยู่แล้วในมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ กระแมาขอเรียนเท่านั้น ขอคุณครี

นายณาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ทานประธาน

LIRT

ที่เคารพ กระทบต้องขอประทานอภัยที่ได้ออบชิ้นแรงไม่ตรงกับความรู้สึกของท่าน -
 สมาชิกผู้มีเกียรติที่ถามกระทบกระเทือนกรวยเรียนว่า ในมาตรา ๕ ให้ให้มีวิชีพระกันชีวิต
 ประกันวินาศภัยที่มีอยู่แล้วต้องมีทุนเพิ่มขึ้นนั้น รัฐบาลเกรงว่าถ้ากระทำเช่นนั้นแล้ว จะ
 เป็นการไปบังคับชนชั้นหลังและตา สมมุติว่า เขาไม่กระทำจะไปลงโทษ เขาหรือว่าให้เขา
 เลิกกิจการไปก็จะ เป็นการกระทบกระเทือนผู้เอาประกันภัยซึ่งมีอยู่แต่เดิม ด้วยเหตุนี้
 รัฐบาลจึงไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องมีทุนเท่านี้เท่านี้เพิ่มเติมจากที่ไฟ้ญูญูที่อยู่แล้ว ใน
 กฎหมายเดิม สำหรับการควบคุมวิชีพระกันวินาศภัยเข้ากับวิชีพระกันชีวิตนั้น กระทบ
 ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีเหตุผลอันสมควรที่จะได้กล่าวเช่นนั้น แต่รัฐบาลเห็นว่าเนื่อง
 จากการประกันวินาศภัยก็ดี การประกันชีวิตก็ดี ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ถือหุ้นเท่านั้น อยู่ที่
 ผู้เอาประกันด้วย ถ้าเราไปเอาวิชีพระกันวินาศภัย สมมุติว่ามีฐานะไม่ไปควบกับ
 วิชีพระกันชีวิตก็จะทำให้ผู้เอาประกันชีวิตได้รับความกระทบกระเทือนจากกษัตริย์ประกันที่ เขา
 มีอยู่กับวิชีพระกันชีวิตเดิม หรือในทางตรงกันข้ามถ้าเราเอาวิชีพระกันชีวิต ซึ่งมี
 ฐานะไม่มีความสัมพันธ์กับวิชีพระกันวินาศภัยซึ่งมีฐานะคิดว่าจะกระทบกระเทือน ผู้เอา
 ประกันภัยไว้กับวิชีพระกันวินาศภัยนั้น ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้กำหนดไว้ว่าจะต้อง เป็น
 การประกันวินาศภัยเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ดี สักแต่สมการนี้จะพิจารณา

สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้พูดถึงมาตรา ๕๐ นั้นกระทบเข้าใจว่า
 ความเข้าใจของท่านอาจจะถูกต้องครับ คงจะไม่มีคำว่า "ทุจริต" และควม ส่วน
 มาตรา ๓๖ มีซ้ำกันหรือครับ กระทบสงสัย มาตรา ๓๖ หรือมาตราไหนครับ ขอ
 ประทานโทษอีกทีครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : มาตรา ๓๖ คือมาตราที่ได้รับอนุมัติ
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีแล้วอยู่ในมาตรา ๕ ของ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้เองว่า "มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้" "ตามพระราชบัญญัตินี้" เป็นการซ้ำซ้อนกันครับ

นายนาม พูนวัตถุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ครับ
เห็นจะถูกต้องแล้วขอประทานโทษครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
สมาชิกผู้ใดของใจอะไรอีกหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกของใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
แผนจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควร รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเอกฉันท์ งดการอภิปราย
ครับ ท่านรัฐมนตรี

นายนาม พูนวัตถุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอประทานสงเคราะห์การพิจารณาญัตติการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชุ่ยเดียวกับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : กำหนดการ
แปรญัตติครับ

นายนาม พูนวัตถุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กำหนด
การแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
เสนอคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับชุดเมื่อครั้ง กำหนดแผนปฏิรูปทางการเมืองฉบับนี้ มี
ท่านผู้ใดซักข้อของบางกรับ

(ไม่มีสมาชิกของใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดซักข้อของก็ให้ เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระข้อ ๒๒ เรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในกรรมาธิการ
ออก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๕๔/๒๕๖๒ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๑๒๐๓/๒๒๐๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการเงินค้ำช้อก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กรวยเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือและเสนอร่างพระราชบัญญัติ
มาตรการเงินค้ำช้อก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่
รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาหารือ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมนท ไทกระถิกย์

(นายสมนท ไทกระถิกย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่ากฏมาตรการฐานสินค้าขาออก เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรการฐานสินค้า ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้กำหนดวิธีการส่งหรือนำสินค้าออกนอกราชอาณาจักร ในระหว่างที่ประกาศกำหนดสินค้ามาตรการฐานยังไม่ผลใช้บังคับ และได้กำหนดความผิดและโทษ อัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติมาตรการฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้ประกาศใช้เป็นเวลาหลายปีแล้ว บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่การควบคุมและส่งเสริมมาตรการฐานสินค้าของสินค้าขาออกในภาวะการมีปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานตรวจสอบมาตรการฐานสินค้า และสมควรกำหนดให้มีวิธีการออกใบรับรองให้แก่สินค้าก่อนวันที่ประกาศกำหนดมาตรการฐานสินค้าจะมีผลใช้บังคับ นอกจากนี้สมควรกำหนดความผิดและโทษเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถส่งเสริมและควบคุมคุณภาพของสินค้าขาออกให้โดยดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติมาตรการสินค้าขาออก (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการสินค้าขาออก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมาตรการสินค้าขาออก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"สินค้ามาตรฐาน" หมายความว่า สินค้าที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นสินค้า

มาตรฐาน

"มาตรฐานสินค้า" หมายความว่า คุณภาพ ชั้น ประเภท หรือชนิดของ สินค้ามาตรฐานที่กำหนดขึ้น โดยใช้ปริมาณ หน่วย น้ำหนัก ขนาด ส่วนผสม ส่วน ประกอบ ส่วนลึก สี คิวอย่าง และอื่น ๆ ทั้งนี้แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เป็นเกณฑ์ รวมตลอดถึงวิธีการบรรจุ หมุ่ห่อ หรือผูกมัด และวัตถุที่ใช้ในการนั้นด้วย

"ใบรับรองมาตรฐานสินค้า" หมายความว่า เอกสารแสดงมาตรฐาน สินค้าซึ่งออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

"เครื่องหมายตรวจสอบ" หมายความว่า ตรา แถบป้าย ฉลาก หรือ เครื่องหมายใด ๆ ที่กำหนดขึ้นสำหรับใช้ปิด ประทับ หรือผูกคอกที่สินค้ามาตรฐาน หรือ วัตถุที่ใช้ในการบรรจุ หมุ่ห่อหรือผูกมัด เพื่อแสดงว่าสินค้ามาตรฐานนั้น ได้รับการตรวจสอบมาตรฐานแล้ว

"ตราประทับ" หมายความว่า การประทับตรา รอยตรา หรือ เครื่องหมายอื่นใดที่กำหนดขึ้นที่สินค้ามาตรฐาน หรือ วัตถุที่ใช้ในการบรรจุ หมุ่ห่อ หรือผูกมัด หรือที่อื่นใด รวมทั้งวัสดุที่ใช้รอยตราหรือผูกมัด หรือผูกมัด เพื่อเป็นหลักฐานในการรักษา สินค้านั้น มิให้ถูกเพิ่มเติม สับเปลี่ยน หรือ เปลี่ยนแปลง

"พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้า" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานของรัฐบาล หรือขององค์การของรัฐบาลซึ่งอธิบดีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานของรัฐบาล หรือขององค์การของรัฐบาลซึ่ง รัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ

(๑) กำหนดหรือยกเลิกสินค้าให้เป็นสินค้ามาตรฐาน
 (๒) กำหนด แกะไข หรือยกเลิกมาตรฐานสินค้า
 (๓) กำหนดเครื่องหมายหรือฉลากเพื่อแสดงให้เห็นว่าสินค้ามาตรฐานนั้นเป็นสินค้าที่ทำหรือมีไว้ เพื่อจำหน่ายในทางการค้าขาออก และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแสดง เครื่องหมายหรือฉลากนั้น

(๔) กำหนดกติกากำหนดหรือแนะนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักรต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้า สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภท หรือชนิด

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภท หรือชนิด

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้ามาตรฐาน ที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด

(๗) กำหนดอัตราค่าบริการการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า

การกำหนด แกะไข หรือยกเลิกตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการกำหนดหรือแก้ไขตาม (๑) และ (๒) ต้องระบุวันเริ่มใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันประกาศ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าอยู่ในความควบคุมของกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาอีกก็ได้ตาม

LIART

ความจำเป็น โดยขึ้นตรงต่อสำนักงานใหญ่ การจัดตั้งใหม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าและสำนักงานสาขาแต่ละแห่ง มีพนักงาน
 เจ้าหน้าที่คนหนึ่ง เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในกิจการอื่น เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน -
 มาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา
 การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือหัวหน้าสำนักงานสาขา
 ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
 สินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราช
 บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ บุคลากรบริหารงานมาตรฐานสินค้าและ
 ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ กำหนดก
 กิจการอื่นและออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
 ให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
 สินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการมาตรฐาน
 สินค้า" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ
 อธิบดีกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวง
 อุตสาหกรรม ผู้แทนกรมศุลกากร และกรรมการอื่นไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 แต่งตั้ง และให้หัวหน้าสำนักงานมาตรฐานสินค้าสำนักงานใหญ่ เป็นกรรมการและ
 เลขาธิการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการ
ที่พ้นจากตำแหน่งคณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง เป็นกรรมการอีกได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
สินค้าฯ ออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ สินค้ามาตรฐานซึ่งผู้ทำการค้าขายออกประสงค์จะส่งหรือนำ
ออกนอกราชอาณาจักรทางศุลกากรที่รัฐมนตรีกำหนด ผู้ส่งหรือนำออกจะต้องจัด
ให้มีการตรวจสอบมาตรฐานและขอใบรับรองมาตรฐานสินค้าจากสำนักงานมาตรฐาน
สินค้าหรือสำนักงานสาขา หรือผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า
ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ส่งหรือนำออกต้องแสดงใบรับรองมาตรฐานสินค้านั้น ต่อ
เจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการส่งหรือนำสินค้ามาตรฐานออกนอกราชอาณาจักร
จักรตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

การจัดให้มีการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า และการตรวจสอบมาตรฐาน
สินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ทวิและมาตรา ๓๗ คρι
แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าฯ ออก พ.ศ. ๒๕๐๑

"มาตรา ๓๗ ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้ามาตรฐาน
และประกาศนั้นยังไม่มีผลใช้บังคับ ผู้ใดประสงค์จะส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักรทาง
ศุลกากรตามที่รัฐมนตรีกำหนด และจะประสงค์ขอใบรับรองมาตรฐานสินค้าสำหรับ
สินค้านั้นให้ผู้นั้นขอจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าขายออก และจัดให้มีการตรวจสอบ
มาตรฐานสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา
ใดออกใบทะเบียนและใบรับรองมาตรฐานสินค้าแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ทำการค้าขายออก
และสินค้าที่ส่งออกนั้น เป็นสินค้ามาตรฐาน

LIRT

มาตรา ๓๙ ครี ห้ามมิให้ผู้ใดเอาวัตถุอื่นเจือปนสินค้ามาตรฐานที่กำหนดหรือ
มีไว้เพื่อจำหน่ายในทางการค้าออกจนเป็นผลให้มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐาน -
สินค้าที่กำหนดไว้ หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในทางการค้าออก ซึ่งสินค้า
มาตรฐานที่รู้ว่ามีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดไว้

ในกรณีผู้ครอบครองสินค้ามาตรฐานปรากฏหลังว่าสินค้ามาตรฐานที่ครอบ
ครองนั้นมีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนด ยังมีให้อธิบายว่าผู้ครอบครอง
สินค้ามาตรฐานโดยรู้ว่าเป็นสินค้ามาตรฐานที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐานสินค้า
ที่กำหนด เว้นแต่ผู้ครอบครองจะไม่แก้ไขปรับปรุงคุณภาพของสินค้ามาตรฐานนั้น ให้มี
คุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสินค้าที่กำหนดหรือทำให้สิ้นสภาพ หรือหาอย่างหนึ่ง
อย่างใด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด"

มาตรา ๓๐ โหยงเล็กควมในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ สินค้ามาตรฐานที่ได้รับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือ
ได้มีการออกใบรับรองมาตรฐานสินค้าแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือ
สำนักงานสาขา หรือเป็นการกระทำภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือผู้มีหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

(๑) ทำให้จำนวน ปริมาณ หรือน้ำหนัก หรือกระทำกรใด ๆ ให้สินค้า
มาตรฐานนั้นผิดไปจากเดิม

(๒) ทำลาย หรือ เปลี่ยนแปลงฉลาก เครื่องหมายตรวจสอบมาตรฐาน
สินค้า หรือ เครื่องหมายแสดงคุณภาพ ปริมาณ หรือน้ำหนัก

(๓) ทำลายหรือ เปลี่ยนแปลงตราประทับ

LIRT

(๔) กระทบการใด ๆ ให้ตัวอย่างที่ใกล้ชิดไว้เพื่อทำการตรวจสอบผิดไป
จากเดิม"

มาตรา ๑๑ โทษยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานผู้ใด กระทบการ
หรือวงกวดการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศ
ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามาแจ้งพักใช้ใบทะเบียนของ
ผู้นั้นมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสียก็ได้

ในกรณีปรากฏว่า ผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐานราชการคณะมนตรีความ
ที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้า
หรือสำนักงานสาขา เพิกถอนการจดทะเบียนของผู้นั้นเสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรานี้ มีสิทธิ
อุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง—
พักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียนนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบทะเบียนหรือเพิกถอนการจดทะเบียน หลีกเลี่ยง
หรือไม่ยอมรับคำสั่งนั้นให้เปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ๒ สถานที่ทำการ ที่
ระบุไว้ในใบทะเบียนของผู้นั้น และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่เปิดคำสั่งเป็น
ต้นไป"

มาตรา ๑๒ โทษยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า กระทบการ
หรือวงกวดการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศ

LIRT

ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของ
ผู้ที่มีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ที่เสียก็ได้

เนกรณี่ปรากฏว่าผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จากกลุ่มสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐาน
สินค้า เพิกถอนใบอนุญาตของผู้ที่เสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรานี้ มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำ
เป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งพักใช้หรือ
เพิกถอนใบอนุญาตนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด และให้นำความในมาตรา ๔๕
วรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าฯ ออก พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ ผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าผู้ใด กระทำการหรือท้วง
กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง หรือประกาศซึ่งออกตาม
พระราชบัญญัติ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้ามีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้ที่ มี
กำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

เนกรณี่ปรากฏว่าผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า จากกลุ่มสมบัติตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ออกตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้า เพิกถอน
ใบอนุญาตของผู้ที่เสีย

ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรานี้ มีสิทธิอุทธรณ์โดยทำ
เป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งพักใช้ หรือ เพิก
ถอนใบอนุญาตนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด และให้นำความในมาตรา ๔๕
วรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐาน
สินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ให้พนักงานตรวจสอบมาตรฐานสินค้ามีอำนาจหน้าที่

(๑) ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจการดำเนินงาน
ของผู้ทำการค้าขาออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน เมื่อระบอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ผู้
ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานมาตรฐานสินค้า หรือ
สำนักงานสาขามอบหมาย และในการนี้ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานมาตรฐานไม่ปริมาณพอสมควร
ไม่เป็นตัวอย่าง เพื่อทำการตรวจสอบ

(๓) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าหรือสำนักงานสาขา
มอบหมาย"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิแห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓

"มาตรา ๑๖ ทวิ ถ้าพบผู้ใดกล่าวถึงกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความ
ผิดความผิดพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับผู้ผิดนั้นได้ โดยไม่ต้องมี
หมายจับ แล้วนำส่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพร้อม
กับของกลางโดยทันที เพื่อกำเนินการต่อไป"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ผู้ใดเรียกเก็บค่าบริการการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าหรือ
การออกใบรับรองมาตรฐานสินค้า เกินกว่าอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔ (๓)
ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารของกรมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือสอง เท่าของ

LIRT

จำนวนเงินที่เรียกเก็บเกินแล้วแต่อย่างไรจะมากกว่าหรือห้อยจ่าห้อยปรับ

ความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระทั่งบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา
ในส่วนที่เกี่ยวแก่ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ"

มาตรา ๑๗ โหยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ตรี หรือมาตรา ๕๑ ก้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่สาม เดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้ง
จำห้อยปรับ

สินค้ามาตรฐานที่ยึดไคจากการระห้ำความผิดตามมาตรา ๑๗ ตรี ให้
ริบเสียห้อยสิ้น ส่วนสินค้าที่ยึดไคจากการระห้ำความผิดตามมาตรา ๕๑ จะริบหรือไม่
ก็ไค"

มาตรา ๕๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓

"มาตรา ๖๐ ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๗ ตรี หรือมาตรา ๕๑
ให้อธิบดีสั่งจำนำจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ และเงินรางวัลแก่ผู้จับรอยละสามสิบ จาก
จำนวนเงินสุทธิค้าขายของกลางที่ศาลสั่ง ริบ แต่ในกรณีที่มีไคริบของกลางหรือของกลาง
ไม่อาจจำนำจ่ายไค ให้หักจ่ายรอยละห้าสิบจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่ได้ผู้นำจับ
ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลรอยละสามสิบ

ในกรณีที่ยึดของกลางที่ท้องส่งสัยในการระห้ำความผิดไคโดยไม่ปรากฏ
ตัวเจ้าของ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายประกาศหาตัวเจ้าของมีกำหนดสามสิบวัน
หากไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ของกลางนั้นตกเป็นของ
แผ่นดิน และให้อธิบดีสั่งจำนำจ่ายของกลางนั้นแล้วหักค้าขายจ่ายเป็นเงินสินบนและเงิน

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ร่างวัดคามวรคหนึ่ง

การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคามวรคหนึ่ง โทษบางจากเกณฑ์
ผู้นำจับ และนายผู้จับนายละเท่า ๆ กัน ถ้าผู้นำจับหรือผู้จับนายใดฝ่ายหนึ่งมีหลายคน
ให้จ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลแก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน

มาตรา ๗๕ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐาน
สินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าร้องขอฉบับละ	๑๐ บาท
(๒) การจดทะเบียนเป็นผู้ทำการค้าออกซึ่งสินค้ามาตรฐาน ต่อสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละ	๒,๐๐๐ บาท
(๓) การขออายุใบทะเบียนตาม (๒) สำหรับสินค้ามาตรฐานประเภท หรือชนิดละ	๕๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบมาตรฐานสินค้า ต่อสินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การขอใบอนุญาตตาม (๔) สำหรับสินค้ามาตรฐานประเภท หรือชนิดละ	๕๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าทางวิชาการที่ของ อาศัยหลักวิชา เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) การขออายุใบอนุญาตตาม (๖) ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตให้เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า นอกจาก (๖) ต่อ สินค้ามาตรฐานประเภทหรือชนิดละไม่เกิน	๒๐ บาท
(๙) การขอใบอนุญาตตาม (๘) สำหรับสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภท หรือชนิดละไม่เกิน	๕๐ บาท
(๑๐) ใบแทนใบทะเบียนตาม (๒) และใบแทนใบอนุญาตตาม (๔) (๖) และ (๘) ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๑) บัตรประจำตัวฉบับละ	๕๐ บาท

LIRT

- (๑๒) การทดสอบความรู้ของวิทยากรเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
ตาม (๖) ๒๐ บาท
- (๑๓) การทดสอบความรู้ของวิทยากรเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานสินค้า
ตาม (๘) ทอสินค้ามาตรฐานแต่ละประเภทหรือชนิดละ ๕๐ บาท
- (๑๔) ทัศนสำเนา เอกสารฉบับละ ๑๐ บาท
- (๑๕) รับรอง เอกสารหรือสำเนา เอกสาร ฉบับละ ๑๐ บาท
- (๑๖) ค่าแม่พิมพ์คำร้องขอต่าง ๆ ฉบับหรือชุดละ ๑๐ บาท

นายณาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่...)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่ากฏมาตรการฐานสินค้าขาออก เกี่ยว
กับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจสอบมาตรการ
สินค้าให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้กำหนดวิธีการส่งหรือนำสินค้าออกนอกราชอาณาจักร
จักรในระหว่างที่ประกาศกำหนดสินค้ามาตรการฐานยังไม่ผลใช้บังคับ และได้กำหนด
ความผิดและโทษ อัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล เนื่องด้วยพระราชบัญญัติมาตรการฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๑๓
ได้ประกาศใช้เป็นเวลาานหลายปีแล้ว บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่
การควบคุมและส่งเสริมมาตรการฐานสินค้าของสินค้าขาออกในภาวะการณ์ปัจจุบัน สมควร
ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี พนักงานเจ้าหน้าที่ และ
พนักงานตรวจสอบมาตรการฐานสินค้า และสมควรกำหนดใหม่วิธีการออกใบรับรองให้แก่
สินค้า ก่อนวันที่ประกาศกำหนดมาตรการฐานสินค้าจะมีผลใช้บังคับ นอกจากนี้สมควร
กำหนดความผิดและโทษ เพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถส่งเสริมและควบคุมคุณภาพของ
สินค้าขาออกให้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนเพิ่มเติมว่า เหตุผล
ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะมีบทบัญญัติห้ามการนำเอาวัตถุ
อื่นเจือปนสินค้ามาตรการฐานที่กำหนดไว้ เพื่อจำหน่าย ยังผลให้สินค้านี้มีคุณภาพดีกว่า
จากมาตรการที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้มีบทบัญญัติห้ามการกระทำ
ดังกล่าวไว้โดยชัดแจ้งและได้บัญญัติกำหนดโทษสถานหนักแก่ผู้กระทำการดังกล่าวด้วย
ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน

LIRT

ผู้ใดที่ใจจะอธิบายหรือไม่รับ

(ไม่มีสมาชิกอธิบาย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ห่าหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดสงสัยหรือมีข้อซักถามรัฐบาล ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติมาพรฐานสินค้าขาออก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดเมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ห่าหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ห่าหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มีจะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการรับ
ทวนรัฐมนตรี

นายณาม พูนวิฑู (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ห่าประธาน
ที่เคารพ ถ้าถ้านี้ไม่ซักของ รัฐบาลใครขอ เสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติจดทะเบียนนิติบุคคลต่างประเทศ พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา กำหนด
การแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ความที่
 รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญชุดดังกล่าวพิจารณา กำหนดการปฏิรูปติดตาม
 ขอบบังคับ มีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่
 (ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
 ท่านผู้ใดคัดค้านก็ให้เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระ เมียวาระต่อไป คือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้า
 และป้องกันการค้าผูกขาด พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๕๐/๒๕๖๒ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สว.๐๒๐๐๓/๓๑๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนด
ราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่
รัฐสภา

จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่รัฐสภา ประชุม
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สมภพ ไทระกิตย

(นายสมภพ ไทระกิตย)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

พ.ศ. ....

หลักการ

มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ากำไรเกินควร ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุม เหมาะสมและเพียงพอที่จะรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคและป้องกันมิให้ราคาสินค้าและค่าบริการต่าง ๆ สูงขึ้นโดยรวดเร็วเกินสมควร ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติควบคุมผู้ประกอบการรวมตัวกันกำหนดราคาสินค้าและค่าบริการ และไม่มีบทบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดแข่งขันในการประกอบธุรกิจ สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าวและมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้นเพื่อควบคุมการกำหนดราคาสินค้าให้เป็นธรรมและป้องกันการผูกขาดและการจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกัน

การผูกขาด

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้า
และป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ โยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันการฉ้อฉลไรเกินควร พ.ศ. ๒๔๕๐

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันการการค้าไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๖๗

LIRT

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ธุรกิจ" หมายความว่า กิจกรรมในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้ง เอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของ และหมายความรวมถึงบริการด้วย

"ผู้จำหน่าย" หมายความว่า ผู้ขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนสิทธิหรือการครอบครองสินค้าให้แก่บุคคลอื่น และหมายความรวมถึงผู้นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร และผู้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรด้วย

"ราคา" หมายความว่า ราคาสินค้า และหมายความรวมถึงค่าบริการ อันเป็นค่าตอบแทนสำหรับบริการใช้บริการด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการค้าชายหรือคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการค้าชาย

"กรมการ" หมายความว่า กรมการในคณะกรรมการ

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกลางกำหนดราคา สินค้าและป้องกันการค้าชาย

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกลางกำหนด ราคาสินค้าและป้องกันการค้าชาย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราช- บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง เพื่อบริหาร

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการของราชการ -
บริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การ
ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ

หมวด ๑

คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการ
ผูกขาดคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกลาง" ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธานกรรมการ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และเลขาธิการ
เป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทุกแห่งที่ทั่วราชอาณาจักร และทำ
หน้าที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดสำหรับกรุง เทพ-
มหานครด้วย

ให้เลขาธิการเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกลาง

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ในทุกแห่งที่ทั่วราชอาณาจักร
จักรทั้งดั่งต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓
และมาตรา ๓๔

(๒) เข้าควบคุมหรือดำเนินการ เพื่อให้การผลิตหรือจำหน่ายสินค้า มี
เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

(๓) พิจารณาเรื่องรางวัลหรือที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับความเชิดชว่นหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อราคา หรือเนื่องจากการกระทำอันเป็นการบุกรุกหรือจำกัดการขงขันในการประกอบธุรกิจ

(๔) เชิญบุคคลใดมาให้อธิบาย คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น

มาตรา ๕ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการค้าชวกราคาคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการส่วนจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง และพาณิชย์จังหวัดเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในจังหวัดนั้น

ให้พาณิชย์จังหวัดเป็นประธานกรรมการคณะกรรมการส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในจังหวัดนั้น

ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๒๗ และ

มาตรา ๓๔

(๒) เฝ้าควบคุมหรือกำเนินการเพื่อให้การผลิตหรือจำหน่ายสินค้า มีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

(๓) พิจารณาเรื่องรางวัลหรือที่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้รับความเชิดชว่นหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อราคา หรือเนื่องจากการกระทำอันเป็นการบุกรุกหรือจำกัดการขงขันในการประกอบธุรกิจ

(๔) เชิญบุคคลใดมาให้อธิบาย คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๕) ปฏิบัติงานประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการกลาง

LIRT

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๘ อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ วรบทหนึ่ง กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๘ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ ถ้าการประชุมของคณะกรรมการ กงมีกรรมการขาดประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม สำหรับการประชุมของคณะกรรมการกลาง ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า

LIRT

รองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ
คนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมของคณะกรรมการส่วนจังหวัด ให้
ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งไม่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๘ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวน
หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานต่อ
คณะกรรมการ

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้มีมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา ๔๙ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า
และป้องกันการผูกขาดขึ้นในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ให้เมื่อมีมติกรม
การค้าภายในเป็นเลขาธิการโดยตำแหน่ง เป็นผู้อำนวยการและรับผิดชอบในทางปฏิบัติ
ราชการของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการกลางและทำหน้าที่ เป็นศูนย์
กลางประสานงานกับคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๒) ศึกษา วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ราคา และลัทธิประกอบ
ธุรกิจรวมทั้งเสนอโครงการ แผนงานหรือมาตรการเกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและ
ป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ ต่อคณะกรรมการกลาง

(๓) ศึกษาความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าควบคุมและส่งออกของ
พหุกิจการของผู้ประกอบการควบคุม แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

LIRT

(๔) รับเรื่องราวร้องทุกข์ตามมาตรา ๔ (๓)

(๕) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการกลาง และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกลางมอบหมาย

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือ ทำคำชี้แจง เป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือ เพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของ ผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใดหรือ เข้าไปในยานพาหนะของบุคคลใด ในเวลา ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจค้นสินค้า ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าได้มีกำหนัดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ หรือเพื่อตรวจสอบให้ทราบ เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือ เรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจหรือจากบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้อง

(๓) ในกรณีเห็นว่ามีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ให้มีอำนาจกัก อาศัย หรือ ยึดสินค้าได้ แต่การยึดสินค้าดังกล่าวต้อง ใ้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากประธานคณะกรรมการ ก่อน

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกความระมัดระวัง

มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำ ตัว เมื่อบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวให้ เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ หนังสือเรียกถามมาตรา ๑๖ (๑) ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการ ของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกก็ได้

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียก โดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ชอบที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำฝากซองหรือ เจ้าพนักงานศรัทธา ไปคอย เพื่อ เป็นพยาน และถ้าบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ให้วางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือ ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสถานที่ทำการ ที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคล ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นก็ได้

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบแต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับไว้แทนและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกยังอยู่ ณ ที่นั้น และมีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับ ให้มีหนังสือเรียกไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการนั้น

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติราชการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสอง - วรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อัยการกรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมปราศปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตาม

LIRT

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การกำหนดราคาสินค้า

มาตรา ๒๒ เพื่อป้องกันกา^๑รกำหนดราคาซื้อ ราคายา^๒ หรือการกำหนดเงื่อนไขและวิธีปฏิบัติทางการค้า อันไม่เป็นธรรม คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมได้

ประกาศของคณะกรรมการกลางตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดสินค้าควบคุมตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคายาสินค้าควบคุม ให้ผู้ซื้อซื้อในราคาไม่ต่ำกว่าราคาที่กำหนดหรือให้ผู้ขายขายในราคาไม่สูงกว่าราคาที่กำหนด หรือตรึงราคาไว้ในราคาหนึ่งราคาใด

(๒) กำหนดอัตรากำไรสูงสุดต่อหน่วยของสินค้าควบคุมที่ผู้ขาย จะได้รับจากการขายสินค้าควบคุม หรือกำหนดอัตราส่วนแตกต่างระหว่างราคาซื้อกับราคายาสินค้าควบคุมในแต่ละช่วงการค้า

(๓) กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแสดง ราคาสินค้าควบคุม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข มาตรการและเงื่อนไขให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมปฏิบัติเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่าย การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร การซื้อ การขายหรือการเก็บรักษาสินค้าควบคุม

(๕) กำหนดท้องที่ หรือกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับประกาศของคณะกรรมการ

LIRT

(๖) กำหนดให้แจ้งปริมาณ สถานที่เก็บ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย วิธีการผลิต และวิธีการจำหน่ายสินค้าควบคุมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) กำหนดให้มีการ เก็บหรือ เพิ่มปริมาณการ เก็บสำรองสินค้าควบคุมและ กำหนดท้องที่และสถานที่ให้เก็บสำรองสินค้าควบคุม

(๘) ห้ามหรืออนุญาตการส่งออก ไม่นอกหรือนำเข้ามาในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ซึ่งสินค้าควบคุม

(๙) สั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต การซื้อ การขาย หรือการเก็บรักษาสินค้าควบคุม รวมทั้งให้ระงับหรือลดค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ กำหนดไว้เกินสมควร

(๑๐) จัดให้มีการมีส่วนร่วมในการซื้อและการขายสินค้าควบคุม หรือ กำหนดเงื่อนไขในการซื้อและการขายสินค้าควบคุม

(๑๑) บังคับให้ขายสินค้าควบคุมตามปริมาณและราคาที่กำหนด ตลอดจน บังคับให้ขายแก่ส่วนราชการหรือบุคคลใดซึ่งคณะกรรมการกำหนด

(๑๒) ห้ามการขาย ให้ ไซเอง มัดย้าย หรือ เปลี่ยนสภาพซึ่งสินค้า ควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด

(๑๓) ให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการเกี่ยวกับการ ผลิต การขนส่ง การซื้อ การขาย และการเก็บรักษาสินค้าควบคุม

(๑๔) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการผลิตสินค้าควบคุม หรือครอบ ครอบงำสินค้าควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกระทำเป็นประกาศ โดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการออกมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจา นุเบกษา ให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแจ้งราคาซื้อ ราคาขายสินค้าควบคุม

ชื่อสินค้าควบคุม ชื่อและปริมาณวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบ มาตรฐานคุณภาพ ขนาด ปริมาณ และน้ำหนักของหน่วยของสินค้าควบคุมตามที่เป็นอย่างอยู่ในวันที่คณะกรรมการกลาง กำหนด และห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงราคา เว้นแต่จะได้รับความอนุเคราะห์จากเลขาธิการ ตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกลางกำหนด ในกรณีนี้เลขาธิการจะกำหนดให้ผลิต หรืออยู่ จำหน่ายสินค้าควบคุมแจ้งแผนการ เปลี่ยนแปลง ราคาหรือส่วนใดในการจำหน่ายสินค้า- ควบคุมต่อเลขาธิการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนและอันที่จะใช้อำนาจ ตาม มาตรา ๒๓ และจะเรียกประชุมคณะกรรมการให้ทันห่วงหมีได้ ประธานคณะกรรมการ มีอำนาจใช้อำนาจของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ เป็นการชั่วคราวได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว คองนำเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อ พิจารณาภายในสามวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าคณะ กรรมการอนุมัติประกาศนั้นให้คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ประกาศ นั้นมีผลใช้บังคับต่อไป ถ้าคณะกรรมการไม่อนุมัติ ให้คณะกรรมการออกประกาศยกเลิก ประกาศนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการที่ใคร่กระทำไปแล้วในระหว่างที่ใช่ ประกาศนั้น

มาตรา ๒๖ ในกาปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการกลาง ตาม มาตรา ๒๓ คณะกรรมการกลางจะมีอำนาจหมายให้เลขาธิการกระทำกรใด ๆ แทน ก็ได้

มาตรา ๒๗ ในกาปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการส่วนจังหวัดตาม มาตรา ๒๓ คณะกรรมการส่วนจังหวัดจะมีอำนาจหมายให้ประธานคณะกรรมการส่วน จังหวัดกระทำกรใด ๆ แทนก็ได้

LIART

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใด โดยลำพัง สมทบ หรือร่วมกับ บุคคลอื่นดำเนินการใด ๆ ในอันที่จะก่อกวนราคาสินค้าให้ตกต่ำเกินสมควร หรือทำให้สูง เกินสมควร หรือทำให้เกิดความไม่แน่นอนซึ่งราคาสินค้า

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้บุคคลใดกักตุนสินค้าควบคุม โดยไม่มีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครอง เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๑) แล้วไม่นำออกขายหรือ เสนอขายตามปกติ หรือปฏิเสธการขายหรือประวิงการขายหรือ การส่งมอบสินค้าควบคุมโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือเก็บสินค้าควบคุมไว้ ณ สถานที่อื่นนอกจากที่เก็บตามที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ (๒)

หมวด ๑

การป้องกันการแข่งขัน

มาตรา ๓๐ เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติการณ์เป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศ กำหนดให้ธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจควบคุม

ประกาศของคณะกรรมการกลางตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมตามมาตรา ๓๐ ต้องแจ้งราคาขายสินค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมนั้น เป็นผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาที่คณะกรรมการกลางประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการกลางเห็นว่าราคาที่แจ้งตามมาตรา ๓๑ ไม่เหมาะสม โดยคำนึงถึงต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายและกำไรของสินค้าตาม

สมควรแล้วให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคากำหนดที่เห็นสมควรไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้ง ถ้าคณะกรรมการกลางมิได้กำหนดราคากำหนดในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าราคาที่แจ้งตามมาตรา ๓๑ เป็นราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนด

ในกรณีนี้ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมไม่แจ้งราคาขายสินค้าตามมาตรา ๓๑ - คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคากำหนดที่เห็นสมควร และให้ถือว่าราคาที่กำหนดนี้ เป็นราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมขายสินค้าเกินราคา ที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามมาตรา ๓๒ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกลางโดยกำหนดราคาขึ้นใหม่

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมกระทำการร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมอื่นอันก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในกาประกอบธุรกิจในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แ่่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดคนหนึ่งเดียว เป็นผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมอย่างเดียวกัน หรือประเภทเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

(๒) กำหนดราคาขายสินค้าควบคุม เป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดบงห้องที่ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมแต่ละราย จะจำหน่ายสินค้าควบคุมได้ในห้องที่นั้น หรือกำหนดลูกค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะขายสินค้าควบคุมให้ใครโดยผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมอื่นจะไม่ขายสินค้าที่นั้นแข่งขัน

(๔) กำหนดบงห้องที่ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมแต่ละราย จะซื้อสินค้าควบคุมได้ หรือกำหนดที่ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมจะซื้อสินค้าควบคุมได้

(๕) กำหนดราคาซื้อสินค้าควบคุม เป็นราคาเดียวกัน หรือถกราคาซื้อ

สินค้าควบคุมให้ต่ำลง หรือจำกัดปริมาณการรับซื้อสินค้าควบคุม

(๖) กำหนดปริมาณของสินค้าควบคุมที่ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะผลิต ซื้อ หรือจำหน่าย เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๗) กำหนดเงื่อนไขหรือวิधिปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าควบคุม เพื่อให้ปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน

(๘) ลักษณะของสินค้าควบคุมให้ต่ำลงกว่าที่เคยผลิต หรือจำหน่ายโดยขายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(๙) รวมธุรกิจควบคุมเข้าด้วยกัน หรือรวมการอำนวยความสะดวกหรือการควบคุมนโยบายและการบริหารธุรกิจควบคุม

(๑๐) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครองตลาดหรือควบคุมตลาด

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมระงับ ลก หรือจำกัดการผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าควบคุมเพื่อลปปริมาณ ให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมการกระทำใด ๆ อันอาจเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชักขวาง ถักกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจควบคุมของผู้อื่น หรือการกระทำใด ๆ เพื่อมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุม หรือของลเล็กการประกอบธุรกิจควบคุม ทั้งนี้ เพื่อจำกัดการងงันในการประกอบธุรกิจ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกำหนดชอชกของหรือเงื่อนไอว่าเป็นชอห้ามตามที่คณะกรรมการกลางกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาอันเป็นการบังคับผู้ประกอบธุรกิจควบคุมที่เป็นลูกค้ำของตนในลักษณะที่ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมนั้นต้องจำกัดการผลิต การซื้อหรือการจำหน่ายสินค้า หรือของจำกัดโอกาส

LIRT

ในการเลือกซื้อสินค้าหรือในการจัดหาสินค้าจากผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๔ สินค้าที่ยึดไว้ตามมาตรา ๑๖ (๑) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการส่ง કેกซาคไม่ฟ้องคดี หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่ง કેกซาคไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นสินค้าที่ไม่มีเจ้าของและให้ตก เป็นของแผ่นดิน

ถ้าสินค้าที่ยึดไว้นั้นเป็นของเสียหาย หรือถาหนวงชำไวจะเป็นการเสียหาย ความเสียหาย หรือจะเสียหายใช้จ่ายในการเก็บรักษา เก็บราคาของสินค้านั้น - พนักงานสอบสวนผู้มีหน้าที่สอบสวนจะจัดการขายทอดตลาดสินค้านั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่น ที่เห็นสมควรก่อนที่สินค้านั้นจะตก เป็นของแผ่นดิน หรือจนคดีถึงที่สุดก็ได้ เงินค่าขายสินค้านั้น เมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระกิจการพิมพ์หนังสือแล้ว ให้ถือไว้แทนสินค้า

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการ ร้องขอให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับหรือละเมิดผู้เสียหาย และเงินรางวัลแก่ผู้จับหรือละเมิด ตามลำดับของจำนวนเงินสุทธิค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีมิได้รับของกลางหรือของกลาง ไม่อาจขายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ไต่ชำระต่อศาล

ในกรณีไม่มีผู้นำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลแก่ผู้จับหรือละเมิดตามลำดับของจำนวนเงินสุทธิค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีมิได้รับของกลาง หรือของกลาง ไม่อาจขายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ไต่ชำระต่อศาล

ในกรณีผู้นำจับหรือผู้จับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบน หรือเงินรางวัลแก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เงินที่จัดเก็บของกลาง โท่แต่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำผิด
กรรมการมีอำนาจสั่งจ่ายเงินคืนและเงินรางวัลจากจำนวนเงินสุทธิตายของกลาง
ที่ตก เป็นของแผ่นดินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่เกินอัตราที่กำหนด
ในมาตรานี้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม
มาตรา ๑๖ (๑) หรือชี้แจงการปฏิบัติตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖
(๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม
มาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๑)
(๒) (๔) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) หรือชี้แจงการดำเนินการ
ของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ (๑๓) หรือเปลี่ยนแปลง
ราคาโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๓)
หรือ (๖) หรือไม่แจ้งรายการตามประกาศของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕
หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๔ หรือ
 มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้ง
 จำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นคนต่างด้าว ให้เนรเทศผู้นั้นออก
 นอกราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
 หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ในกรณีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติ
 นี้ เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือตัวแทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษ
 ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากรรมการกระทำนั้น ได้
 กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถาน
 เดียวให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย สำหรับกรุงเทพมหานคร หรือ
 ประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดหรือผู้ซึ่งประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดมอบหมาย
 สำหรับจังหวัดอื่น มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวัน
 คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๘ โฉมบรรดาประกาศของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน
การค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่ยุติการพระราชบัญญัติ
ใช้อยู่ต่อไป ยังคงใช้อยู่ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
ทั้งนี้ ทว่า จะให้มีประกาศของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้อยู่ต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

นายนาม พุณวิฑู (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการ
ผูกขาด พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด
เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการผูกขาดใด ๆ เกิดขึ้นที่โซบั้งคัม
อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุม เหมาะสมและเพียงพอที่จะรักษาประโยชน์
บริโภคและป้องกันมิให้ราคาสินค้าและค่าบริการต่าง ๆ สูงขึ้นโดยรวดเร็วเกินสมควร
ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติควบคุมผู้ประกอบการร่วมตัวกันกำหนดราคาสินค้าและ
ค่าบริการ และไม่มีบทบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขัน
ในการประกอบธุรกิจ สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าวและมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนด
ราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้น เพื่อควบคุมการกำหนดราคาสินค้าให้เป็นธรรมและ
ป้องกันการผูกขาดและการจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

นอกจากเหตุผลที่กราบเรียนมาแล้ว ระเบียบของกราบเรียนเพิ่มเติมด้วย
ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะมีบทบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือ
เป็นการจำกัดการแข่งขันดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบทบัญญัติห้ามการกตรราคาสินค้า
เหี้ยเกินสมควร หรือทำให้ราคาสินค้าสูงเกินสมควร หรือทำการกักตุนสินค้าด้วย
นอกจากนี้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการผูกขาดใด ๆ เกิดขึ้นที่โซบั้งคัม ไค้บัญญัติให้มี
คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการส่วนจังหวัดซึ่งรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย
จริงแล้วกรุงเทพมหานครอยู่ในส่วนกลางควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง ด้วย
เหตุนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้จึง ไค้บัญญัติให้คณะกรรมการกลางทำหน้าที่คณะกรรมการส่วน
จังหวัด สำหรับกรุงเทพมหานครด้วย ขอพระคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ก็เป็นความดีของรัฐบาล

LIART

ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการค้าผูกขาดขึ้นมา แต่ถึงแม้
 รัฐบาลจะมีเจตนาคืออย่างไรก็ตาม งบประมาณยากจะให้รัฐบาลกลับไปทบทวนถึงพฤติกรรม
 แยกกันหลัง เท่าที่รัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยได้ปฏิบัติกันมาในเรื่องการป้องกันการค้าผูกขาด
 หรือการกำหนดราคาสูงสุดของราคาสินค้า งบประมาณยากจะยกภาพอันหนึ่งให้ท่านประธาน
 ได้เห็นไปยังทางรัฐบาลหรือทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรามีตัวอย่าง
 ชี้ให้เห็นว่าการกำหนดราคาของทางภาคราชการหรือของทางรัฐบาลเองนั้น บาง
 ครั้งเป็นการกำหนดราคาโดยปราศจากสิ่งความจริง หรือเป็นการกำหนดราคา
 ซึ่งบอกความหมายว่า เขาไปไว้ในตัวเอง บางครั้งเป็นการกำหนดราคาเพื่อความอยู่
 รอดทางการเมือง แต่ลืมถึงความอยู่รอดของบ้านเมืองไป และสิ่งพิเศษปัญหาต่อมา
 ก็คือเกือบจะเป็นความหมายของบ้านเมืองสิ่งนั้นก็คือตัวอย่าง เช่นการกำหนดราคา -
 ปูนซีเมนต์ ทางภาคราชการนั้นอยู่ในฐานะที่กำหนดราคาสินค้าบางสิ่งบางประการโดย
 ปราศจากสิ่งซึ่งหลัก เกณฑ์อันควรจะมีหลักการที่อันควรจะเป็นไม่ได้อันหนึ่งถึงตัวอย่าง
 ที่กระแหมยกตัวอย่างปูนซีเมนต์ก็ เพราะว่าในช่วงที่แล่นั้น เรากำหนดราคาปูนซีเมนต์
 ว่าผู้ผลิตและผู้จำหน่ายจะต้องผลิตและจำหน่ายในราคาเท่านี้ โดยสภาพความเป็นจริง
 แล้วราคาที่เป็นจริงจากการผลิตนั้นไม่ได้เป็นไปอย่างนั้น ความต้องการของประเทศ
 ที่มีอยู่นั้นทางภาคราชการไม่ได้อันหนึ่งถึงและยังยืนยันที่จะให้ผู้ผลิตคงราคานั้นไว้ อยู่จน
 กระทั่งผู้ผลิตทั้งหลายหรือโรงงานต้องยอมรับเป็นภาระจ่ายอ้อมซึ่งต้องยอมรับราคานั้น
 เมื่อยอมรับราคานั้นในลักษณะที่จำเป็นกิจการมาแล้วก็ต้องทนทำต่อไป ยอมรับสภาพที่
 ทางภาคของรัฐบาลกำหนด เมื่อยอมรับในสภาพที่รัฐบาลกำหนดไม่มีกำไร เมื่อไม่มีกำไรพอที่
 จะไปขยายกิจการ แต่ว่าในเวลาเดียวกันความต้องการของประเทศ งานก่อสร้าง
 อะไรทั้งหลายทั้งปวงนั้นเพิ่มขึ้นอย่างมากมาความต้องการปูนซีเมนต์ ไม่เราหมดแล้ว เรา
 ต้องการปูนซีเมนต์ แต่ว่ากำลังของบริษัtpูนซีเมนต์ที่จะผลิตนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะขยาย
 กำลังผลิตได้ เหตุที่ขยายกำลังผลิตไม่ได้ เพราะว่าไปติดตรงทางราชการเองเป็นผู้

กำหนดราคา ถ้าไรจากการระดมการนั้นไม่มี ผู้ผลิตทั้งหลายก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะ -
 ชยายโรงงานได้ ไม่ล่อคคลองกับความตองการที่จะใช้ ปัญหาจึงตกจนถึงขณะนี้กระผม
 อยากจะกราบเรียนโดยขอเท็จจริงว่า รัฐบาลขณะนี้ประเทศไทยของประชนมีปัญหาวา
 เราต้องอิมพอร์ท (Import) ปูนซีเมนต์เข้ามาเป็นจำนวนเท่าไรล้าน ก็ร้อยล้าน
 บาท สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ทางภาคราชการจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้เป็นสิ่งที่จะต้องจำเป็น
 เรียนและกระผมก็เชื่อมั่นว่าสิ่งที่เป็นอย่างนั้นมันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับมันกัน ในขณะนี้
 ท่านองเดียวกัน เพราะว่าเราไม่มีไรส์ (Realize) ในความเป็นจริงเราเกรง
 ออกเกรงใจหน่วยราชการโนน หน่วยราชการนี้ไม่กลาและซึ่งกันและกัน กระผมจึง
 กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ผ่านทางประธานว่า ท่านออกกฎหมาย
 ฉบับนี้เข้ามาเป็น เรื่องที่เหมาะสมล่อคคลองกับสภาวการณ์ แต่ในเวลาเดียวกัน
 ในการตัดสินใจและดำเนินการอะไรทั้งหลายทั้งปวงนี้ท่านจะตองใช้ข้อมูลให้ที่พอและ
 ให้ทันต่อเหตุการณ์และกล่าที่จะตัดสินใจ การตัดสินใจทั้งหลายเพื่อความอยู่รอด เพื่อ
 เซฟ (Save) หน้าของตัวเองในหน้าหนังสือพิมพ์นี้ กระผมคิดว่าผลกระทบตออยู่กับ
 ประชาชน ผลกระทบตออยู่กับประเทศชาติ เพราะฉะนั้นการที่ท่านจะกำหนดราคาในสิ่ง
 หนึ่งสิ่งใดก็ตามขอให้กำหนดราคาลีนค่าลงไม่ไหนแน่แท้ กระผมขออนุญาตกราบเรียน
 ทางประธานว่า ในช่วงที่แล่วมานี้กระผมได้ เคยเสนอกฎหมายควบคุมการค้าค่าไรเกิน
 ควรในลักษณะที่รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์เสนอมานี้ในลักษณะนี้แค่ เป็น เรื่องของการ
 ควบคุมรัฐบาลควบคุมกระทรวงพาณิชย์ในการที่จะดำเนินการสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ใช่ทาง
 ภาคราชการนั้นอยู่ในฐานะที่ทำการหนึ่งสิ่งใดก็ตามเอาใจและสิ่งที่เป็นผลเสียจาก
 การตัดสินใจนั้นกระผมยืนยันกับท่านประธานว่าขณะนี้ไม่มีผู้รับผิดชอบ ความเสียหาย
 ที่เกิดขึ้นแก่ประเทศชาติในเรื่องปูนซีเมนต์นั้นใครคือผู้รับผิดชอบรัฐบาลไหนกระโจนเข้า
 มารับผิดชอบกันบ้าง ข้าราชการหนึ่งผู้ใดกระโจนเข้ามารับผิดชอบกันบ้าง ส่วน
 ราชการหนึ่งส่วนราชการใดกล่าที่จะมาพูดโดยความเป็นจริงว่า นี้คือความผิดพลาดใน

LIART

การที่จะไม่ตัดสินใจทำอย่างนั้นอย่างนี้และโมเมนตัม (Momentum) แห่งความเสียหายนั้นเกิดออกมาเท่าไรนั้นไม่มีใครที่จะคาดคะเนได้มากนัก ไม่มีใครกล้าที่จะคาดคะเนเข้ามาสารภาพและไม่มีผู้รับผิดชอบหรือผู้บริหารใครจะรับผิดชอบไปไ้กว่า นี้คือความผิดของบุคคลนี้ นี้คือความผิดของคณะกรรมการรัฐนี้ นี้คือความผิดของส่วนราชการนี้ ที่พาร์ตเมนต์ (Department) นี้ กรมนี้ กระทรวงนี้ ไม่มีเราอยู่ในลักษณะรวมรวมและเอื้อยเอื้อกันจนกระทั่งผลเสียหายอยู่กับบ้านเมืองอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ -

กระผมจึงกราบเรียนหาประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ท่านจะควบคุมราคาสินค้าและป้องกันการค้ากำไรอะไรอย่างกฎหมายที่เสนอมานั้น เห็นด้วยแต่ขอให้ทางภาคราชการเอง ไปกำหนดหลักเกณฑ์และความแน่นอนเสียให้แน่ชัด สิ่งที่จะควบคุมกันนั้นจะเป็นสินค้าที่เป็นความจำเป็นแก่ความเป็นอยู่ของประชาชน สินค้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องทำให้เกิดความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ สินค้านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ใช่สินค้าฟุ่มเฟือย เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการครองชีพอะไรในลักษณะนั้น กระผมอยากจะห้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ท่านมีแนวทางที่จะแก้ไขในสิ่งผิดที่คนอื่นเขาทำมาแล้วแล้วแค่นั้นเพียงไร เพื่อสภาพนี้จะได้เป็นข้อมูลในกาประกอบ ในการผ่านกฎหมายฉบับนี้ ขอพระคุณครับ

คุณหญิงนันทภา สุประมาศนี้เห็น : หาประธานที่เคารพคะ ดิฉันขอถามเรียนถามนโยบายสักข้อหนึ่ง คือว่าในเมื่อกฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมกำหนดราคาสินค้าให้เป็นธรรมอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้ทรงแถลงลงมาแล้ว แต่ในมาตรา ๕ นี้ได้บัญญัติว่าไม่ให้อีกกฎหมายนี้ไปบังคับกับองค์การของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ คำว่า "องค์การของรัฐ" นี้มีทั้งองค์การที่ตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา ที่ออกโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล อย่างเช่นองค์การพอกหนึ่ง องค์การแบบเคอรี องค์การแก้ว อะไรเหล่านี้ หรือว่าองค์การที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติไทยเฉพาะเป็นพิเศษ ที่นี้องค์การเหล่านี้ก็มีไม่น้อยที่ตั้งขึ้นไทยมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิต

หรือจำหน่ายสินค้าแก่ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าที่จำเป็นและสำคัญเสียด้วย ทั้งนี้
 ถ้าหากว่าจะหลุดพ้นไปจากการควบคุมตามกฎหมายนี้ ก็ฉันท์ก็คิดว่าน่าจะไมสมควรถึงแม้
 ว่าจะตั้งข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่า องค์การของรัฐก็จะคงผลิตและจำหน่ายสินค้า ใน
 ราคาที่ยุติธรรมและคำนึงความนโยบายของรัฐบาลก็ตามทีเถอะ ทั้งนี้เมื่อเรามาพูดถึง
 ความสำคัญของกฎหมายที่มีบัญญัติมาตรการขั้นตอนเอาไว้หลายประการ ในการควบคุม
 ราคาสินค้าเพื่อความ เป็นธรรมแล้วนี้ฉันท์ก็คิดว่าถ้าจะให้คณะกรรมการที่ตั้งขึ้น ตาม
 กฎหมายนี้ ได้เข้ามามีส่วน ใ้ควบคุมองค์การของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการผลิต หรือ
 จำหน่ายสินค้าแก่ประชาชนก็จะเป็นการ รรอบคอบและจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
 ยิ่งขึ้น ก็ควรที่จะยกเว้นเฉพาะหน่วยราชการ เท่านั้นอย่างที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ
 ป้องกันการค้ากำไร เกินควรฉบับปัจจุบันนี้ ซึ่งยกเว้นไว้เฉพาะสิ่งของที่ทาง ราชการ มี
 เท่านั้น ขอบพระคุณละ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะ
 กราบเรียน เจริญนามตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กับ กฎหมายฉบับนี้
 มีหลักการ ๓ ประการ กำหนดราคาสินค้าป้องกันการผูกขาด และจำกัดการขนส่งสินค้า
 คู่ความนี้แสดงว่า เป็นเจตนาควบคุมโดยแท้จริง ที่มีกรับการผูกขาดทางอ้อม แล้วก็
 จำกัดการขนส่งทางอ้อม อยากจะทราบว่าเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ถึงประสงค์ จะ
 ป้องกันหรือไม่ คือกรณีประมูลส่งวัสดุต่าง ๆ ให้แก่รัฐ คือกรณีพิพาทประมูลก่อสร้าง
 อาคารต่าง ๆ แก่รัฐ รวมหัวกันเพื่อ ภาษาจีนว่า "ฮิว" ว่าคราวนี้จะให้ใครทั้งราคา
 แล้วคนที่ไม่ไ้ชนะก็ เสนอราคาต่ำแล้ว เขาส่วนที่จะไ้กำไรไปแบ่งกับคนที่เขาละสิทธิ์
 คือประมูลในราคาให้สูงใหม่แก่คนนั้นไ้ เรียกว่า "ฮิว" ถ้าลงโทษอย่างนี้ไ้กว่าจะ
 เป็นประโยชน์มาก เพราะเหตุว่าพอการรวมหัวกันฮิว เขาก็กับรัฐบาลมีหนึ่งไม่ไ้บ่อยครั้ง
 จะเป็นการส่งของก็ไ้ ประมูลก็ไ้ มีกรับอย่างนี้ไ้ครับ ก็เข้าลักษณะป้องกันการผูกขาด
 ห้าคนเคียว แต่เขาพวกมาประมูลกว่า ไ้ตกลงกันว่าให้ของคนที่ไหน ๆ ซอให้ประมูล

ให้สูงแล้วเขาค่าคนเกี่ยว เขาโค่ ฟองานอื่นเขาก็แบ่งคนมันบ้าง คนนี้โค้งงานนี้แล้ว
รัฐมนตรีเขาใจก็คิดว่า "ฮั้ว" อยากจะทราบเรื่องกรรมกฏหมายนี้ จะคลุมถึงหรือไม่
ให้ลงโทษประเภทนี้หรือไม่

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีอยู่
มาตราเกี่ยวกับ ที่จะขอเรียนถามท่านไปยังท่านรัฐมนตรี คือ "มาตรา ๕ ในจังหวัด
หนึ่งนอกจากกรุง เทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้า และ
ป้องกันการค้าผูกขาดคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการส่วนจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่า
ราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกิน
เก้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง และพาณิชย์จังหวัดเป็นกรรมการมีอำนาจ
หน้าที่ตามพระราชบัญญัติในจังหวัดนั้น ให้พาณิชย์จังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
ส่วนจังหวัด" กระผมขอเรียนถามว่า แล้วเมืองพัทยาจะหาอย่างไรครับ จะให้ใคร
เป็นคณะกรรมการจังหวัด เพราะเป็นฐานะแคเมือง และเป็นอิสระในการปกครอง
และในการควบคุมราคาสินค้าต่าง ๆ นั้นครับ ป้องกันการค้าผูกขาดนี้ กระผมว่าใน
เมืองพัทยาก็มีความสำคัญเหมือนกัน กระผมขอเรียนถามท่านครับ

นายณาน พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขอประทานชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับการกำหนด -
ราคาสินค้าว่ารัฐบาลนี้โค่กำหนดไว้ เป็นนโยบายโดยแน่วแน่ที่เราจะโค่ให้มีการกำหนด
ราคาสินค้าตามความเป็นธรรม โดยคำนึงถึงต้นทุนในการผลิตด้วย กล่าวคือ เรามี
นโยบายจะคุ้มครองทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ในกรณีต้นทุนการผลิตสูงขึ้นก็จำเป็นต้อง
ให้ราคาสินค้ามันสูงขึ้นตาม ก็จะได้เห็นโค้วว่าในกรณีนี้ เมื่อบริษัทท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโค่
ยกขึ้นมากล่าวนั้น เราโค่ปรับราคาปุ๋ยนี้เมื่อก่อนหลายครั้งหลายหนตามภาวะของตลาด
ต่างประเทศ กล่าวคือแม้ว่าปุ๋ยนี้ เมื่อก่อนในประเทศจะผลิตโค่อย่างเต็มที่ ไม่เพียงพอ
ความต้องการซึ่งมีเพิ่มขึ้นโคยไม่จำกัดก็เพิ่มขึ้นทุกวัน และก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติว่าซึ่งควรจะมีการตั้ง โรงงานผลิตปุ๋ยซีเมนต์เพิ่มเติมหรือควรจะได้มีการขยาย
 การผลิต ก็ไม่ได้มีการกระทำมาก่อน ด้วยเหตุนี้เมื่อปรากฏว่าปุ๋ยซีเมนต์ในประเทศ
 มีไม่พอ เราจำเป็นต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ เพิ่มเติมร่วมกับปุ๋ยซีเมนต์ที่ผลิตได้
 ในประเทศ เพราะฉะนั้นแล้วก็จะไม่เพียงพอ แต่เมื่อปุ๋ยซีเมนต์ที่นำเข้ามาจากต่าง-
 ประเทศมีราคาสูงกว่าปุ๋ยซีเมนต์ที่ผลิตในประเทศ เราก็จำเป็นต้องปรับราคาปุ๋ยซีเมนต์
 ให้สูงขึ้น เพื่อที่จะไม่ให้ผู้นำเข้ามาของประสมกับการชากทุนโกนนำเข้ามาแล้วเราก็นำ
 รวมกับปุ๋ยซีเมนต์ที่ผลิตในประเทศขายในราคาใดจึงไม่ทำให้ผู้นำเข้ามา ผู้นำเข้ามา
 ในที่นี้ในทางปฏิบัติคือผู้ผลิตนั่นเอง เป็นผู้นำเข้ามา แล้วก็นำจำหน่ายร่วมกับปุ๋ยซีเมนต์
 ที่ตนผลิตขึ้นในประเทศโดยวิธีการนี้เองจึงปรากฏว่าในระยะหลัง ๆ นี้ ไม่มีผู้ซื้อตั้ง
 โรงงานปุ๋ยซีเมนต์และขยายการผลิตโรงงานปุ๋ยซีเมนต์เป็นอันมาก จนถึงกับต้องมี
 การขยับยั้งกันในบางราย กระแสมเข้าใจว่าในขณะนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คงจะโทษว่า
 เป็นอย่างที่ยู่อแล้ว รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสมเองโดยยอมรับตลอดมาว่า ถ้า
 สินค้าของขึ้นราคาไปตามราคาค้นทุนแล้ว แม้รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวกระแสม จะ
 ถูกกล่าวหาอย่างไรกระแสมก็ยอมรับ เพราะฉะนั้นเราจะไม่บังคับให้เขาขายต่ำกว่าราคาค
 ค้นทุนไม่ได้ ถ้าไม่บังคับเขานั่นก็ทำให้เท่ากับทำให้ของไม่มีจำหน่ายในตลาด เพราะ
 ฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องปรับราคาให้โดยคำนึงถึงราคาค้นทุนประกอบ กระแสมต้องขอ
 ยอมรับอย่างหนึ่งว่าในการปรับราคานี้ในบางครั้ง เราทำไม่ทันใจของผู้ผลิต ทั้งนี้เป็น
 เพราะว่าการที่จะปรับราคาให้สอดคล้องกับราคาค้นทุนที่เพิ่มขึ้นนั้น จำเป็นจะต้องมี
 เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา แต่ถึงอย่างนั้นก็หากไม่ไปปล่อย
 ให้มีการขึ้นราคาไปตามราคาค้นทุนที่ทางราชการพิจารณา เห็นสมควร ไม่มากน้อยด้วยกัน
 แล้วในขณะนี้

สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่โหมกว่าในมาตรา ๖ ไม่ควรที่จะมีการ
 ยกเว้นให้กับรัฐวิสาหกิจหรือราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

องค์การของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอะไรทำนองนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า เหตุ
ที่ได้ยกเว้นไว้เช่นนี้ ก็เพราะรัฐบาลถือว่าทางราชการก็ รัฐวิสาหกิจ หรือส่วน
ราชการต่าง ๆ นั้นก็ ถ้าจะใดก็ตามทำภารกิจ ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า
ก็ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อประชาชน ไม่ใช่มุ่งเอาเปรียบประชาชน ต้องการกระทำ
เพื่อช่วยเหลือประชาชน แต่ว่าอย่างไรก็ตามในเรื่องนี้กระผมคิดว่า ถ้าทางสภานี้เห็น
สมควรแก้ไขประการใดสักแต่จะพิจารณา

สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่พูดถึง เรื่องการผูกขาดนั้น ความจริงใน
มาตรา ๓๐ เขียนไว้ว่า "เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติการณ์เป็นการ
ผูกขาด" หมายความว่า "พฤติการณ์เป็นการผูกขาด" กระผมคิดว่าถ้าจะรวมตัวกันขึ้น
ราคาสินค้าหรือประมูลขายสินค้าในราคาแพงก็ควรจะอยู่ในความหมายของอันนี้ แต่
กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายนี้มุ่งหมายเฉพาะในเรื่องสินค้าเท่านั้น ถ้าหาก
ว่าไม่ใช่สินค้า เช่นการประมูลก่อสร้าง รู้สึกว่าจะครอบคลุมไปไม่ถึงนะครับ

สำหรับท่านที่แสดงความสนใจในมาตรา ๔ ที่ว่าจะไม่ครอบคลุมถึง เมือง
พัทยา นั้น อันนี้กระผมยอมรับว่าเป็นความจริงครับ เพราะว่าพัทยานั้นขึ้นอยู่กับจังหวัด
ชลบุรี เพราะฉะนั้นคณะกรรมการส่วนจังหวัดก็คือ หมายความว่าถึงจังหวัดชลบุรีจะ
ควบคุมไม่ถึงพัทยาคงครับ เพราะว่าพัทยายังไม่ได้ฐานะเป็นจังหวัด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านที่ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใด
สนใจอีกหรือไม่ คุณนิธิพนธ์ครับ

นายนิธิพนธ์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการผูกขาด
นี้กระผมว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เรื่องหนึ่งที่จะกระทบกระเทือนต่อระบบเศรษฐกิจ และ
ค่าครองชีพของประชาชนเป็นอย่างมาก ที่นี้กระผมมาคุยในนี้ โทษมาตรา ๓๐ โทษ
ไว้ว่า "เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติการณ์เป็นการผูกขาด หรือจำกัด
การแข่งขันในการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนดให้ธุรกิจ

นั้นเป็นธุรกิจความคุ้ม" ทั้งนี้เรื่องการจำกัดการขนส่งนั้นกระผมเห็นว่าอาจจะพอที่จะตีความกันได้ แต่การผูกขาดนั้นไม่ปรากฏว่ามีอยู่ในคำจำกัดความว่าอย่างไรจึงเรียกว่าเป็นการผูกขาด กระผมใคร่ขอประทานเสนอว่าเมื่ออยู่ในคำจำกัดความ เรื่องผูกขาดไว้ในมาตรา ๔ ด้วย เพื่อความกระจ่าง กระผมขอประทานเสนอขอพยาน รัฐมนตรีว่าท่านประธานฯ จะเป็นการที่ดีหรือไม่ ที่จะเพิ่มคำจำกัดความว่า "ธุรกิจผูกขาด" นี้เอาไว้ในมาตรา ๔ ยกตัวอย่างเช่นว่า การผูกขาดใดแก่การประกอบธุรกิจ ซึ่งเข้าลักษณะของห้ามตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ เช่นนี้เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อที่จะเป็นการจำกัดคณะกรรมการกลางที่จะตีความว่า ธุรกิจอะไรเป็นการผูกขาด

นายโฮสต์ โกลิน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอประทานเสนออีกขีพราย ท่านสมาชิกผู้มีเมตตากระผมโปรดให้การรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : คุณโฮสต์ เสนออีกขีพราย มีผู้รับรองตามข้อมบังคับ ท่านผู้ใดจะเสนอ เปิดยกขีพราย

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ไม่มีก็เป็นอย่างที่ประชุมอนุมัติให้เปิดขีพราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า สมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการรับท่านรัฐมนตรี

LIRT

นายนาม พูนวิศุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ รัฐบาลขอประทานเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน .. ท่าน
พิจารณา ประกอบด้วยฝ่ายรัฐบาล ๕ ท่าน ฝ่ายสภา ๒ ท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
เสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน .. ท่านพิจารณา รัฐบาลเสนอ ๔ ท่าน สภา
เสนอ ๒ ท่าน มีท่านผู้ใดซักข้อหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดซักข้อ เชิญรัฐบาลเสนอรายชื่อมาก่อนครับ

นายนาม พูนวิศุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ฝ่ายรัฐบาล
ขอเสนอ ดังนี้ ๑. นายบุญชนะ อิตถากร ๒. นายประยูร กาญจนกุล ๓. คุณหญิง
นันทกา สุประภาตะนันท์ ๔. นายพร อิศรเสนา ๕. นายจเร
สุทวาริณกุล ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ
ท่านสมาชิกเสนอ ๒ ท่าน เชิญคุณประทีปครับ

นายประทีป ชุมวิณะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
นายกำจร พันธุลาภ โปรดรับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเสนอ
คุณรัตน์ ศรีไกรวิน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

พลเอก เสงี่ยม ยิ่งเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
คุณชนะ รุ่งแสง โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ทำเนียบประธานที่เคารพ คุณวิมล
เสนอ คุณไอลด โกสิน ไปรกรับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

นายเหม สุไลมาน : ทำเนียบประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
พลเรือตรี สรเกษ อำนวยพรสรเกษ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : อีกท่านหนึ่ง
เชิญครับ

นายณัฐชัย ฤกษ์พันธ์ : ทำเนียบประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ คุณวิมล
เจียมเจิญ ขอผู้รับรองด้วยครับ

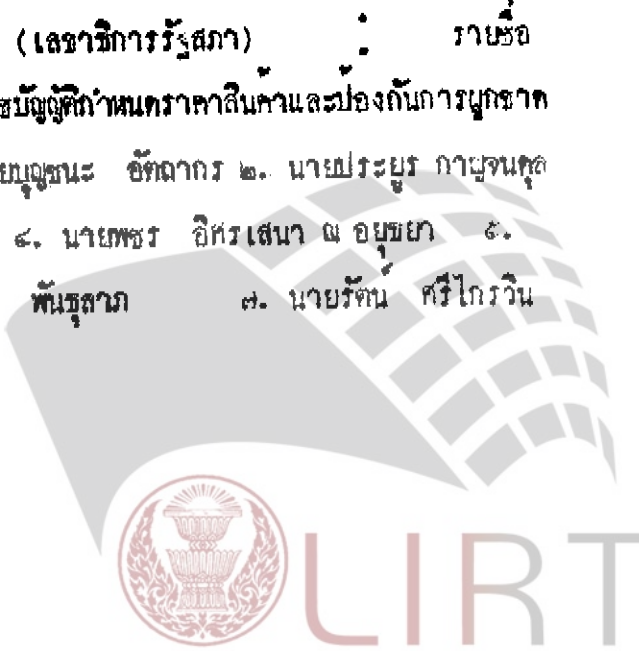
(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครบ ๖
ท่านแล้ว มีท่านผู้ใดจะเสนอเพิ่ม เติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
กติกาก่อนที่ประชุมนี้ยอมรับ ๖ ท่านนี้ เป็นกรรมาธิการฝ่ายสภา ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภา
อ่านรายชื่อทั้ง ๑๑ ท่านต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดกรรมาธิการและป้องกันกาผูกขาด
พ.ศ. .... จำนวน ๑๑ คน ๑. นายบุญชนะ อิตถถกร ๒. นายประยูร กาญจนกุล
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ๔. นายพร อิศรเสนา ณ อยุธยา ๕.
นายจเว จุฑารัตนกุล ๖. นายกำธร พันธุลาภ ๗. นายรัตน ศรีไกรวิน

๘. นายชนะ รุ่งแสง ๙. นายไอลด โกศิน ๑๐. พลเรือตรี สรเพชร อานรรฆศรีเพชร

๑๑. นางนิมล เจียมเจริญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : กำหนด
การปฏิบัติ

นายนาม พูนวัตถุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กำหนด
การปฏิบัติของสมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : รัฐบาล
ขอเสนอกำหนดการปฏิบัติของสมาชิก มีท่านผู้ใดชกชองหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกชกชอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อไม่มี
ก็เป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ คุณส้านทว่าอย่างไรครับ

นายส้านท สายสว่าง : ท่านประธานครับ งบประมาณจะขอ
บรรณการมาเรียนต่อท่านประธานว่า งบประมาณที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วที่
รออยู่ถึง ๑๘ ฉบับ เกรงว่าจะเข้ามาอีกจำนวนมาก จะไม่ทันกำหนดเวลา ถ้าท่าน
ประธานกรุณาประชุมพิเศษวันที่ ๒๑ เสียเพราะกฎหมายจะส่งลงไปไ้มาทั้งหมดนี้
ในกลุ่มหินใจของท่านประธาน ถ้าอย่างนั้นจะเข้ามาหยอ ๆ ก็ชกชองไม่ทันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ ก็ต้อง
ขอพิจารณาทนอยละครับ เพราะเดิมรัฐบาลรับกับผมไว้ว่าหลังจากเดือนกุมภาพันธ์ จะ
ไม่เสนอกฎหมายอะไรเข้ามาใหม่ แต่ความจริงหลังจากเดือนกุมภาพันธ์ รัฐบาลก็
เสนอกฎหมายเข้ามาเรื่อย ๆ ถึงเวลานี้ก็ยังไม่หยุดชกชองก็ยังไม่เสนอสั่งเข้ามาอีก เพราะ
ฉะนั้นก็สขุเต สดุดา ละครับ ไ้แก่ไหนก็แก่นั้น

ล่าหรับระเบียบวาระที่เหลือขอเลื่อนไปในคราวหน้า ขอมีประชุม
ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๘ นาฬิกา

LIRT

บัญชีรายงานการประชุม

กัลยา สํารามุณีสิทธิ์	พรรณนุมา วิไลวงษ์
สายสุนีย์ พันชนะ	เยาวเรศ นวลสกุล
กฤษณา มิ่งสุวรรณ	บุศยา ธนอินทรากุล
ชลชลลักษณ์ ธรรมนอล	วิมลณี เหมือนรักกัน
กรรณิการ์ สิงหะมลิณ	ศศิมา คุณมงคล
สรพรสิริ อรรถวชิรวงศ์	ภูษงกข์ เอกนุทร
สมชาย กาวอุณ	มาลี เคาพาลี
อาภรณ์ พงษ์นาค	เปรมจิต บุญผล
อุทุมพร แก้วสถิตย์	นังอร แกนกุล
พัชนี ศลาสุวรรณ	ประไพศรี แคงอินทวัฒน์
รัชนี ชันธิโชติ	ประเสริฐ ปันสิน
สมพงษ์ วรภักดิ์	เรณู อรัญญิก

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
(กรรมาธิการยังมีใ้ตรวจ)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งนี้
คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้ตรวจเนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา สิ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒
เมษายน ๒๕๒๒ ตามความในมาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

สงวน คำวงษา
(พันเอก สงวน คำวงษา)
เลขาธิการรัฐสภา